

ಉಚಿತ!

ಕ್ಯಾಡಬರಿನಾ

☆☆☆☆☆

5 ಸ್ಟಾರ್

ನಿಮ್ಮ ಮನಮೆಚುವ ಜಾಕ್‌ಲೇಟ್ ಬಾರ್

ವಿಶೇಷ ಲೇಬಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ 500 ಗ್ರಾಂ
ಬೋನೋವಿಟಾ ಟನ್ ಅಥವಾ ರಿಫಿಲ್ ಪ್ಯಾಕೇಜಿಂಗ್‌ಗೆ

ಕ್ಯಾಡಬರಿನಾ

ಬೋನೋವಿಟಾ

ಇದು ಮಾದರಿ/ಸ್ಥಾನದ ವಿವರಣೆಯಾಗಿದೆ!

OBM/1996 KAN

ಚಂದ್ರಮಾಮಿ

ಸಂಸ್ಥಾಪಕರು: 'ಚಕ್ರಪಾಣಿ'

ಸಂಚಾಲಕರು: ನಾಗೇಶ್

ಸ್ವಾಭಾರಣವಾಗಿ ಒಂದು ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯರಾದವರು ವೃದ್ಧರಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಾಗ, ತಮ್ಮ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ತೊಡಗುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಸ್ವಾರ್ಥವೇ ತಲೆಯೆತ್ತಿ ಹಕ್ಕಿನ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು, ಹಿರಿಯರ ಕಲೆ ಕೊರೆಯುವ ಮುಖ್ಯ ಬಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ತೇರಿಸಿ ಸರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಅವರದ್ದೂ ಜಂಟಿ ಪದಗಳಂತೆ ಸಮಾನವಾಗಿಯೇ ಕಾಣುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಆ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡುವ, ಒಬ್ಬ ಹಿರಿಯನ ಸದ್ಗುಣವೆಂದು ಕಥೆ ಈ ಸಂಚಿಕೆಯ "ಬಾಧ್ಯತೆ ತಿಳಿದವನು"

ಅಮರವಾಣಿ

ಲೇಕಿಡ: ಸುಜನೋಬಿಸಾ, ತ' ಯಂದಿ ದಂಪತಿ ಸೇವಿಕೆ

ಪವ್ಯ ಗಸ್ಯಾಶ್ರಯಂ ಪ, ಕ್ಷಂ ಕಂದಪಂ ಕ: ಸಮಾಶ್ರಯೇತ್

ದುರ್ಜನನಿಗೆ ಆಶ್ರಯವನ್ನಿತ್ತ ಸಜ್ಜನನನ್ನು ನೋಡಿ ಪರರು ಹೆದರುವರು. ಚಂದನ ವೃಕ್ಷವು ಹಾನಿಗೆ ಆಶ್ರಯವಾದುದರಿಂದಲೇ ಅದರ ನೆರಳಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ವಿಶ್ರಮಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಸಂಪುಟ: ೭೨

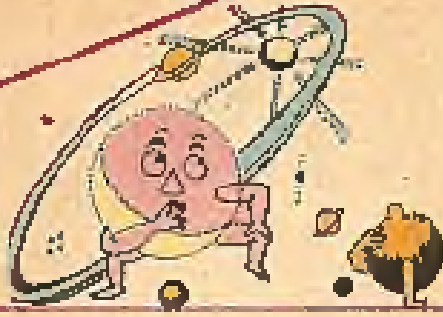
ಜನವರಿ '೮೪

ಸಂಚಿಕೆ: ೦

ದರಿದ್ರ ಪ್ರತಿ ರೂ. ೨-೦೦ :: ದಾಖಲೆ ಬಂದಾ ರೂ. ೨೪-೦೦

ಚಂದಮಾಮನ ಹರಟೆ

ಅತಿ ವೇಗವಾಗಿ ಪಯಣಿಸುವ ಚಂದ್ರ

ನಮಗೆ ಕಾಣುವ ಚಂದ್ರನಿಗಿಂತಲೂ ಮೂರು ಪಾಲು ಹೆಚ್ಚಿನ ವೇಗದಿಂದ ಪಯಣಿಸುವ ಒಂದು ಚಂದ್ರವೇ ನಮ್ಮ ಸೂರ್ಯಮಂಡಲದಲ್ಲೊಂದು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಏಳು ಗಂಟೆಗಳಿಗೊಂದು ಸಾರಿ ಗುರುಗ್ರಹವನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಬರುವ ಈ ಚಂದ್ರಕ್ಕೆ, ಗಂಟೆಗೆ ಎಷ್ಟು ಸಾವಿರದ ಹಾಸ್ಯಕರ ಮೈಲಿ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತದೆಂತೆ !

ಬೆರ್ಮೂಡಾ ಟ್ರಯಾಂಗಲ್ ನಿಗೂಢಮರ್ಯಾ

ಪಶ್ಚಿಮ ಅಟ್ಲಾಂಟಿಕ್ ಮಹಾಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಬೆರ್ಮೂಡಾ ಟ್ರಯಾಂಗಲ್ ನಡುವೆ ಬೆರ್ಮೂಡಾ ಟ್ರಯಾಂಗಲ್ ಎಂಬ ಪ್ರಾಂತ್ಯವಿದೆ. ಈ ಪ್ರಾಂತ್ಯವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವ ಹಡಗುಗಳೂ, ವಿಮಾನಗಳೂ ಅಪ್ಪತ್ತೆರಡು ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಫಣಿನ ನೂರದಿನಗಳಷ್ಟೆತ್ತರಕ್ಕೆ ಏರುವ ಭರತದ ಉಬ್ಬರವೇ ಹಡಗುಗಳನ್ನು ಕಳಿಸುತ್ತದೆಂದು ಕೆನಡಾದ ಸೇವೆಲ್ ರಿಯರ್ ಕೌನ್ಸಿಲಿಗೆ ಸೇರಿದ ಜೋಸೆಫ್ ಅಥವಾಯ ಪಡುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗಾದರೆ ವಿಮಾನಗಳನ್ನು ಓಡಾ ಈ ಉಬ್ಬರವೇ ನಾಶವಾಗುವುದೋ ಎಂಬುದು ನಿಗೂಢಮರ್ಯಾ ಆಗಿದೆ.

ನೂತನ ವಿಮೋಚದಲ್ಲಿ ರಿಕಾರ್ಡ್

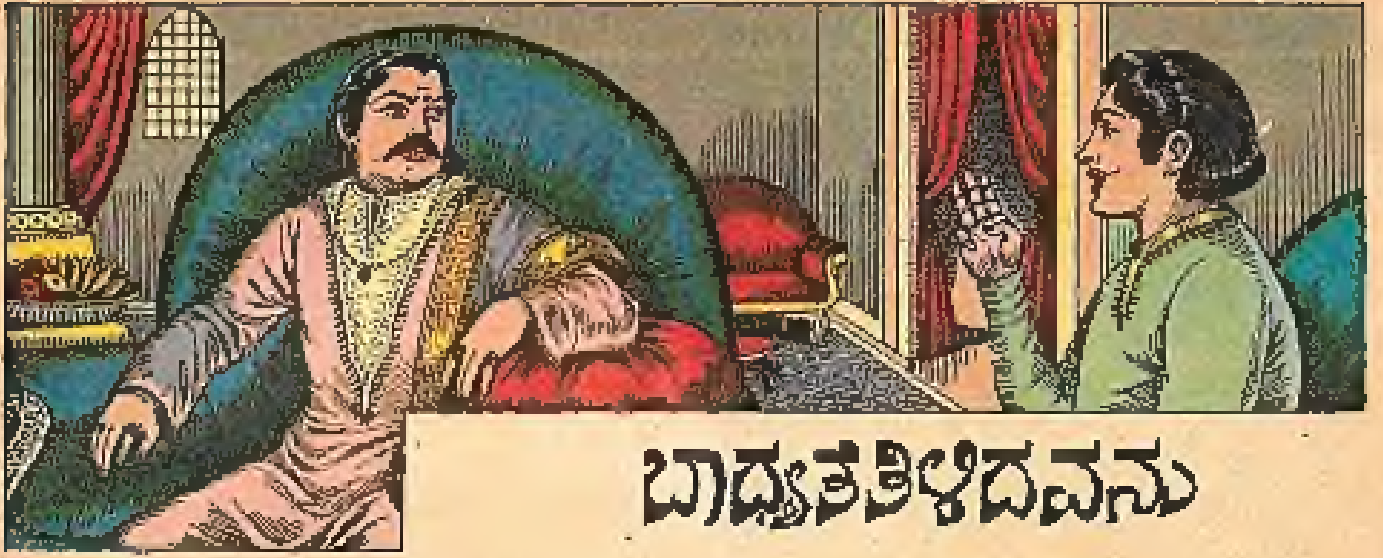

ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಲಾರ್ಡ್ ಪೆರ್ ನಲ್ಲಿರುವ ಎಪ್ಪತ್ತಕಾಲು ಮುಖ್ಯ ರೀ ಮೆಲ್ಲರ್ ಎಂಬ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯನು ನೂತನವಾದೊಂದು ವಿಮೋಚದಲ್ಲಿ ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊಸ ರಿಕಾರ್ಡ್ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನು. ಸೂಚಕವೆಂದು ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡ ಗೂಢದೂಹ ಹೆಲ್ಲುಗಳೂ ಇರುವ ಮುಂಗುಸುವಂತಹ ಕಾಡು ಬೆಕ್ಕುಗಳಿಂದ ಬಿಡುವಿಲ್ಲದಂತೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತೆ ಇದ್ದತ್ತಾರು ನಿಮಿಷಗಳವರೆಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಂತೆ ರೆಗ್ ಮೆಲ್ಲರ್. ಲಾರ್ಡ್ ಪೆರ್ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಕಾಡು ಬೆಕ್ಕುಗಳಿಂದ ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೆಯೆಂದು ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊಸ ವಿಮೋಚವಾಗಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ.

ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ?

1. ಪ್ರಪಂಚದೊಳಗಿದ್ದಾ ಅತಿ ಪ್ರಾಚೀನವಾದ ವೃಕ್ಷ ಎಲ್ಲಿದೆ ?
2. ಎರಡು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ ಬಾರತ ದೇಶದಿಂದ ಕಂಡುಬಂದೊದ್ದು ನಟ್ಟಿ ವೃಕ್ಷ ಯಾವುದು ? ಎಲ್ಲಿದೆ ?
3. ಪ್ರಪಂಚದೊಳಗಿದ್ದಾ ಅತಿ ದವ್ಡವಾದ ವೃಕ್ಷ ಎಲ್ಲಿದೆ ಗೊತ್ತೇ ?
4. ಮೊಡ್ಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಬೆಳೆಯುವ ಮರ ಯಾವುದೆಂದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ ?
5. ಒಂದೇ ಕಾಂಡದಿಂದ ವಿಶಾಲವಾದ ಸ್ತಳವನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡ ವೃಕ್ಷ ಯಾವುದು ? ಎಲ್ಲಿದೆ ?

(ಉತ್ತರ ೭೪ ನೇ ಪುಟದಲ್ಲಿ)

ಬಾಧ್ಯತೆ ತಿಳಿದವನು

ಅನಂದ ಪುರದ ಜಮೀನ್ದಾರರಾದ ಅನಂದ ನಾರಾಯಣರಿಗೆ ವೈದ್ಯಾಪ್ಯವು ಮುಂದುವರಿದುಕೊಂಡಿತ್ತು. ಹುಟ್ಟಿನ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯಿಲ್ಲದೆ ಅವರ ಕಾಲ ಕಳೆದಿತ್ತು. ಮೂವರು ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ ಕಡೆಗೆ ಒಬ್ಬಳು ಮಗಳೂ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಮಗಳ ಹೆಸರು ಸುವರ್ಣ.

ಈಗ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಹಿಡಿದಿದ್ದಿತು. ತನ್ನ ಆಸ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಮಗಳಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡುವ ಬಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಕೂಡಾ ಮಗಂದಿರಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಅವರಿಗೆ ತೋರುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರೇನೋ ತನ್ನ ಕುಮಾರಿಗೆ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರಾಗಲಿ, ಯಾವುದೂ ಅವರಿಗೆ ಹಿಡಿಸುವಂತಹುದು ಬರಲಿಲ್ಲ.

ತನ್ನ ಮಗಂದಿರಲ್ಲಿ ತಂಗಿಯ ಮದುವೆಯ ಬಾಧ್ಯತೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವನಾದೆಯೆ ನೋಡಲು, ಒಂದು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದರು. ಅದರಂತೆ ಒಂದು ದಿನ ಶ್ರೀಕಾಂತನೊಬ್ಬ ತನ್ನ ಹಿರಿಯ ಮಗನನ್ನು ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದು, "ನೋಡಪ್ಪಾ ಶ್ರೀಕಾಂತಾ, ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಕಾರ್ಯವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ನನ್ನ

ಯಾವತ್ತೂ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಭಾಗಗಳಾಗಿ ವಿಭಜನೆ ಮಾಡಿ ನೀವು ಸಾಲ್ಪರಿಗೂ ಸಮಾನವಾಗಿ ಹಂಚಿಕೊಡ ಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಸುವರ್ಣಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ನೋಡಿ, ನೀನೇ ಅವಳಿಗೆ ವೈಭವ ದಿಂದ ಮದುವೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಏನನ್ನುವ ?" ಎಂದರು ಅನಂದ ನಾರಾಯಣರು.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಶ್ರೀಕಾಂತನು ಬಹಳ ವಿನಯ ದಿಂದ, "ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಿರಿ ಅಪ್ಪಾ. ನಾಲ್ಕು ಭಾಗಗಳಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲು ಮೂರು ಭಾಗಗಳಾಗಿ ವಿಭಜಿಸಿಬಿಡಿರಿ, ಸಾಕು. ನಾವು ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರು ಮೂವರೂ ಕೂಡಿ, ಸುವರ್ಣಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಬಂಧ ನೋಡಿ, ಮದುವೆಯ ವಿಚಾರ ಗಳನ್ನೂ ಭರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಆಮೇಲೆ ಅವಳನ್ನು ಆತ್ಮ ಮನೆಗೆ ಕಳಿಸುತ್ತೇವೆ. ಅಷ್ಟೇ ತಾನೇ ಅಪ್ಪಾ" ಎಂದನು.

ಅನಂದ ನಾರಾಯಣರು ತಲೆಯಾಡಿಸಿ, "ನನಗಂತೂ ಸುವರ್ಣಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಸಂಬಂಧವು ಕೂಡಿ ಬರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಬದುಕಿರುವಾಗ ಹುಡುಗಿಯ ಮದುವೆ ನೋಡುವೆನೋ ಇಲ್ಲವೋ ?" ಎಂದರು.

ಶ್ರೀಕಾಂತ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳುವ ಧೋರಣೆ ಯಲ್ಲಿ. "ನಿಮಗೆ ಆ ಚುಕೆಯೇ ಬೇಡ ಅವ್ವಾ. ನಾನೂ ತಮ್ಮಂದಿರೂ ಕೂಡಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಬಂಧ ನೋಡಿ. ತಂಗಿಯ ಮದುವೆಯನ್ನು ದೊಡ್ಡ ರೀತಿ ಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದರುತ್ತೇವೆ. ಆಮೇಲೆ ಅವಳ ಭಾವ ಯಾರಿಗೂ ಇಲ್ಲವಷ್ಟೆ? ಅತ್ತಿ ವಿಭಾಗ ಮಾತ್ರ ನಾನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಿದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರು ತ್ತದೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನೀವು ಅಪೊರವಡದೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಅರೋಚಿಸಿ ನೋಡಿರಿ. ನಿಮಗೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ" ಎಂದನು.

ಅನಂದ ನಾರಾಯಣರು ಅವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಎರಡನೇ ಮಗ ಶ್ರೀನಿವಾಸನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡರು. ಅವನೊಂದಿಗೆ ಕೂಡಾ ಶ್ರೀಕಾಂತ್ನನ ಹತ್ತಿರ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆಯೇ ಹೇಳಿ. "ನಿಮ್ಮ ತಂಗಿಯ ಮದುವೆ ಕನ್ನಾ ಕುಯಾ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ಬಹಳ ಆಶೆಯಾಗಿದೆಯಲ್ಲ" ಎಂದರು.

"ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಿದರಾಯಿತು ಅವ್ವಾ. ತಪ್ಪದೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ನೋಡಿ ಅವಳಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಅತ್ತಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನೀವು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದರ ಬದಲಿಗೆ, ನನಗೆ ಕಾಣುವ ಹಾಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿ ದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ" ಎಂದನು ಶ್ರೀನಿವಾಸ.

"ಹೇಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ? ಹೇಳು ಕೇಳೋಣ" ಎಂದರು ಅನಂದ ನಾರಾಯಣರು.

"ಅರು ಭಾಗ ಮಾಡುವುದೇ ಒಳ್ಳೆಯದು" ಎಂದನು ಶ್ರೀನಿವಾಸ.

"ಅರು ಭಾಗಗಡೆ? ಏಕೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳುವಿ?" ಎಂದು ಅಶ್ವರ್ಯದಿಂದ ಕೇಳಿದರು ಅನಂದ ನಾರಾ ಯಣರು.

ಅರಸೇ ಭಾಗವು ತನ್ನ ಕೇವಲ ಟೀವಿಕವನ್ನು ಕಳೆಯಲು ಉಪಯೋಗ ಬೀಳುತ್ತದೆಯು ಹೇಳುವ ನೇನೋ ಅಂದುಕೊಂಡರು ಜಮೀನ್ದಾರರು. ಆದರೆ ಅವನು ಹಾಗೇನೂ ಹೇಳದೆ, ಅವರಿಗೆ ಇನ್ನಿಷ್ಟು ಅಶ್ವರ್ಯವಾಗುವ ಹಾಗೆ ವಿಭಾಗದ ಕ್ರಮವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದನು.

"ಅವ್ವಾ, ಸುವರ್ಣಳಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಬಾಧ್ಯತೆ ಹೀರಿ ಹೋಗುವುದೇನಿಲ್ಲ ವಷ್ಟೆ? ಅವಳಿಗೆ ಮದುವೆಯಾದ ಮೇಲೆ ತೊರು ಮನೆಯ ಮಯೋದಳಿಗಾಗಿ, ಇಕ್ಕೂ ಪ್ರಸವ, ಬಾಣಂತನ, ಮೊದಲಾದವುಗಳಿಗಾಗಿ, ಬರುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾಳಷ್ಟೆ? ಅತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ವಾಗಿಸಿದ ಅರಸೇ ಭಾಗವು ಅಂತಹ ಖರ್ಚುಗಳಿ ಗಾಗಿ ಇರುತ್ತದೆ ಅದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲವೆ?" ಎಂದನು ಶ್ರೀನಿವಾಸ.

ಅನಂದ ನಾರಾಯಣರು ಅವಕ್ಕೆನೂ ಹೇಳಿದ ತಲೆಯಲುಗಿಸಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ.

ಮೂರನೇ ಮಗನನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿಕೊಂಡರು. ಅವನ ಹೆಸರು ಶ್ಯಾಮಳನೆಂದು.

ಜಮೀನ್ದಾರರು ಅಸ್ತಿಯ ಹಂಚುವಿಕೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಅವನೊಡನೆ ಹೇಳಿ, "ಅಸ್ತಿಯನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಭಾಗಗಳಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ನಿನ್ನ 'ಇಷ್ಟವೇನಾ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

"ನನಗೇನೂ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ ಆಪ್ತಾ" ಎಂದನು ಶ್ಯಾಮಳ.

"ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲವೆ? ಅದೇಕಪ್ಪಾ? ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲವೆಂದು ಏಕೆ ಹೇಳುವಿ?" ಎಂದು ಶ್ಯಾಮಳನನ್ನು ಅನುಮಾನದಿಂದ ನೋಡಿದರು ಜಮೀನ್ದಾರರು.

"ಈಗ ಅಸ್ತಿಯನ್ನು ವಿಭಜನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಆಗತ್ಯವೇನು ಒಂದಿದೆ ಅಪ್ಪಾ?" ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು ಶ್ಯಾಮಳ.

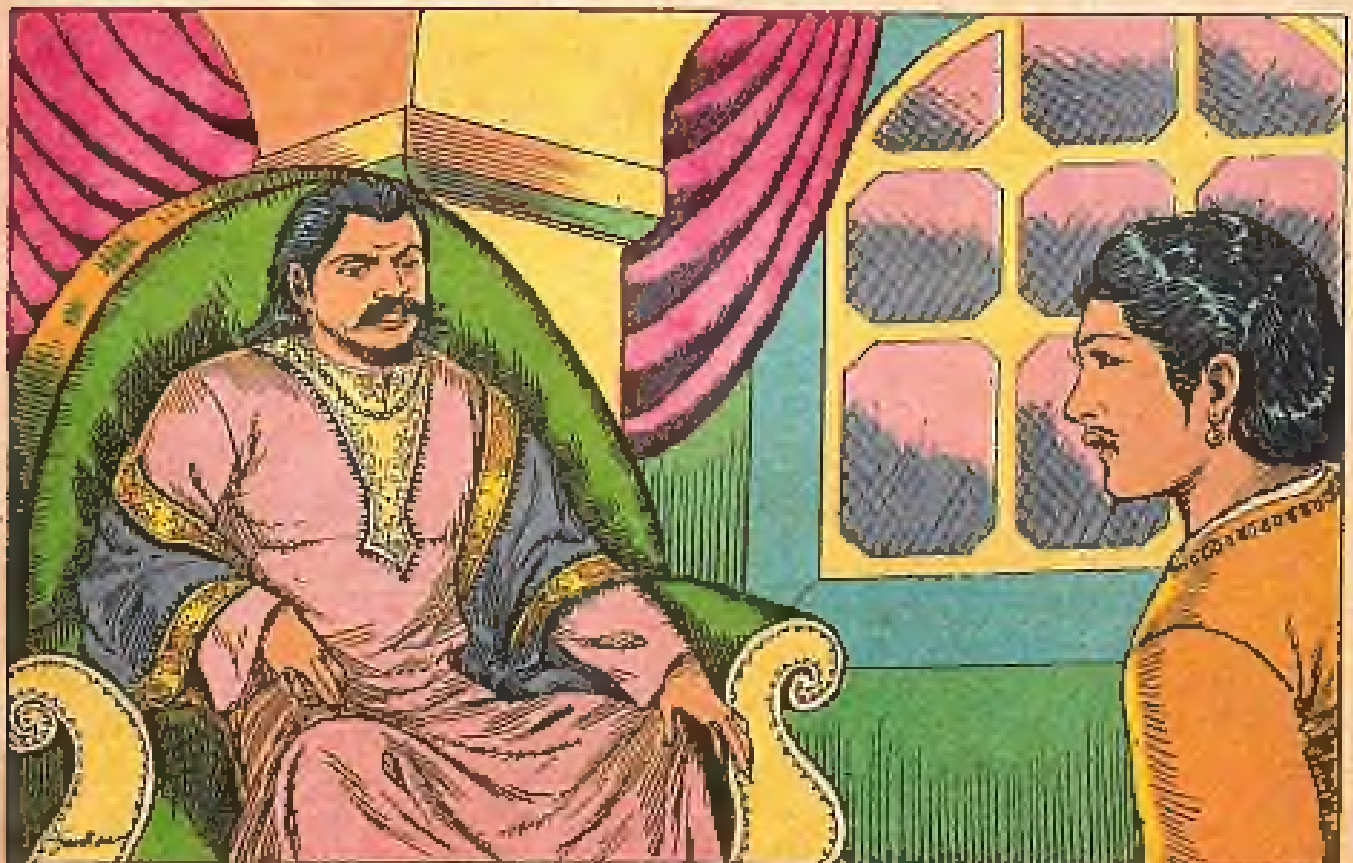
"ನಾನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಬದುಕಲಾರನೆಂದು ಸುತ್ತದಪ್ಪಾ. ನಾನು ಬದುಕಿರುವಾಗಲೇ ವಿಲ್ಲವನ್ನೂ ನೀವು ವಾಲ್ತರಿಗೂ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಹಂಚಿಕೊಟ್ಟು ಬಿಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಹೋದ ಮೇಲೆ ಅಸ್ತಿ

ಗಾಗಿ ನೀವು ಜಗಳಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂಬುದು ನನ್ನ ಇಚ್ಛೆ" ಎಂದರು ಜಮೀನ್ದಾರರು.

"ಆಪ್ತರಮ್ಮಿಗೆ ಈಗೇನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲವ್ವಾ. ನೀವು ಇನ್ನೂ ಹತ್ತು ವರ್ಷ ಆರೋಗ್ಯವಾಗಿಯೇ ಇರು ಎರಿ. ನನಗೆ ಆ ಪಂಚುಗೆ ಇದೆ. ತಂಗಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಲುವು ನೋಡಿ ಮೊದಲು ಮದುವೆ ಮುಗಿಸಿ ಬಿಡಬೇಕು. ಅದೇನೆಲೆ ಬೇಕಾದರೆ ಅಸ್ತಿ ಹಂಚಿಕೆಯ ವಿಷಯ ನೋಡಿದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ" ಎಂದನು ಶ್ಯಾಮಳ.

ಅನಂದ ನಾರಾಯಣನಿಗೆ ಅವನ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಅನಂದವಾಗತೊಡಗಿತು.

"ತಾಯೇ ಮಾಡಬಹುದಾದರೂ, ಅಸ್ತಿ ಹಂಚಿ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಅವಳ ಮದುವೆಗೆ ಏನು ತಡೆ ಬರುತ್ತದೆ? ಸುವರ್ಣಳಿಗೂ ಒಂದು ಭಾಗ ಕೊಡು ತ್ತೇವ್ವು? ಅವಳ ಮದುವೆಗೆ ಅದರಿಂದಲೇ ಬಿರ್ಚು ಕೊಡಾ ಮಾಡಬಹುದು. ಏನನ್ನವಿ?" ಎಂದು ಜಮೀನ್ದಾರರು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು.

“ಹಾಗೇಕೆ ಅಪ್ಪಾ ? ಮನೆ ಹುಡುಗಿಯ ಮದುವೆಯ ಬಾಧ್ಯತೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಉಂಟಲ್ಲವೆ ? ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಅಸ್ತಿ ಹುಚ್ಚಿಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟರೆ, ನಿಮ್ಮ ಸಂಗತಿ ಏನು ? ತೀರಾ ಹಂಚಿಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಯಾರೂ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳದೆ ಹೋಗಲೂ ಬಹುದು. ತಂಗಿಗೆ ಅಸ್ತಿ ಇಟ್ಟ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅದು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತದೇನು ? ಅದುದರಿಂದ ನೀವು ವ್ರಸ್ತುತ್ವಕ್ಕೆ ಅಸ್ತಿ ಹಂಚುವ ಗೊಡವೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳದೆ ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಾಗರಿ. ಮೊದಲು ತಂಗಿಯ ಮದುವೆಯಾಗಲಿ. ಆಮೇಲೆ ಮುಂದಿನ ಮೂತು” ಎಂದನು ಶ್ಯಾಮಲ.

ಅನಂದ ನಾರಾಯಣರು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಆಲೋಚಿಸುತ್ತ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದರು. “ಸುವರ್ಣಲಗೆ ಸಂಬಂಧ ಹುಡುಕುವುದು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾದ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. ಬೇಗ ನಡೆಯುವಂಥಾದ್ದೂ ಅಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಅಂತಸ್ಸಿಗೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಫನವಾದ ಮನೆ ತನವೇ ಆಗಬೇಕಪ್ಪಾ. ಇದಲ್ಲಾ ಕೂಡಿ ಬರುವವರಗೆ ನಾನು ಬದುಕಿರುವೆನೋ ಇಲ್ಲವೋ ?” ಎಂದು ನಿಟ್ಟುಸಿರುಬಿಟ್ಟರು.

“ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಮೇಲೆ ಹೇಳೋಣ ವೆಂತಲೇ ಇದ್ದೆ. ತಂಗಿಯ ಮದುವೆ ನಾನೊಂದು ಕಡೆ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಜಳಕೂರಿನ ಜಮೀನ್ದಾರಿ

ವಂಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿದೆ. ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನೊಬ್ಬನಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ನಮ್ಮ ಸುವರ್ಣಲನ್ನು ಕುರಿತು ಅಸಕ್ತಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅವನದೊಂದು ಚಿತ್ರವಿಟವೂ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರವಿದೆ, ಅವನೇ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು. ನಿಮಗೆಲ್ಲಾ ತೋರಿಸಬೇಕೆಂದು. ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಓಡಿಸಿದ ಮೇಲೆ, ಅವನ ಹಿರಿಯರೊಂದಿಗೆ ಮಾತಾಡಬಹುದು. ಇದು ಎಲ್ಲಾ ವಿಧದಲ್ಲಿಯೂ ನಮಗೆ ಸರಿಯಾಗಿರುವ ಸಂಬಂಧವೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ” ಎಂದನು ಶ್ಯಾಮಲ.

ಅನಂದ ನಾರಾಯಣರು ಮಗನನ್ನು ಅಪ್ಪಾಯಿತೆಯಿಂದ ಆಲಿಂಗಿಸಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು. “ನೀನು ನನ್ನ ನಿಜವಾದ ಮಗನೊಬ್ಬನೊಂದೆಯಪ್ಪಾ. ನಿನ್ನ ಅಣ್ಣಂದಿರು ಅಸ್ತಿಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ಭಾಗ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಲೆಕ್ಕಹಾಕುವುದರಲ್ಲಿರುವರೇ ಹೊರತು, ಒಬ್ಬರೂ ತಂಗಿಯ ಮದುವೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ನಂಬುಗೆಯಾಗುವಂತೆ ಬಾಧ್ಯತೆ ವಹಿಸಿ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಕಡೆಗೆ ನನ್ನ ಶೇಷ ಜೀವಿತವನ್ನು ಕುರಿತು ಅಲೋಚಿಸಿ ಮಾಡುವರೂ ಅಲ್ಲ. ನೀನು ಹೇಳಿದ ಸಂಬಂಧವು ಎಲ್ಲಾ ವಿಧದಲ್ಲಿಯೂ ಚೆನ್ನಾಗಿರುವ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ, ಅವನ ಚಿತ್ರವಿಟವನ್ನು ತೋರಿಸು. ನಾಳೆಯೇ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವನ ಹಿರಿಯರೊಂದಿಗೆ ಮಾತಾಡೋಣ” ಎಂದರು.

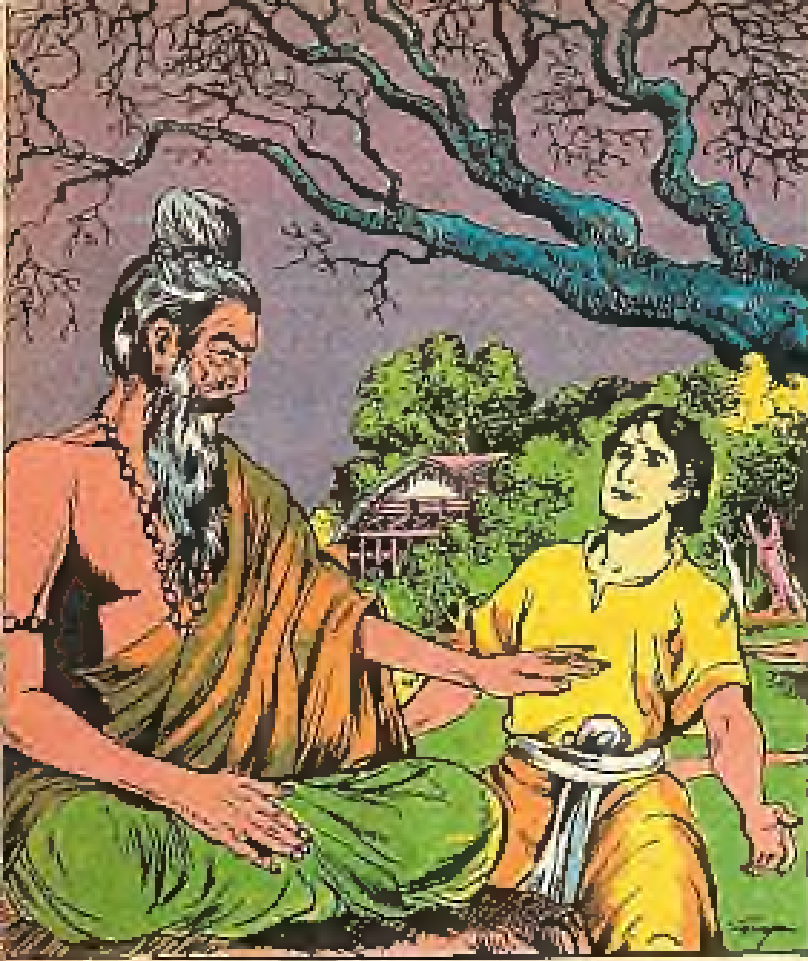

ಅನರ್ಹತಿಯು

ಅದೇನು ಹೊಸ ಕಥೆ ಹೇಳಬೇಡವೆಂದು ನಂಬಿ, ಬಹು
ಲಾಠಿಮೆಲೆ ದೃಢ ನಿಶ್ಚಯದಿಂದ ರಾಜಾ ಕ್ರಿಮಿಕರ್ಮವನ್ನು
ಮರದ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಕೊಂಬೆಯಲ್ಲಿ ನೇತಾಡು
ಪ್ರದ್ಧ ಕವವನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಿ ಭುಜಸ್ಥಂಭದ ಮೇಲೆ
ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಎಂದಿನಂತೆ ಮೌನವಾಗಿ ಸ್ಮಶಾನದ
ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಆಗ ಕವದೊಳಗಿನ
ಬೇತಾಳವು ಮುಳುಗಲು ಹೊದಿ, "ಎಲೈ
ರಾಜನೇ, ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಮಹತ್ಕಾರ್ಯ
ವನ್ನು ಯಾರಿಗಾಗಿಯೋ ಸಾಧಿಸಿ ಕೊಡಲಿಕ್ಕಾಗಿ
ಈ ರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ, - ಭಯಾನಕವಾದ
ಸ್ಮಶಾನದ ಕಡೆಗೆ ನಡೆಯಬೇಕಾದರೆ, ನಿನ್ನನ್ನು ಈ
ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದವನು ಬಹುಕಾಲದೊಡ್ಡ
ಮಂತ್ರವಾದಿಯಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ಅನುಮಾನ
ವಾಗಿದೆ. ಅಂತಹ ಮಂತ್ರವಾದಿಗಳ ಮಾತನ್ನು
ನಂಬುವುದು ಒಂದೊಂದು ಸಾರಿ ಅವಾಯಕಕ್ಕೂ,
ನಿರಾಕೂಲ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಉದಾ
ಹರಣವಾಗಿ, ನಿನಗೆ ಬಾರಿ ನಡೆಯುವ ಕೆಪ್ಪು
ಗೊತ್ತಾಗದ ಹಾಗೆ ಸುಮಾರುಮೊದಲನೇ ಕಥೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ,
ಕೇಳು" ಎಂದು ಹೀಗೆ ಕಥೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು

ಬೆತ್ತಾಳಕಥೆಗಳೇ...

ವಿಂಧ್ಯಾರಣ್ಯ ಪ್ರಾಂಶದಲ್ಲಿ ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪಾರಂಗತನಾಗಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಯೋಗಿ ಇದ್ದನು. ಆತನ ಬಳಿಗೆ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಶಿಷ್ಯರು ಬಂದು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ, ಹಾಗೆಯಾಗಿ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಗೆ ಕರಿಯಲು ಬಂದವರಲ್ಲಿ ಸುವಾಕ ನಂಬುವನು ಮಂತ್ರಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಆಸಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದ್ದನು. ಅದನ್ನು ತಿಳಿದು ಯೋಗಿ ಅವನಿಗೆ ಮಂತ್ರಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಲಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು, ಅಲ್ಲಿಗೇ ಸುಮ್ಮನಾಗಿಬಿಟ್ಟನು.

ಮಾಯಾಕಾಂಕ್ಷೆ, ವಿದ್ಯೆಗಳ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾತ್ರ ಆರಿತುಕೊಂಡ ಸುವಾಕನು ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನ ಕಾದು ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ, ಒಂದು ದಿನ ಯೋಗಿಯೊಂದಿಗೆ, "ಸ್ವಾಮಿ, ಮಂತ್ರಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಆಪ್ತಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು. ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಕಲಿಸಿ ನನ್ನನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದು

ತೋರಿಸಿ" ಎಂದು ಕಾಲು ಹಿಡಿದು ಬೇಡಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಯೋಗಿ, "ಮಂತ್ರಶಾಸ್ತ್ರ ಕರಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಕ್ಕ ಅರ್ಹತೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ನೀನು ಪರಕ ಶ್ವೇತಾಭಿವ್ಯದ್ವಿ ಕಾಯಗಳಿಗೆ ಹೊರತು ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವನಲ್ಲ. ಮೊದಲು ನಿನಗೆ ನಂಬುಗೆಯಾಗಬೇಕು. ಹಾಗಾಗುವ ವರೆಗೂ ನಿನಗೆ ಅದನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ" ಎಂದನು.

ಸುವಾಕನು ಯೋಗಿಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದಿದ್ದು, ಗುರುವಿನ ಸೇವಾ ಶುಶ್ರೂಷೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಸುಮ್ಮನೆ ದಿನಗಳು ಉರುಳುತ್ತಿದ್ದುವೇ ಹೊರತು, ಯೋಗಿ ಅವನಿಗೆ ಮಂತ್ರಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ.

ಕಡೆಗೊಂದು ದಿನ ಸುವಾಕನು ಯೋಗಿಯೊಂದಿಗೆ, "ನಿಮಗೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಎಂದಿಗೆ ನಂಬುಗೆಯುಂಟಾ ಗುತ್ತದೆ ಸ್ವಾಮಿ?" ಎಂದು ದೀನಭಾವದಿಂದ ಕೇಳಿದನು.

ಯೋಗಿ ಎರಡು ಕೈಗಳಿರಿಸಿ, "ನೋಡಪ್ಪಾ, ಉಜ್ವಲ ದೇಶದ ರಾಜನುಮಾರಿ ವಿದ್ಯುಲ್ಲಿತೆಯನ್ನು ಯಾವನು ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವನೋ ಅವ ನೊಬ್ಬನೇ ಪೂರ್ತಿ ಮಂತ್ರಶಾಸ್ತ್ರ ಕರಿಯಲು ಅರ್ಹನು" ಎಂದನು.

"ಹಾಗೆನು?" ಎಂದು ಸುವಾಕನು ಯೋಗಿ ಯಿಂದ ಅವನ ಪಡೆದು ಸಿದ್ಧಾ ಉಜ್ವಲ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋದನು.

ಅಲ್ಲಿಯ ರಾಜಧಾನಿ ನಗರದಲ್ಲಿ ಸುವಾಕನು ತನಗೆ ಬಂದ ಮಂತ್ರ ವಿದ್ಯೆಗಳಿಂದ ಅನೇಕ ಅದ್ಭುತ ಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತ ಪೌರರನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಆಕರ್ಷಣೆ ಮಾಡಿದನು. ಯಾರ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಅವನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವ ಇಂದ್ರಬಾಲದ ವಿನೋದ ವಿಷಯಗಳೇ. ಈ ವಾರ್ತೆ ರಾಜನ

ವರಗೂ ಹೋಯಿತು. ರಾಜನು ಕುತೂಹಲ
ಗೊಂಡು ಅವನಿಗೆ, "ನೀನು ಬಹು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಇಂದ್ರ
ಜಾಲ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಾಗಿ ಕೇಳಿದೆವು.
ನಮ್ಮ ಅಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದು ನನ್ನ ಪ್ರದರ್ಶನ
ವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನಮ್ಮನ್ನು ಸಂತೋಷವಡಿಸ
ಬೇಕೆಂದು ಕೋರುತ್ತೇವೆ" ಎಂದು ಕರೆ
ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಅದರಂತೆ ಸುವಾಕನು ಅರಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ರಾಜ
ನೊಂದಿಗೆ, "ಪ್ರಭೂ, ತಮ್ಮ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿ
ಗಳೆಯಲಾರೆ. ಅದರ ತಾವು ಅಂದಗೊಳ್ಳುವ
ಹಾಗಿ ನಾನು ಇಂದ್ರಜಾಲಿಕನೊಂದಿಗೆ, ವಿಂಧ್ಯಾರಣ್ಯ
ಪ್ರಾಣದಲ್ಲಿದ್ದು ಒಬ್ಬರು ಮಹಾ ಯೋಗಿಗಳ
ಶಿಷ್ಯ, ನಿಮ್ಮ ಕುಮಾರಿ ಎದ್ದುಲ್ಲತೆ ಕಾರಣ ಜನ್ಮ
ದವಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಯೋಗಿಯ ಆದೇಶದ ಮೇಲೆ
ನಿಮ್ಮ ಕುಮಾರಿಯೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಿ
ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪ್ರದರ್ಶನ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ
ಆಕೆಯ ದರ್ಶನವಾದರೆ ಸಾಕು" ಎಂದನು.

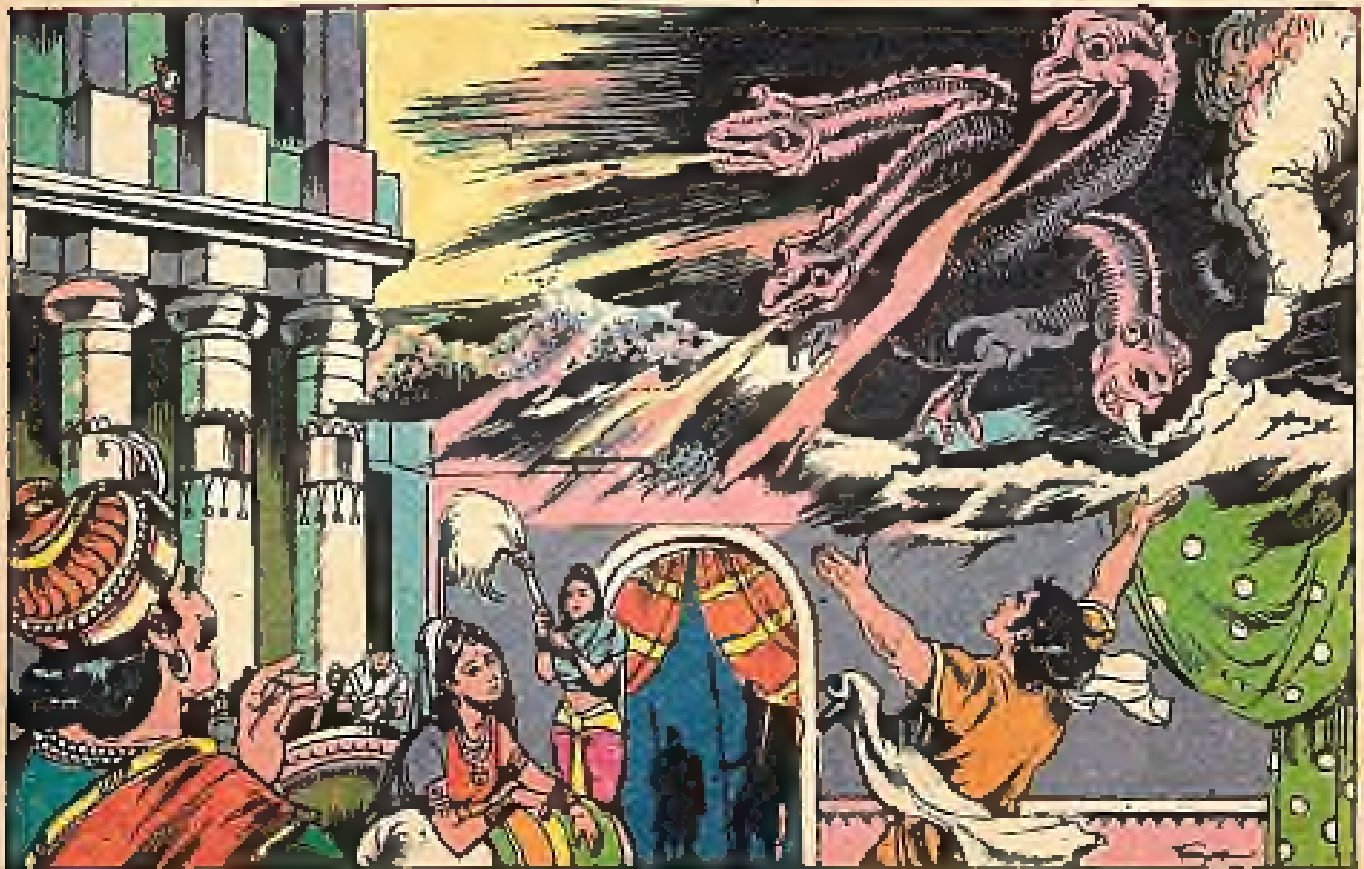
ರಾಜನು ಅವಕ್ಕೆ ಅಂಗೀಕರಿಸಿದನು. ಅಂತಃಪುರ
ದಲ್ಲಿ ಸುವಾಕನ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳಿಗೆ ವಿರ್ಜಾಟು ನಡೆ
ಯಿತು. ಎಲ್ಲರೂ ಅವನು ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿದ
ಪ್ರದರ್ಶನಗಳಿಂದ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಮುಗ್ಧರಾದರು.

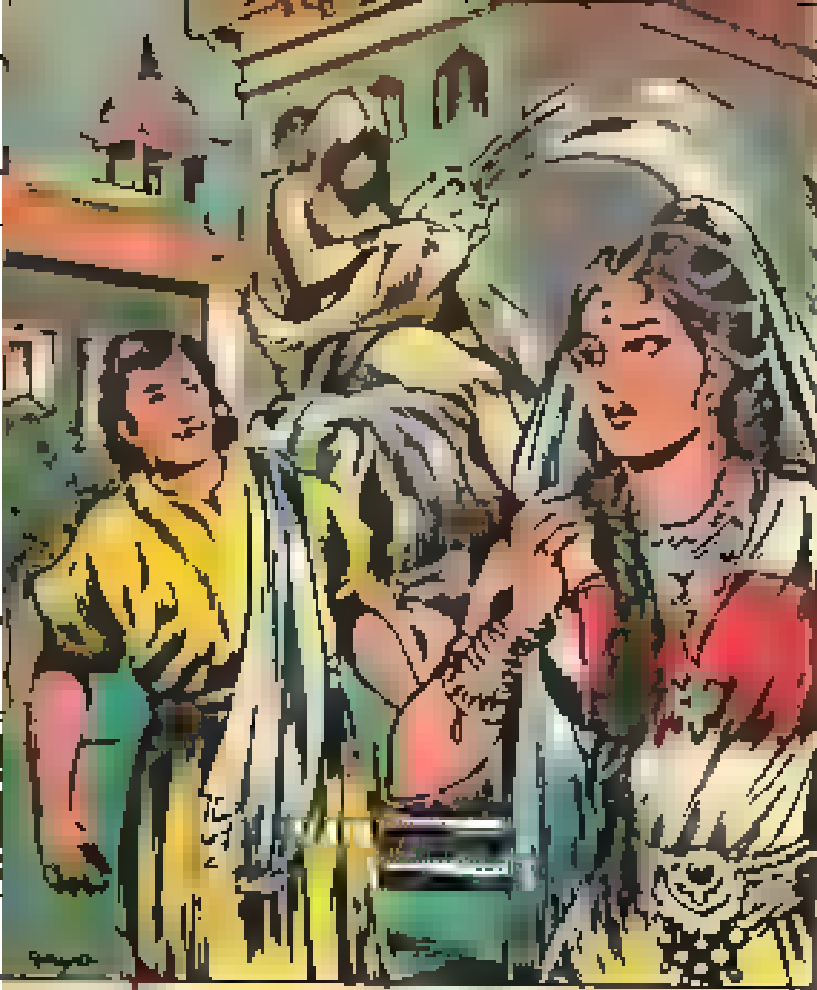
ಪ್ರದರ್ಶನವೆಲ್ಲಾ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಎದ್ದುಲ್ಲತೆ
ಸುವಾಕನನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಲು ಬಂದಳು. ಅವಳನ್ನು
ನೋಡಿ ಸುವಾಕನು "ನನ್ನ ಪ್ರದರ್ಶನ ಹೇಗಿತ್ತು?"
ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ನನ್ನ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟರವರೆಗೆ ಇಂತಹ ವಿದ್ಯಾ
ಪ್ರದರ್ಶನ ನೋಡಿಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ!" ಎಂದಳು
ಎದ್ದುಲ್ಲತೆ.

"ನೀವು ನೋಡಿದುದು ಮಂತ್ರಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಾವಿರ
ದಷ್ಟೊಂದು ಭಾಗ ಮಾತ್ರವೇ!" ಎಂದನು ಸುವಾಕ.

"ಹಾಗಾದರೆ ನಿಮಗಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ
ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡಿ, ನಮ್ಮನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಆನಂದ
ಪಡಿಸಬೇಕು? ಅದಕ್ಕೆ ವೇದನಾಗಬೇಕೋ ಹೇಳಿರಿ"
ಎಂದಳು ಎದ್ದುಲ್ಲತೆ.

“ననగి ఇರುವ తల్లి ಸದ್ಗುಣ ಇವಳೇ ಇನ್ನೂ
ಜೀವಿರುವ ಆ ತల్లిಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನಾನು ಸುವಾಸನೆ
ಬೇಕಾದರೆ ನನಗೆ ನಿಮ್ಮ ಸಹಾಯವೇ ಬೇಕಾಗಿದೆ”
ಎಂದನು ಸುವಾಸ.

“ಹೇಳಿರಲ್ಲಿ! ನನ್ನ ಕೈರಾದಷ್ಟೂ ಸಹಾಯ
ಮಾಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದಳು ವಿದ್ಯುಲ್ಲತ.

ಸುವಾಸನು ಒಂದೆರಡು ಕ್ಷಣ ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ
ನೋಡಿ, “ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ
ಬೇಕು. ಆಗ ನಾನು ಈ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿರಲ್ಲಿ
ದಂಕತ ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಮಂತ್ರವೇತ್ತನಾಗುತ್ತೇನೆ.
ಅನಂತರ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೇ ಆಳಿಕೊಂಡಿರ
ಬಹುದು” ಎಂದನು.

ವಿದ್ಯುಲ್ಲತ ವಿಚಾರ ಮುಖಭಾವವದಿಂದ
“ಅದೋ, ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ನನಗೆ ಸಹಾಯ
ಮಾಡಿದ ಮರದ್ವಪ್ಪದವಳಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ವಿವಾಹವು
ವಿಜಯಪುರಿಯ ರಾಜ ವೀರಸೇನನೊಂದಿಗೆ ನಿಶ್ಚಯ

ವಾಗಿ ಹೋದ ಮಾತು. ಅವರು ನನಗೆ “ಇಲ್ಲಿಗೆ
ಬರಲಿದ್ದಾರೆ ಕೂಡಾ” ಎಂದಳು.

ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಸುವಾಸನು ಬಿಕ್ಕಿ ನುಂದ
ಇಳಿದುಹೋದನು. ತರುವಾಯ ಮುಂದೆ “ನೀವು
ಮಾಡಿ ವಿದ್ಯುಲ್ಲತೆಯೊಂದಿಗೆ, “ನೀವು ನನ್ನ
ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ನಾವು ವಿಜಯಪುರ
ಮಾತ್ರವೇ ರಾಜೆಯಾಗುವೆವು. ನನ್ನನ್ನು ವಿವಾಹ
ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಈ ಪ್ರಮಾಣ” ಎಂಬ ಮಾತು
ಬಹುದು. ನೀವು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೆ ಇದು
ಸಡೆಯುತ್ತದೆ” ಎಂದಳು.

“ಎನು ಮಾಡಲಿ? ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಬಿಡ
ತಾಯಿಕೊಳ್ಳಲು ನನ್ನಿಬ್ಬರಾಗಲಿ “ನೀವು”
ರಾಜೆಯಾಗುವ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆ ನನಗಿ” ಎಂದಳು
ವಿದ್ಯುಲ್ಲತ.

“ರಾಜಕುಮಾರಿ! ಚೆನ್ನಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿ. ನೋಡು
ನನ್ನಿಬ್ಬರಾಗಿ ನನಗೆ ಮಹಾ ಮೃತ್ಯುಂಜಯಗುಪ್ತ
ಯೋಗ ತಪ್ಪಿಹೋಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ
ಫಲಿತ ನೀವು ಅನುಭವಿಸಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ
ವೀರಸೇನನು ಬರುವವರೆಗೂ ನಾನು ಕಾದಿರುತ್ತೇನೆ”
ಎಂದನು ಸುವಾಸ.

ಕುರುದಿನ ವೀರಸೇನನು ನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದನು.
ಸುವಾಸನು ಅವನನ್ನು ಸಂಧಿಸಿ ತನ್ನ ಸಮಾಚಾರ
ವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿ, ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು
ತನಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಬೇಕೆಂದನು.

ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಕೇಳಿ ವೀರಸೇನನು ಶಾಂತತೆಯಿಂದ
“ಈ ವಿದ್ಯುಲ್ಲತೆಯೂ ನಾನೂ ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರೇಮ
ದಿಂದ ಒಂಥರರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಅದನ್ನು ಬಿಡಿಸಲು
ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಹೊರತು ಬೇರೆ ವನು ಕೇಳಿದರೂ
ಕೊಡಲು ಸಿದ್ಧನಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದನು.

ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಸುವಾಸನು
ಕೊಪದಿಂದ ಕುರುಡವಂತಾಗಿ, ಹಲ್ಲು ಕಡಿದು,

“ಹಾಗಾದರೆ ನೀನು ಕುರುಕುಳಿಯಾಗು !” ಎಂದನು. ಅವನ ಮಂತ್ರ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ವೀರಸೇನನು ಕುರುಕುಳಿಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟನು.

“ಈಗ ನಿನ್ನನ್ನು ಎದ್ದುಲ್ಲತೆ ಹೇಗೆ ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವೆನೋ ನೋಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಸುವಾಕನು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ನಕ್ಕನು.

ವೀರಸೇನನು ಕಣ್ಣಡಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿದನು. ತನ್ನ ಕುರುಕುಳವು ಅವನಿಗೇ ಅಸಹ್ಯವೆನಿಸಿತು. ಈಗ ಎದ್ದುಲ್ಲತೆಯ ಬಳಿ ಹೇಗೆ ಹೋಗುವುದೆಂದು ಅವನು ಬಿನ್ನಸಿದಾಗಲೂ, ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಎದ್ದುಲ್ಲತೆ ತಿಳಿದು, ತನ್ನ ಸೇವಕಿಯ ಬ್ಬಾರಾ, ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆಸಿದಳು.

“ನಾನು ನಿಮ್ಮ ರೂಪವನ್ನು ಪ್ರೇಮಿಸಿಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪ್ರೇಮಿಸಿದವಳು. ನಿಮ್ಮ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾರನ್ನೂ ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾರೆನು” ಎಂದಳು ವೀರಸೇನನೊಂದಿಗೆ ಎದ್ದುಲ್ಲತೆ.

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ವೀರಸೇನನು ಸುವಾಕನನ್ನು ನೋಡಿ, “ನೀನು ನಮ್ಮ ಪ್ರೇಮವು ಎಷ್ಟೊಂದು ಬಲವಾದುದೆಂದು ತಿಳಿಯಿಲ್ಲ. ನಾನು ಕುರುಕುಳಿಯಾದರೂ ಎದ್ದುಲ್ಲತೆ ನನ್ನನ್ನೇ ಮದುವೆಯಾಗುವ ಹೆಜ್ಜೆದಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆ” ಎಂದನು.

ಸುವಾಕನು ಕೋಪದಿಂದ, “ಅವಳ ಪ್ರೇಮ ದೊಡ್ಡದೆಂಬುದು ನಿಜ. ಆದರೆ ನಿನ್ನ ಸಂಗತಿ ಏನು ? ಈ ಕುರುಕುಳ ಮುಖದೊಂದಿಗೆ ನೀನಿನ್ನೂ ಅವಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಗಂಡನೆಂದು ಭಾವಿಸುವೆಯಾ ? ಅವಳ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನಿಗೆ ನಿಜವಾದ ಪ್ರೇಮವಿದ್ದರೆ ಅವಳನ್ನು ಮರೆತುಬಿಡು. ನನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾದರೆ ಅವಳು ಈ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೇ ರಾಣಿಯಾಗುತ್ತಾಳೆ” ಎಂದನು.

ಆ ಮಾತಿಗೆ ವೀರಸೇನನು ನಕ್ಕು “ಎದ್ದುಲ್ಲತೆಗೆ ನಾನು ತಕ್ಕ ವರನಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ, ಅದನ್ನು ಅವಳು

ಹೇಳಬೇಕೆ ನೋಡತು ನೀನೇಕೆ ಹಾಗೆ ಅಂದು ಕೊಳ್ಳುವಿ ? ನಮ್ಮ ವಿವಾಹವು ತಪ್ಪದೆ ನಡೆದು ತೀರುತ್ತದೆ” ಎಂದನು.

ಅಂತೂ ಸುವಾಕನಿಂದ ಅವರ ಮದುವೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಯಥಾಸ್ಥಾನಾಗಿ ಏರ್ಪಟ್ಟಿತು. ವಿವಾಹವಾದ ಮರುಕ್ಷಣ ದಲ್ಲೇ ವೀರಸೇನನಿಗೆ ಮೊದಲಿನ ರೂಪ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟಿತು.

ಸುವಾಕನು ಸೋತುಹೋದ ದಿಗಿಲಿನಿಂದ ಯೋಗಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ, “ಸ್ವಾಮಿ, ನನ್ನ ಪ್ರಯತ್ನವು ಸಫಲವಾಗಲಿಲ್ಲ. ವೀರಸೇನನ ಸ್ವಾರ್ಥ ದಿಂದಲೇ ಹೀಗಾಯಿತು” ಎಂದು ನಡೆದ ಸಮಾಚಾರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದನು.

ಯೋಗಿ ಸುವಾಕನ ಮುಖವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಿ, “ಅವನ ಸ್ವಾರ್ಥವು ಇದರಲ್ಲೇನೂ ಇಲ್ಲ. ನೀನು ಸರಿಯಾದ ಮಂತ್ರಶಾಸ್ತ್ರ ಕರಿಯಲು ಅರ್ಹ

ಕಲ್ಲು. ಅದುದರಿಂದ ನೀನು ನಿನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ಹೊರಟು ಹೋಗಬಹುದು" ಎಂದನು.

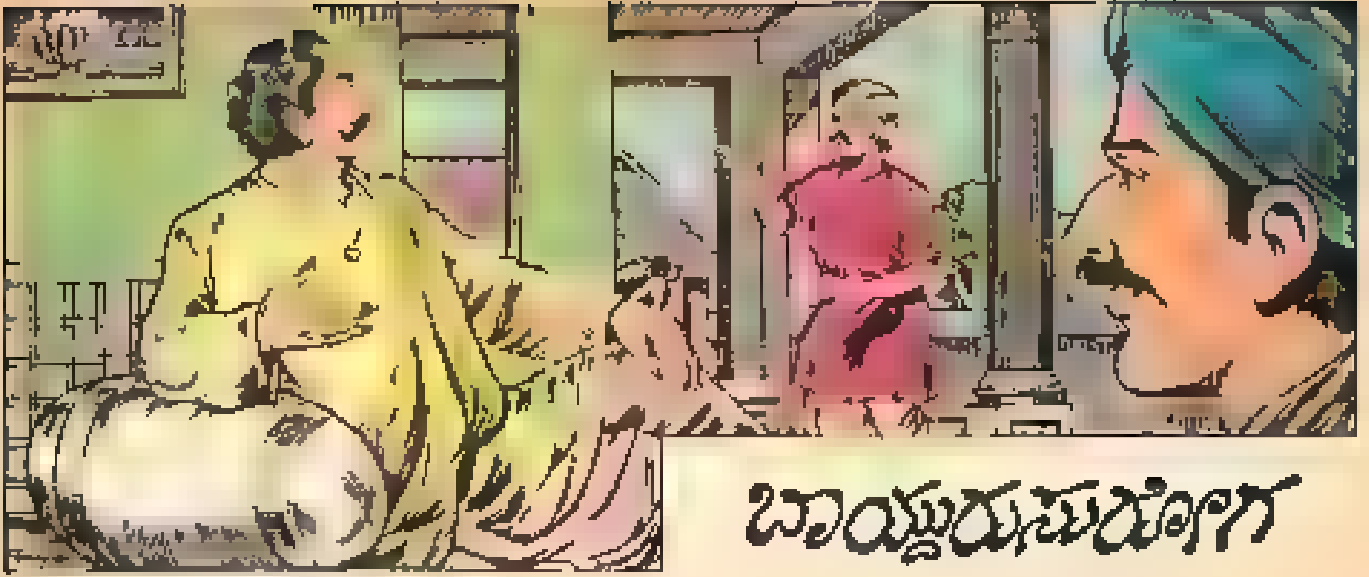
ಹೀಗೆ ಬೇತಾಳವು ಕಥೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿ, "ರಾಜಾ ಮಂತ್ರಪಿತೃನಾದ ಯೋಗಿಯ ಪ್ರವರ್ತನೆಯ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯನಾದ ಸುವಾಕನಿಗೆ ಮಂತ್ರಶಾಸ್ತ್ರದ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಕಲಿಸಿ ನಿನ್ನಲ್ಲಿಕೆಯ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಅವನೇ ಗೊಳಿಸಿ. ಕಡೆಗೆ ಅವನು ಸೊಪ್ಪು ಹಿಂಬರಿಗಿ ಒಂದ ಮೇಲೆ ಅವನ ಮಂತ್ರಶಾಸ್ತ್ರ ಕಲಿಯಲು ಅಹಾಗಲವೆಂದರೆ ಅದೇ ಯಾವ ನ್ಯಾಯ? ಯಾವ ಧರ್ಮ? ತಾನು ಕುರೂಕಿಯೊಬ್ಬನು ಹಾಕುವನರಿಸುನ್ನು ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ತಪ್ಪು ಕೊನೆಯದ ವೀರ ಸೇನನೇ ನಿಮವಾದ ಸ್ವಾರ್ಥಿಯಲ್ಲವೆ? ಅವನೇ ಮುನಿಯೊಬ್ಬನಾದ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಕೂಡಾ ಮಹಾ ಸ್ವಾರ್ಥಿಯಲ್ಲವೆ? ಯೋಗಿಯು ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಅವರೇ ಮಂತ್ರಶಾಸ್ತ್ರ ಕಲಿಯಲು ಅಹಾರಿಂದ ತಾಗೆ ಅಮುಕೋ ಇಲ್ಲವೇ? ಇದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಉತ್ತರ ತಿಳಿದು ಹೇಳುವರೆ ನಿನ್ನ ತಲೆ ಹಿಡಿದು ಹಾಕುತ್ತದೆ" ಎಂದು ಸುಮ್ಮನಾಯಿತು.

ಅದಕ್ಕೆ ಕ್ರಿಮಿಕರನು ಹೀಗಿಂದನು. "ಯೋಗಿಯ ಪ್ರವರ್ತನೆಯಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಯವೋ ಅಥರ್ಮವೋ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ ಮಂತ್ರಶಾಸ್ತ್ರದ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು

ಅಸಕ್ತಿ ಇರುವ ಸುವಾಕನಿಗೆ, ಯೋಗಿ ಮೊದಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಉಪದೇಶಿಸಿ ಅವನ ಸ್ವಂತ ಮುಖ್ಯವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಬಂದ. ಮುಂದೆ ಮಂತ್ರಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಹೇಳುವಾಗಲೂ ಮೊದಲು ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸುವಾಕನು ಕಲಿತ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದಲೇ ಅವನು ಅವನ್ನು ಹೇಗೆ ಉಪಮೋಗಿಸುವನು ತಿಳಿದು ಹೊರೆಯಿತು. ವಿದ್ಯಾಬ್ಲಕೆಯ ವಾಗ್ದಾನ ವೀರಸೇನನ ಸ್ವಾರ್ಥದ ಸೂಚಿಯಲ್ಲಿ ಅವನು ನೋಡಿದ. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಪ್ರೇಮಿಸಿಕೊಂಡವರು. ಅದು ಪ್ರಕೃತಿ ಧರ್ಮವೇ ಸುವಾಕನೇ ಮಹಾ ಸ್ವಾರ್ಥಿಯಾದ ರಿಂದ ಕಲಿತ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಂತ್ರಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಬಳಸಿದ ವನ್ನು ಕುರೂಕಿ ಮಾಡಿದನು. ಇಂತಹ ವ್ಯಾತಿ ಮಂತ್ರ ಕಲಿತು ತೋಡು ಮುಂದೆ ಅವನೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡಂತೆ, ಪ್ರಜಾಪತ್ಯೇ ಒಂದು ತಪ್ಪು, ದ್ರಾವು. ವಿದ್ಯಾಶಾ ವೀರಸೇನ ಸ್ವಾರ್ಥದ ಧರ್ಮಗುಲದಿಂದಲೇ ವಿವಾಹವಾದ ಕೂಡಲೇ ವೀರಸೇನನಿಗೆ ಯಥಾರೂಪ ಒಂದೇ ಇದರಲ್ಲಿ ವೀರಸೇನ ವಿದ್ಯಾಶೀಲರ ಸ್ವಾರ್ಥವೇ ಯೋಗಿಯ ಅಥರ್ಮವೋ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ."

ಹೀಗೆ ರಾಜನಿಗೆ ಮೌನಭಂಗವಾಗುತ್ತಲೇ ಬೇತಾಳವು ಕುರೂಕಿ ಮಾಯವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಮರದ ಕೊಂಡ ಹಿಡಿದು ನೇತಾಡತೊಡಗಿತು.

ಬಾಯ್ಕುರುಪುರೋಗ

ಬೌದ್ಧಾಂಪಾದಿ ಎಂಬ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಚನ್ನಯ್ಯನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಧನಿಕನಾದ ರೈತ ಗೃಹಸ್ಥನಿದ್ದನು. ಆತನ ಪತ್ನಿರ ಊರವರಿಗೂ ಪರ ಊರಿವರಿಗೂ ಏನೋ ಒಂದು ಕೆಲಸ ದೀಳುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದವರು ಕೆಲಸ ತೀರಿ ಹೊರಟುಹೋದ ಮೇಲೆ ಅವಯ್ಯ ಕುರಿತು ಇನ್ನೊಬ್ಬರೊಂದಿಗೆ ಚನ್ನಯ್ಯನು "ಕುಡ್ಡ ಕೈಲಾಗದ ಮನುಷ್ಯ" ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದನು. ಮನೆ ಯಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲರೂ ಆತನ ಛಾಯೆಯಿಂದ ಆ ಮಾತು ಯಾವಾಗಲೂ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಒಂದು ಸಾರಿ ಚನ್ನಯ್ಯನು ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಕೆಲಸದ ಮೇಲೆ ನೆರೆಯ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗಲು ಬಹಳ ಹೊತ್ತಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಬರುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲಾಗಿ ಬಿಟ್ಟುದರಿಂದ, ದಾರಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಿದ್ದ ಒಂದು ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಒಂದು ಭತ್ತದ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಕುಗಿದನು.

ರಾತ್ರಿ ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಾದರೂ ಅವನಿಗೆ ನಿದ್ರೆ ಒಡಿಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೊಸ ಸ್ಥಳವಾದುದರಿಂದ ಹೊರಳಾಡಿ ಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಆಗ ಪಕ್ಕದ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಅವನ ಹಾಗೆಯೇ ನಿದ್ರೆ ಬಾರದ ಯಾರೋ ಇಬ್ಬರು

ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ತೊಡಗಿದರು. "ನೀವು ಕೂಡಾ ಬಾದಾಂಪಾದಿಗೇ ಹೋಗುವಿರಂದರೆ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ನನಗೆ ಇನ್ನು ಏಕೆ ಇದೇಮಂದಾ ಯಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಯಾರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವಿರಿ? ಏಕೆಂದರೆ ನಾನೂ ಬಾದಾಂಪಾದಿಯವನೇ" ಎಂದನು ಒಬ್ಬ.

"ಚನ್ನಯ್ಯನವರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗದೆಅಿತು," ಎಂದಿತು ಎರಡನೇ ಕೆಲ.

"ಓಹೋ! ಕೈಲಾಗದ ಮನುಷ್ಯ, ಚನ್ನಯ್ಯನ ಮನೆಗೋ?" ಎಂದು ಮೊದಲು ಹೇಳಿದವನು ನಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಭಾಸವಾಯಿತು.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಎರಡನೇ ಕೆಂಪಕ್ಕರವು ತುಸು ಅಶ್ಚರ್ಯವಟ್ಟ ಹಾಗೆ "ಹಾಗೆಂದರೇನಿ? ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಚನ್ನಯ್ಯನವರಪ್ಪ ದೊಡ್ಡ ಪಾಯೋದ ವಂತರೇ ಇಲ್ಲವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಮದುವೆಯ ವಯಸ್ಸಿನ ಮಗಳಿರುವ ಸುಗತಿ ಕೇಳಿ, ನನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ನೋಡೋಣವಂತರೇ ಹೊರಟಿದ್ದೇನೆ. ಅವರ ಅಂಕಪ್ಪ ಮುಂತಾದವು ನಮಗೆ ಸರಿಹೋದಿತು ಆದ ನಂಬಿ. ಆ ಊರಿನ ಸಾಲುಮಂದಿಯೊಂದಿಗೆ ಅವರನ್ನು ಕುರಿತು ವಿಚಾರಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗೋಗವೆಂದಿದ್ದೆ.

ಅವನ್ನು ಕುರಿತು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದುದೆಲ್ಲಾ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೇಳಿದರೆ, ನಾನು ಅಪ್ಪದೊರ ಹೋಗಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ?" ಎಂದು ನುಡಿಯಿತು.

ಅವನ್ನು ಕೇಳಿ ಮೊದಲು ಮಾತಾಡಿದವನು, "ಅಂಥಾಥೋಸ್ಲಿ, ಚಿನ್ನಯ್ಯ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರಂತೆ ದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣವವರೇ" ಎಂದನು.

"ಹಾಗಾದರೆ ಅವರನ್ನು ಕೈಲಾಗದ ಮನುಷ್ಯ ಅಂತ ಏನೋ ಹೇಳಿದಿರಲ್ಲ?" ಎಂದು ಎರಡನೆಯವನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದನು.

"ಅದು ಮತ್ತೇನಿಲ್ಲ. ಶಮ್ಮೂರಿನಲ್ಲಿ ಚಟ್ಟಿಮೂಗು ಚಿನ್ನಯ್ಯ ಅಂತ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ರೈತನೂ ಇದ್ದಾನೆ. ನಿಮ್ಮ ಈ ಚಿನ್ನಯ್ಯನವರು ಮಾತು ಮಾತಿಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರನ್ನೂ ಶುನ್ಯ ಕೈಲಾಗದ ಮನುಷ್ಯ ಅನ್ನುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅದುದರಿಂದ ಈಗಿನವರು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಅವರಿಗೆ ಹಾಗೆ ಅದ್ಭುತವೆಂದು ಹೆಚ್ಚಿಬಿಟ್ಟರು. ಅಷ್ಟೇ. ನೀವು ಭೇಷಾಗಿ ಅವರ ಸಂಬಂಧ ಬಿಳಿಸುತ್ತೀವು" ಎಂದನು ಬಾದಾಮಾಡಿಯವನು.

"ಓ! ಬಾಯ್ತುರುಗು ರೋಗಾ ಅನ್ನಿ!" ಎಂದು ಎರಡನೆಯವನು ಜೋರಾಗಿ ನಕ್ಕನು.

ಈ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಕೃತಿಯಾಗಿ ಕೇಳಿದ ಚಿನ್ನಯ್ಯನು ಎದ್ದು ವಕ್ಕದಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕನು.

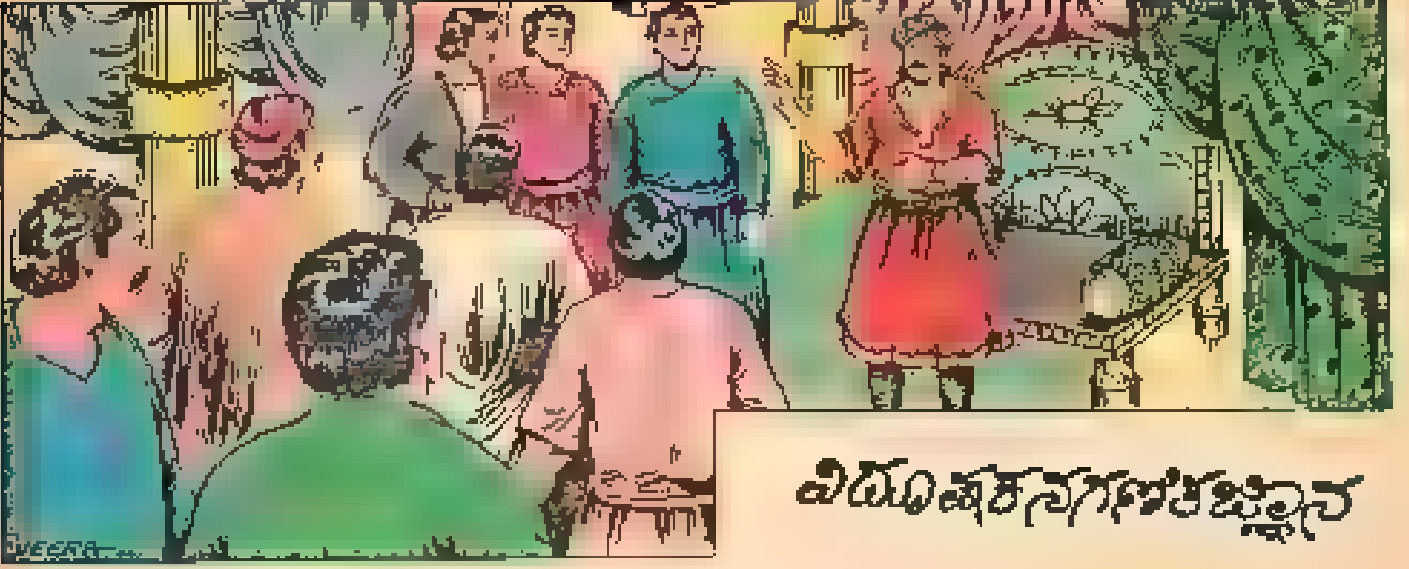
ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ಬಾದಾಮಾಡಿಯವನು ಗಾಬರಿ ಯಾಯಿತು. ಅವರ ಚಿನ್ನಯ್ಯ ಅವನನ್ನು ನೋಡಿಯೂ ನೋಡದವನಂತೆ ವಕ್ಕದಕಲ್ಲಿರುವದೋವಿಗಿ, "ನಮಸ್ಕಾರ ಶಾಂತಯ್ಯನವರೇ! ನಿಮ್ಮ ಮಾತುಗಳೆಲ್ಲಾ ನಾನು ಕೇಳಿದೆ. ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಹಣವೊಂದು ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾ ಸರಿಹೋಗಲಾರದು. ಯೋರನ್ನೂ ನೋಯಿಸದ ಹಾಗಿ ಮಾಡಲು ತಿಳಿದರೇನೋ ನಾ" ಎಂದಿಯ ಮುಂದೆ ಗೌರವವಿರುತ್ತದೆಂದುವಕ್ಕದಕೋಣೆಯಿಂದ ನಿಮ್ಮೂರಿ ನವನು ಸರಿಯಾದ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇಲ್ಲ ದಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮಂಥವರೊಂದಿಗೆ ಒಳಗಿರುವ ಸಂಬಂಧ ಕೈಜಾರಿ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು," ಎಂದನು.

"ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಹೊರಡುವ ಮಾತುಗಳೇ ನಿಮ್ಮ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತನ್ನೂ ಶಾಂತ ಸ್ವಭಾವವನ್ನೂ ತಿಳಿಯುವಡಿ ಅಷ್ಟೇ" ಎಂದನು ಎರಡನೆಯವನಾದ ಶಾಂತಯ್ಯ.

"ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಅರಿಯದಿದ್ದರೂ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಾನು ಒಳ್ಳೆ, ನೀವು ಒಪ್ಪಿದರೆ ಈ ವಿಷಯ ಮಾಡಲು ನಮ್ಮ ಪುರೋಹಿತರನ್ನು ನಾನೇ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು ಚಿನ್ನಯ್ಯ.

ಇದಕ್ಕೆ ಶಾಂತಯ್ಯ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಒಪ್ಪಿದನು. ಅದೇರ ಚಿನ್ನಯ್ಯನ ಬಾಯ್ತುರುಗು ತಂದ ಮಾತನ್ನು ಯಾರೂ ಕೇಳಿಲ್ಲ.

ವಿರುದ್ಧರನ್ನಾಗಲಿ ಅಜ್ಞಾನ

ಕಾಂಚನಗಿರಿ ದೇಶದ ಕನಕಾದಿತ್ಯ ರಾಜನಿಗೆ ಪ್ರಜೆಗಳ ಕ್ಷೇಮಚಿಂತನೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿತ್ತು. ಅಂತರೇ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕ್ಷೇಮವಾಗುವಂತಹ ಕೆಲವು ಪಥಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಅವುಗಳನ್ನು ರೂಪುಗೊಳಿಸಿ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಆಮಲಪಡಿಸುವಂತಹ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಒಂದು ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಇಡಿಸಿದನು. ಆ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ನೀಲ, ವಿನೀಲ, ನಿರ್ಮಲ ಎಂಬವರು ಬೊಡ್ಡ ಪ್ರತಿಭಾಶಾಲಿಗಳೆಂದು ತೋರಿಸಿದರು. ಇವರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಒಬ್ಬನೂ ಯಾವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಇನ್ನೊಬ್ಬನಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆಯುವಸ್ಥೆಯೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಯಿತು.

ಮಹಾರಾಜನು ಆ ಮೂವರನ್ನೂ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆಳಸುವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಥ ಕಾಠಿಣ್ಯಗಳಾಗಿ ನಿಯಮಿಸಿ, ಮೂವರೂ ಒಗ್ಗಟ್ಟಿನಿಂದ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುವಂತೆ ಏರ್ಪಡಿಸಿದನು. ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ಕಳೆದ ಮೇಲೆ ರಾಜನು ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಬಂದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡುವಾಗ, ಮೂವರು ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಪಥಗಳನ್ನು ಅಮಲುಪಡಿಸುವ ರೀತಿ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಮಹಾರಾಜ

ನಿಗೆ ತೋರಿತು. ತನ್ನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ರಜತಗಿರಿ ಯೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದಾಗ, ಎಲ್ಲಾ ವಿಧಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹಿಂದೂಳಿದ್ದ ನೆರೆಯ ರಾಜ್ಯವಾದ ರಜತಗಿರಿ ಇಂತಹ ಪಥಗಳನ್ನೇ ಅಮಲುಪಡಿಸಿ ಒಂದು ಬೇಗದಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಆಲ್ಲಿ ಈ ಪಥಗಳನ್ನು ಸುಚಂದ್ರನೊಬ್ಬ ಒಬ್ಬನೇ ಅಧಿಕಾರಿಯ ಮೂಲಕ ಅಮಲುಗೊಂಡು ಒಳ್ಳೆಯ ಫಲಿತ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಹೋಲಿಸಾಗುತ್ತಿದೆ ?

ಒಂದು ದಿನ ಕನಕಾದಿತ್ಯ ರಾಜನು ಮಾತಿನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ತನ್ನ ಅಂತರಂಗಿಕನಾದ ವಿದೂಷಕ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತ, “ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮೂವರು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿದ್ದರೂ ಆಗದಿರುವ ಕಾರ್ಯಗಳು, ರಜತಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಸುಚಂದ್ರನೊಬ್ಬನಿಂದಲೇ ಜಯಪ್ರವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡುವಾಗ ನಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅಸಮರ್ಥರೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ” ಎಂದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನು, “ಮಹಾರಾಜರೇ, ಸುಚಂದ್ರನು ಸಮರ್ಥನಾದ ಅಧಿಕಾರಿ ಎಂಬುದು

ನಿಜ ನಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕೂಡಾ ಸಮರ್ಥತೆಯ ಒಪ್ಪಂದದಲ್ಲಿ ಸಂವೇಷಿಸಿ ವೇಶಗಿಟ್ಟು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೂ ಇಬ್ಬರು ಸುಚಂದ್ರರಿಗೆ ಸಮಾನವೆಂದು ನನ್ನ ದೃಢ ವಿಶ್ವಾಸ" ಎಂದನು.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಕನಕಾದಿತ್ಯ ರಾಜನು ನಕ್ಕು, "ಯಾರ ದೇಶದವರನ್ನು ಆ ದೇಶದವರು ಹೊಗಳಿ ವ್ಯವಹರಿಸುವುದೂ ಈ ಬಗೆಯ ಮಾತಿನಿಂದಲೇ ಅಲ್ಲವೇ?" ಎಂದನು.

ಮಹಾರಾಜನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನು ಸಣ್ಣ ಮುಖ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, "ಪ್ರಭೂ, ನನಗೆ ಗಣಿತಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ವಾಣಿಜ್ಯವಿದೆ ಎಂದು ಸೂಚಿತವನ್ನು ಈವರೆಗೂ ತಮಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ ನಾನು ಕೂತೂಹಲಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಸಮರ್ಥತೆಯನ್ನು ಕುರಿತು, ಕುತೂಹಲಯು ಸುಚಂದ್ರನೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿ ಕೆಲವು ಲೆಕ್ಕಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಆ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ

ನಾನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಮನವಿ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು" ಎಂದನು.

ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನ ಮಾತು ಕೇಳಿ, ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಕುತೂಹಲವೂ ಆಸಕ್ತಿಯೂ ಉಂಟಾಗಿ, ಅದೇನೆಂದು ವಿವರಿಸುವಂತೆ ಹೇಳಿದನು.

"ಮಹಾರಾಜರೇ, ನೀವು ಸ್ವತಃ ಅರಿಸಿಕೊಂಡ ನೀರಿನ, ಮೀರಿನ ಮತ್ತು ಸಮೂಲ ಈ ಮೂವರಲ್ಲಿ, ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರನ್ನೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ತೋರಿಸಿ ತಿಳಿದು ಕೊಂಡರೂ ಇಬ್ಬರು ಸುಚಂದ್ರರಿಗೆ ಸಮಾನರಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇವರಲ್ಲಿ ಬರುವ ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ಮೂತ್ರಪೀಡೆಗಳಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ, ಒಬ್ಬ ಸುಚಂದ್ರನಿಗಿಷ್ಟೇ ಸಮಾನರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ಅಧ್ಯರ್ಥಕರ ವಾದ ವಿಷಯವೇನೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮೂವರನ್ನೂ ಕೂಡಿಸಿ ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿ ಪೋಲಿಸಿದಾಗ ಕಡೇಪಕ್ಷ ಒಬ್ಬ ಸುಚಂದ್ರನಿಗೆ ಕೂಡಾ ಸಮಾನರಾಗುವುದಿಲ್ಲ! ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅಧ್ಯವೃದ್ಧಿಗೆ ಕುಂದು ಬಂತೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ" ಎಂದನು ವಿಶ್ವೇಶ್ವರ.

ಮಹಾರಾಜನು ಅವಹೇಳನೆಯಾಗಿ ನಕ್ಕು, "ನಮ್ಮ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಯೂ ಇಬ್ಬರು ಸುಚಂದ್ರರಿಗೆ ಸಮಾನವೆಂದು ಮಾತು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಮೂವರನ್ನೂ ಕೂಡಿಸಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಾಗ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಕೂಡಾ ಸಮಾನನಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆನ್ನುವೆಯಲ್ಲ! ನಿನ್ನ ತಲೆಕೆಳಗಿನ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ಕೇಳಿದ ಮೇಲೆ ವಾಣಿಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಬೋಗ್ಯತೆ ಹೇಗಿದ್ದರೂ, ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನೀನಿಗೆ ಸಣ್ಣ ಗುಣಾಕಾರ ಕೂಡಾ ಬಾರದೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ" ಎಂದನು.

"ಮಹಾರಾಜಾ, ನನಗೆ ಸಣ್ಣ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಲೆಕ್ಕ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬನು ತ್ವೇನು. ಆದರೆ ಗಣಿತಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶವೇ ಇಲ್ಲ

ವೆಂದರೆ ಮಾತ್ರ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಾರೆ. ತಾವು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ನಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಸಮರ್ಥತೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಗುಣಿಸಿದ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ನಿಮಗೆ ವಿವರಿಸುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು ವಿಶ್ವೇಶ್ವರ.

ಆದೇನೆಂದು ವಿವರಿಸುವಂತೆ ಮಹಾರಾಜನು ತಲೆಯಾಡಿಸಿದನು.

"ನಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮೇಧಾಶಕ್ತಿಯೂ, ಸಮರ್ಥತೆಯೂ ತಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಇದೆ. ಅಂತಹ ಮೂವರು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಸಮಾಜಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕೆಂಬ ಬಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಒಂದೇ ಅರ್ಹತೆಗಳಿರುವ ಈ ಮೂವರ ಅಪೂರ್ವ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಹಕರಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಒಂದೇ ಹಗ್ಗದ ಮೇಲೆ ನಡೆಸಲು ಸ್ಪಷ್ಟವೂ ಅಸುಖವಾಗುವವರಾದರು. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಮೂವರನ್ನೂ ಕೂಡಿಸಿ ಲೆಕ್ಕ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಗ ಒಬ್ಬ ಸುಚಂದ್ರನಿಗೆ ಕೊಡಾ ಸಮ ಒರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಇಬ್ಬರಾದರೆ ಮಾತ್ರ ಮೊದಲು ಸ್ಪಷ್ಟ ಗೊಡವೆಗಳು ಎದ್ದರೂ ಕೆಳಗೆ ಒಬ್ಬರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದೊಂದಿಗೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ರಾಜಿಗೆ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಆ ವಿಧವಾಗಿ ಅವರು ಒಬ್ಬ ಸುಚಂದ್ರನಿಗೆ ಸಮಾನರಾಗಬಲ್ಲರು" ಎಂದು ಆದ್ದಿಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದನು ವಿಶ್ವೇಶ್ವರ.

ಮಹಾರಾಜನು ಒರ್ಬರ ಕಿತ್ತೂರುಹಿಂದೆ, "ಹುಂ, ನಿಲ್ಲಿಸಿದೆ ಏಕೆ? ಹೇಳು ಹೇಳು" ಎಂದನು.

"ಸಹಜವಾಗಿ ತುಂಬಾ ಪ್ರತಿಭಾಶಾಲಿಗಳಾದ ನಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮೂವರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಒಬ್ಬನಿಗೂ ತಾವು ವದವಿಯ ಬಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ ಬಿಟ್ಟರೆ, ಆ ಒಬ್ಬನೇ ಇಬ್ಬರು ಸುಚಂದ್ರರ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವನೆಂದು ನಾನು ಖಚಿತವಾಗಿ ಹೇಳಬಲ್ಲೆನು. ಆಗ ರಜತಗಿರಿಗಿಂತಲೂ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಹೆಚ್ಚಿನದಾಗುತ್ತದೆ" ಎಂದನು ವಿಶ್ವೇಶ್ವರ.

ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನ ವಿವರಣೆಯಿಂದ ಕಣಕಾದಿತ್ಯ ರಾಜನಿಗೆ ಅವನ ಶತ್ರುಗಳ ಹಿಂದೆ ಅಡಗಿರುವ ತತ್ವವೂ, ಪ್ರತಿಭಾವಂತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಮಾನಸಿಕ ಧೋರಣೆಯೂ ಅರ್ಥವಾಯಿತು.

ಆಮೇಲೆ ರಾಜನು ಆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಸರದಿ ವಾರಿಯಾಗಿ ಪದವಿ ಬಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಆದೇಶ ಮಾಡಿದನು.

ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ಕಳೆದ ಮೇಲೆ ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ತನ್ನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸುಚಂದ್ರನಿಗಿಂತಲೂ ವಿದೂಷಕನು ಎವರೂ ತೋರಿಸಿದ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬಂದದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸಮರ್ಥರಾಗಿರುವರೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿ ತೃಪ್ತಿಯಾಯಿತು.

ಸುಂದರ ಚಿತ್ರ

Uspolneno razdeljeno na 2 dela

[illegible]

ಈಗ ಮುಖ್ಯ ಕಾರ್ಯವೂ ಕೂಡುವಂತೆ ಇಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಸಭೆ ನಡೆಸಿ
ಇದರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇವರೊಂದಿಗೆ ಹತ್ತಿರ ಸಂಬಂಧವು ಇರುವ
ಅವರು ಭಾಗವಹಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ.

ಈ ದತ್ತಾಂಶವು ೨೦೧೭ ರಿಂದ ೨೦೧೮ ರವರೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ. ಈ ದತ್ತಾಂಶವು ೨೦೧೭ ರಿಂದ ೨೦೧೮ ರವರೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ.

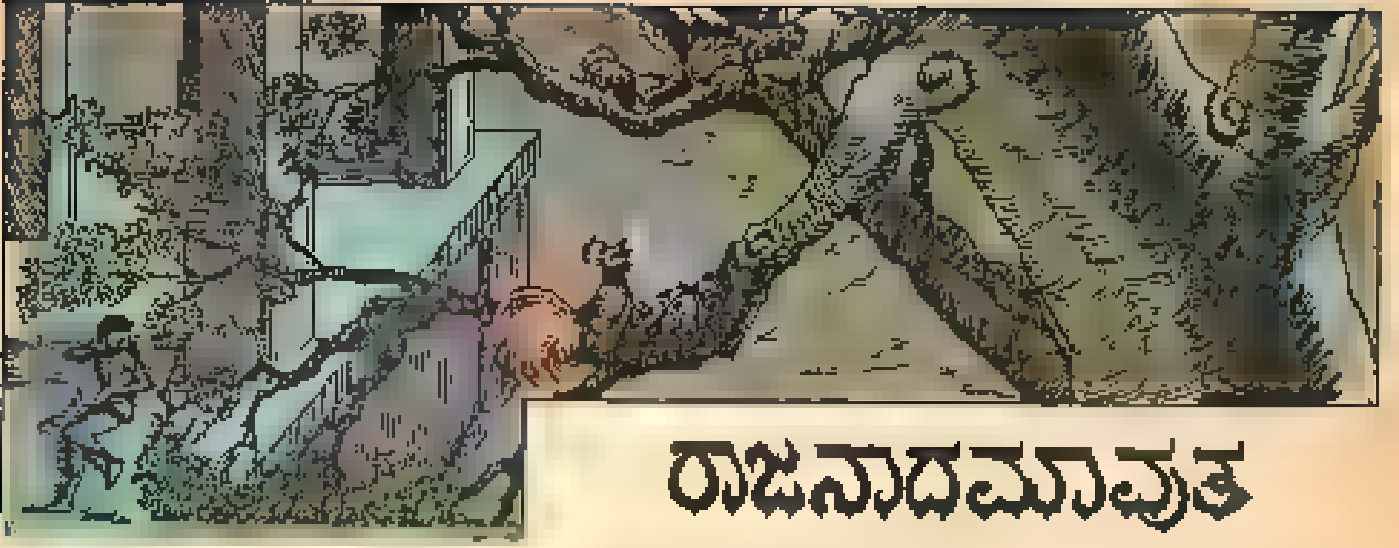
ఇక ఆ మధ్య రోజులనుబట్టి బిడ్డ తరగతిని నిర్ణయించాలి.

ಇಂತಹ ಭವಿಷ್ಯದ ನಡವಳಿಕೆ. ಮೂಲ ಕಾರಣವು ಇಂಥ ಭವಿಷ್ಯದ ನಡವಳಿಕೆ, ಭವಿಷ್ಯದ ಭವಿಷ್ಯದ ನಡವಳಿಕೆ ಮೂಲ ಕಾರಣವು ಇಂತಹ ಭವಿಷ್ಯದ ನಡವಳಿಕೆ.

[illegible]

ಹಾಸ್ಯವಾಕ್ಯ ವೇದವು ಕೃಷ್ಣಾಕ್ಷರ, ಅಕ್ಷರ ಹಾಸ್ಯವಾದುದು ಒಂದು-ಶ್ಲೋಕ : ೧೪ ೨೪೦.

ರಾಜನಾದಮಾವೃತ

ಬ್ರಹ್ಮದತ್ತ ರಾಜನು ಕಾಶೀ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪಾಲಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸತ್ವನು ವಾರಣಾಸೀ ನಗರದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸಾಧುವಾಗಿ ಅವತರಿಸಿ ಜೀವಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಒಂದು ದಿನ ಅವನು ಭಿಕ್ಷೆಗಾಗಿ ನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಒಬ್ಬ ಮಾವುತನ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಭಿಕ್ಷೆಗೆ ನಿಂತನು.

ಆ ಮನೆಯ ಒಡೆಯನಾದ ಮಾವುತನು ಆನೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದರಲ್ಲಿ, ಆವುಗಳನ್ನು ಪಳಗಿಸಿ ಪಿತ್ತನ ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಶಮರ್ಥನು. ಅವನಿಗೆ ರಾಜನ ದರಬಾರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ಥಾನವಿದ್ದಿತು.

ಮಾವುತನು ಬೋಧಿಸತ್ವನಿಗೆ ಆತ್ಮತ ಭಕ್ತಿ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಮನೆಯೊಳಗೆ ಕರೆದು ಕೂಡಿಸಿ ಭೋಜನವಿಡಿಸಿದನು. ತರುವಾಯ ಬಹಳ ವಿನಯದಿಂದ, “ಮಹಾಸುಭಾವರೇ, ತಾವು ಕೆಲವು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ನನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಒಳ್ಳೆಯ ಬೋಧನೆಗಳಿಂದ ಉದ್ಧರಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ” ಎಂದನು.

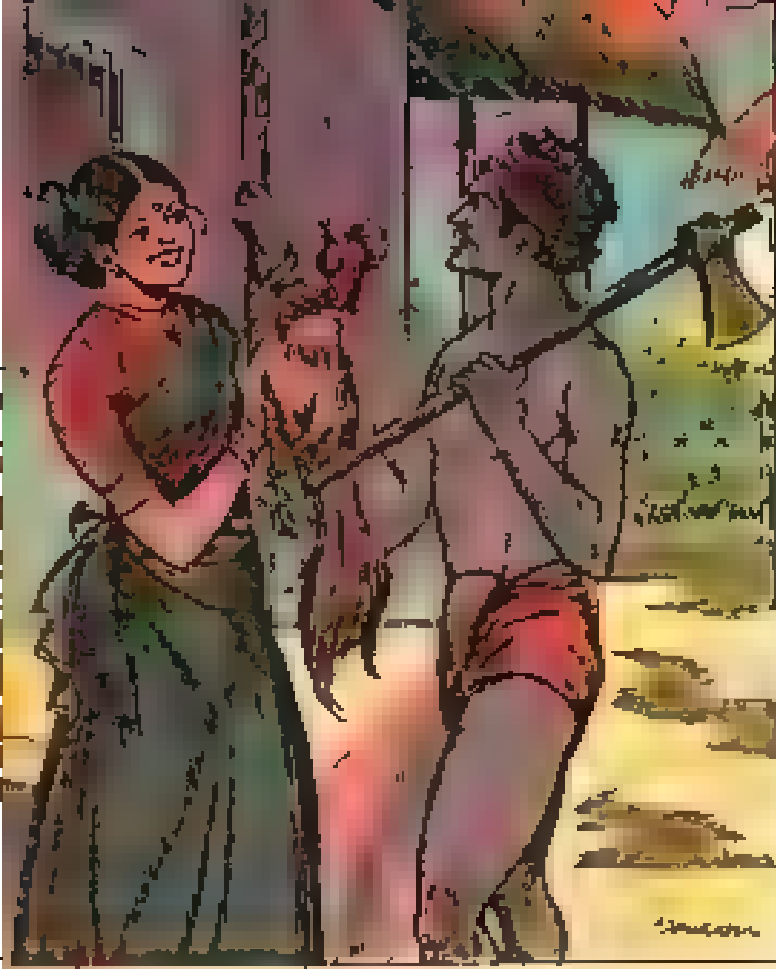
ಬೋಧಿಸತ್ವನು ಅವನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿ ಒಂದು ವಾರದ ವರೆಗೆ ಅಲ್ಲಿದ್ದನು. ಅನಂತರ

ಹೊರಟು ಹೋಗುವಾಗ, ಅವನಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಭವಿಷ್ಯತ್ತು ಒರಲೆಂದು ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿದನು. ಈ ಆಶೀರ್ವಾದವೇ ಮಾವುತನ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು.

ಒಂದು ದಿನ ರಾತ್ರಿ ನಗರದೊಳಗಿನ ಒಂದು ದೇವಾಲಯದ ಮಂಟಪದ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಿ ಒಡೆದು ಜೀವಿಸುವವನೊಬ್ಬನು ಮಲಗಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಹತ್ತಿರದ ಮರದ ಕೊಂಬೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕೋಳಿಗಳು ನಿದ್ರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದವು.

ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಏನೋ ಶಬ್ದವಾದುದರಿಂದ, ಒಂದು ಹುಂಜಕ್ಕೆ ಎಚ್ಚರವಾಗಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಫಡಫಡನೆ ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಬಿಡುಮುಕೊಂಡಿತು. ಅಗ ಒಣಗಿದ ರೆಂಬೆಯೊಂದು ಮುರಿದು ಕೆಳಗಿನ ಕೊಂಬೆಯಲ್ಲಿ ನಿದ್ರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಇನ್ನೊಂದು ಹುಂಜದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು, ಅದಕ್ಕೂ ಎಚ್ಚರವಾಯಿತು.

ಆ ಹುಂಜವು ಕೋಪದಿಂದ ತಲೆ ಎತ್ತಿ ಮೇಲೆ ನೋಡುತ್ತ, “ಏಯ್! ಆಪ್ತಿಯನ್ನು ಪೊಗರು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ ಗೊತ್ತಾ? ನನ್ನನ್ನು ಯಾರೊಂದು ಕೊಂದೇ? ನನ್ನ ಮಹಿಮೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಲ್ಲ! ನನ್ನ

ಮಾಂಸವನ್ನು ತಿನ್ನ ಯಾವನಾಗಿ ಆಗಲಿ, ದೊಡ್ಡ
ಏಳಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಹೀರುತ್ತದೆ ! ಜಾಗೃತ ! ಎಂದು ಹೇಳಿತು.

ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಮೇಲಿನ ಕೊಂಬೆಯಲ್ಲಿದ್ದ
ಹುಂಜವು ಕೆಕೆಕೆ ಎಂದು ನಗಾಡಿ, "ಸುಕು ಬಿಡು,
ನನ್ನ ದೊಡ್ಡತನ ನಿನ್ನಗೇನು ಗೊತ್ತಿದೆ ? ನನ್ನ
ಮಾಂಸವನ್ನು ತಿನ್ನವನು ತಪ್ಪದೆ ದೇಶವನ್ನಾಳುವ
ರಾಜನೇ ಆಗುತ್ತಾನೆ ! " ಎಂದು ತನ್ನ ರಹಸ್ಯವನ್ನು
ಬೊರಲಾಗಿ ಪಡಿಸಿತು.

ಈ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳನ್ನು ಎಚ್ಚರದಲ್ಲಿರುವ ಕಟ್ಟಿಗೆ
ಒಡೆಯುವವನು ಕೇಳಿದನು. ಅವನಿಗಾದ ಅನಂದ
ಅಷ್ಟಿಷ್ಟಲ್ಲ, ಅವನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಕಾದಿದ್ದು,
ಕೋಳಿಗಲು ಮತ್ತೆ ನಿಧ್ಧಗೆ ಇಳಿದುಮೇಲೆ ದೃಢ
ಪಡಿಸಿಕೊಂಡು, ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಮರದ ಮೇಲಕ್ಕೆ
ತೆವಳಿಕೊಂಡು ಏರಿ ಹೋದನು. ' ತಾನು ರಾಜನೇ
ಆಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿರುವಾಗ ಏಳಿದೊಂದು ರೆಕ್ಕವಲ್ಲ
ಎಂದುಕೊಂಡು ಅವನು ಕೇಳಿದ ಕೊಂಬೆಯ ಹುಂಜ

ವನ್ನು ರಿಟ್ಟು, ಮೇಲಿನ ಕೊಂಬೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹುಂಜ
ವನ್ನೇ ಹಿಡಿದನು. ಹಾಗೆಯೇ ಅವನ ಮಿಸುಕಾಡ
ದಂತೆ ಒತ್ತಿ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಮರದಿಂದಿಳಿದು ಓಡಾ
ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೋದನು.

ಅವನು ಮನೆ ತಲಪಿದ ಕೂಡಲೇ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು
ಕರೆದು, "ಈ ಸಮಾಚಾರ ಗೊತ್ತೇನೇ ? ನೀನು
ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ರಾಣಿಯಾಗಲಿರುವಿ ! ಮಹಾ
ರಾಣಿ ! " ಎಂದನು.

ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಕೋಪದಿಂದ,
"ನಿನ್ನ ಮಾತು ಹುಚ್ಚುಚ್ಚು ! ಮೇಡವ ಹರಟೆ
ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬೇಡ. ನಾನು ಕಟ್ಟಿಗೆ ಒಡೆದು
ಬದುಕುವವನ ಹೆಂಡತಿ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನೇನೂ
ಚಿಂತಿಸಿ ಅತ್ತು ಕೂಗಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ ! ನಿಮ್ಮ ಸುರೂಪಕ್ಕೆ
ರಾಜಾ ಬೇರೆಯಾ ! " ಎಂದಳು.

ಕಟ್ಟಿಗೆಯವನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನುಗ್ಗುತ್ತ, "ಪಾತ್ಕಳೇ !
ಕಟ್ಟಿಗೆ ಒಡೆದು ಬದುಕುವ ನನ್ನ ಗಂಡ ಹಿಂದೂವನ
ಮೇರಲಿಟ್ಟಾನೆ ಕಣೀ ! ಇಹೋ, ಮೊದಲು ಈ
ಹುಂಜ ಕೋಳಿಯನ್ನು ಕೊಂದು ಮೂಲಾಗಿ ಅಡಿಗೆ
ಮಾಡು." ಎಂದು ಹೇಳಿ ತಾನು ತಂದ ಆ ಕೋಳಿಯ
ಮಾಂಸಕ್ಕಿರುವ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ
ಹೇಳಿದನು.

ಆಗ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಸಂತೋಷಕ್ಕೆ ಪಾರಮೇ
ಶ್ವರನಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಬೇಗ ಬೇಗವೇ ಕೋಳಿಯನ್ನು
ಕೊಯಿದು ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿದಳು. "ಬಾ, ನಾವು
ಮೊದಲು ನದಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ, ಪರಿಕುಪ್ತ,
ಪಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತು ಊಟ ಮಾಡೋಣ"
ಎಂದನು ಕಟ್ಟಿಗೆಯವನು.

ಇಬ್ಬರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಅನ್ನದೊಂದಿಗೆ ಕೋಳಿಯ
ಮಾಂಸವನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಒಂದು ಗಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಸಿ,
ಅದರ ಪಾಯಿಗೆ ಮುಚ್ಚಕವಿಟ್ಟು ಬಿಗಿದು ಕಟ್ಟಿ,
ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ನದಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋದರು.

ಅವರ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದು
ಸ್ನಾನ ಮಾಡಲು ನದಿಗೆ ಇಳಿದರು. ನೋಡ
ನೋಡುತ್ತಿರತ ನದಿ ಬಿಚ್ಚಿತು. ಆ ನದಿಯವ
ಲೋದ್ದೆ ಗಡಿಗಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋದುದು ಕಂಡು
ಹೋಯಿತು.

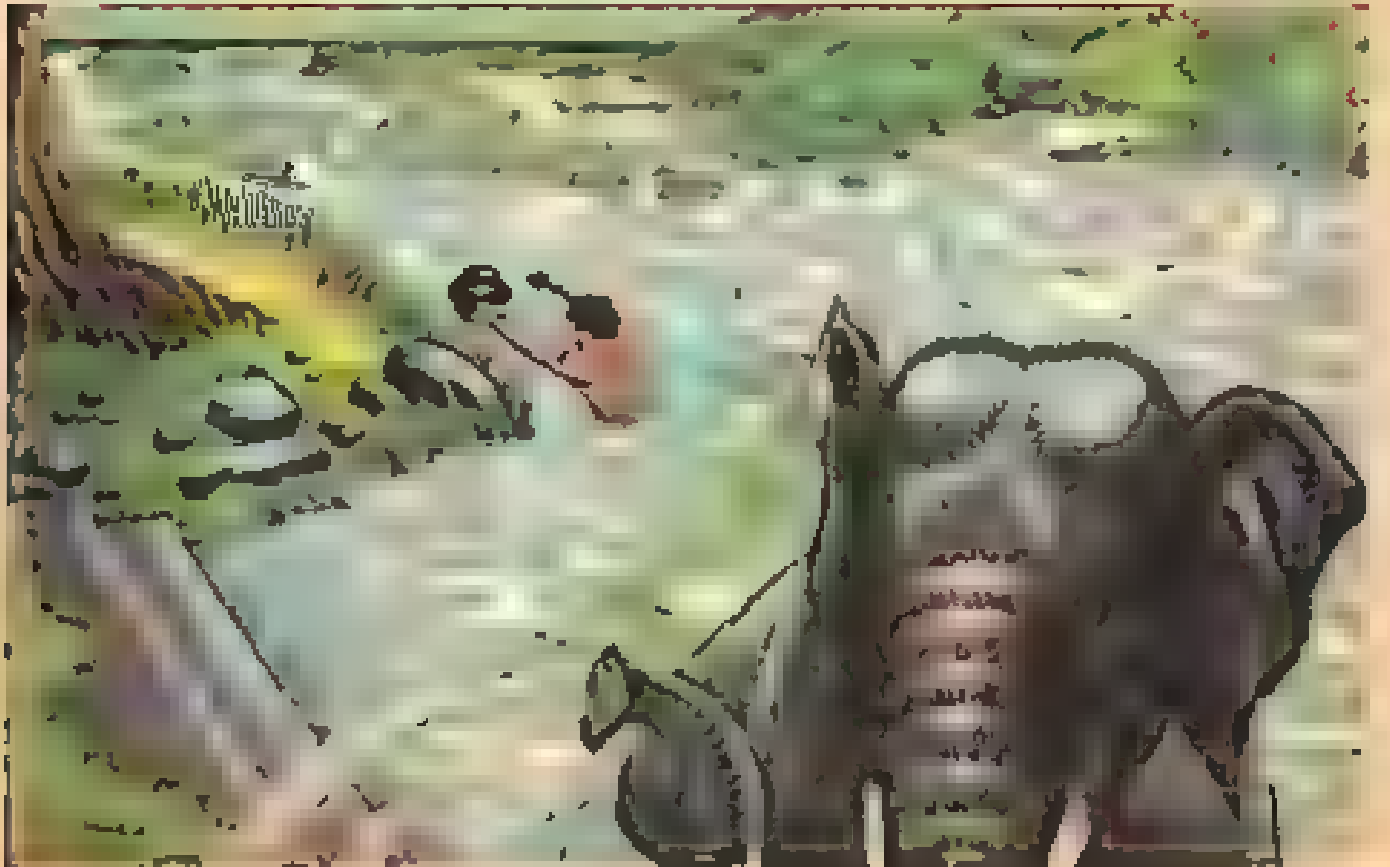
ಕೆಚ್ಚಿಗೆಯವನು ಎದ್ದುಬಂದು ತಲೆ ಚಿಟ್ಟಿ
ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, "ನಾನು ರಾಜನಿಗೆ ರಾಣಿಯಾಗುವ
ಅದೃಷ್ಟ ಹೋಯಿತಲ್ಲ! ಏನು ಮಾಡಲಿ!"
ಎಂದನು. ಇಬ್ಬರೂ ಸರ್ವನಾಶವಾದಂತೆ ದುಃಖ
ಸುತ್ತು ಫರಿಗೈಯನ್ನು ತಲೆಯ ಮೇಲಿಟ್ಟು
ಮನೆಯ ದಾರಿ ಹಿಡಿದರು.

ಆಗ ಆ ನದಿ ಹರಿಯುವ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಬೂದಿ
ದೊಡ್ಡ ತಿರುಮಲ ತ್ತರ ಬೆಂಗಳೂರಿಗಾಗಿ ಅಂತ್ಯ
ವಿತ್ತು ಮೂವತ್ತನು. ಬಂದು ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು
ಹೋದುದು ಕಂಡು ಹೋಯಿತು. ಅವನಿಗೆ ನದಿಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ
ದಲ್ಲಿ ಹೊರಳೊಂದು ಬರುವ ಗಡಿಯೊಂದು
ಕಂಡಿತು. ಅವನು ಅದನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು,

ಅವರ ಬಾಹ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನೋಡಲು, ಆಗ
ಆಲಿ ಅಟ್ಟಿ ಕನ್ನಡ ಕೆಡದ ಮೇಲೆನೋವ
ನೋವ ಅಕ್ಕಮುತ್ತುವು ಕಂಡಿತು. ಆ ಮೂವತ್ತನು
ಅಕ್ಕಮುತ್ತುವನ್ನು ತಿನ್ನಿ ಶುಭವಾಗುವ ಮೊದಲ,
ಗಡಿಯಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಸವಿಯ ಸವಿಯ ಪೂರ್ತಿ
ಯಾಗಿ ನೆಕ್ಕಿ ತಿಂದನು.

ಇದು ನಡೆದ ಮೂಕನೆಯ ದಿನ ಅಕ್ಕಮುತ್ತುವಿಗೆ
ವಾರಗಾಬಿವು ಮೇಲೆ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟು ಮನಕ್ಕೆ
ಬಂದು ಬಿಟ್ಟು. ರಾಜನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಿಲ್ಲದೆ,
ಮಾಣತನ ವೇಷ ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಮಾಣತನಿಗೆ
ರಾಜನಿಬಿತ್ತವ ದುಸ್ತುಗಳನ್ನು. ಇವರ ಅಂ
ಕರಗಾಬಿವು ಹುಳಿ ಆಗುವ ಮೇಲೆ ಕೆಡುವುದು
ಮಾಣತನ ವೇಷದಲ್ಲಿ ತನಗೆ ತತ್ಪ್ರಗಲಿಂಪ
ಅವಾಯವಾಗಬಂದು ಅವನ ಭಾಷನೆಯಾಗಿತ್ತು.

ದಂಡೆತ್ತಿ ಬಂದ ಶತ್ರುಗಳು ರಾಜನನ್ನು ಬೇವ
ದೊಂದಿಗೆ ಹಿಡಿಯಬೇಕೆಂದು ತಂತ್ರ ಹೂಡಿದರು.
ಆ ಕೂಡಲಿಂದ ಅವರು ಮೂವತ್ತನು ಹಿಂದೂ.

ಅಂಜಾನಿಯಲ್ಲಿರುವ ರಾಜನನ್ನು ಬಂಧಿಸಲು ಮಾವು ತನ ಮೇಲೆ ಬಾಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡತೊಡಗಿದರು. ಆ ಮಾವುತನೇ ರಾಜನೊಂದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದುದು.

ಶತ್ರುಗಳು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ ಬಾಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡ ತನ ಈತದಲ್ಲಿದ್ದ ರಾಜನು ಸತ್ತುಬಿದ್ದನು, ಆಗ ಮಾವುತನಿಗೆ ಶತ್ರುಗಳ ಗಾತ್ರ ವಿಸುಬುತು ಅರ್ಧ ವಾಯಿತು, ಅವನು ಯುದ್ಧರಂಗದಿಂದ ಓಡಿ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಹಗೆ ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಹಟ ದಿಂದಲೂ ಧೈರ್ಯದಿಂದಲೂ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಇದಿರಿಸಿ ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಹೋರಾಡಿದ ಆ ಮಾವುತ.

ಇದು ವಾರಣಾಸಿಯ ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಅಪಾರ ಧೈರ್ಯ ವನ್ನು ತಂದಿತು. ಅವರು ಹೊಸ ಸಿಂಹಗಳ ಹಾಗೆ ಶತ್ರು ಸೈನ್ಯದ ಮೇಲೆ ಹಾರಿದರು. ಸ್ವಲ್ಪಮೊತ್ತಿಗೆ ಸತ್ತವರು ಸಾಯಲು, ಉಳಿದ ಶತ್ರು ಸೈನಿಕರು ಯುದ್ಧರಂಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಓಡಿಹೋದರು. ಶತ್ರು ರಾಜನು ಮಾವುತನ, ಈತನು ತಿವಿಶಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕ ಯುದ್ಧರಂಗದಲ್ಲೇ ಸತ್ತುಬಿದ್ದನು.

ಯುದ್ಧವು ಮುಗಿಯಿತು. ಶತ್ರುಗಳಿಂದ ಜಯ ಸಲ್ಲುತ್ತಿ ತಮ್ಮ ವಿಜಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣನಾದವನು ತಮ್ಮ ರಾಜನು ಅಲ್ಲವೆಂದೂ, ತಮ್ಮ ಅಸ್ಥಾನದ ಮಾವುತನೆಂದೂ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ, ಇತರ ರಾಜ್ಯೋದ್ಯೋಗಿಗಳೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡರು. ರಾಜನು ಸತ್ತು

ಹೋದುದರಿಂದ ಆ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ರಾಜನು ಆಗತ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಸತ್ತುಹೋದ ರಾಜನಿಗೆ ಸಂತಾನವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಮನಗಂಡು ಅಸ್ಥಾನದ ಪ್ರಧಾನ ಪ್ರರೋಹಿತನು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ನೋಡಿ, "ನಮ್ಮ ರಾಜನೇ ಸ್ವತಃ ತನ್ನ ದುಕ್ಕು, ಅಭರಣ, ತೀರಿಕೆ ಮೊದಲಾದ ರಾಜಧನಗಳನ್ನು ಮಾವುತನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಮಾವುತನೇ ನಮಗೆ ರಾಜನಾಗಲು ಅರ್ಹನು" ಎಂದನು.

"ಆ ಮಾತು ನಿಜ. ಮಾವುತನ ಪರಾಕ್ರಮ ದಿಂದಲೇ ಶತ್ರು ರಾಜನು ಸೋತು ಸತ್ತನು. ವಾರಣಾಸಿ ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಆದುದರಿಂದ ಮಾವುತನೇ ಸಿಂಹಾಸನಕ್ಕೆ ನ್ನಾಯವಾದ ಪಕ್ಕದಾಂಟು" ಎಂದನು ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿ.

ಸೇನಾನಾಯಕರೂ ಇತರ ಪ್ರಧಾನ ಉದ್ಯೋಗಿ ಸ್ವರೂ ಆ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಸಮ್ಮತವೋದನೆಮನ್ನು ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿದರು.

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾವುತನು ರಾಜನಾದನು. ಅವನು ಕೀಳಿಕೊಂಡ ಪ್ರಕಾರ ಬೋಧಿಸತ್ಯನು ರಾಜನ ಪ್ರಧಾನ ಸಲಹೆವಾರನಾಗಿರಲಿಕ್ಕೆ ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ಕೊಂಡನು. ಹೀಗಾಗಿ ಮಾವುತನ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಒಹಳ ಜಿನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯಿತು.

ಚಿತ್ರಪತಿ ಶಿವಾಜಿ-೨

ತಮ್ಮ ಸಾಯಕಾಲದ ತಿವಾಜಿ ಮೊಗಲರ ಬಂಧನದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು ದನ್ನೆ ಕೊಡಿದ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರರು ಅಕ್ಕಾನಂದದಿಂದ ಅಂತ್ಯವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ೧೬೭೪ನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಪತಿ ದಿರುದಿಸೊಂದಿಗೆ ತಿವಾಜಿ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ರಾಜನಾದನು.

ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಮೊಗಲರಿಗೂ ಆಗಾಗ್ಗೆ ದುರುದ್ದ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವರಾದವರ ದೈಯ್ಯ ಸಾಧನೆಗೊಂಡ, ಆದರ್ಶವಾದ ಸದಾ ಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡ ತಿವಾಜಿ ತನ್ನ ಅನುಚರರಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕನಾದನು. ಒಂದು ಸಾರಿ ತಿವಾಜಿಯ ಸೇವಾನಿ ಬಾರೋಪ್ರಭು, ತಮ್ಮ ಕಾಯಕಾಲ ಸುರಕ್ಷಿತ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ನೀಡಲಿಕ್ಕಿಂದು ಗುಜರಾತಿ ಮುಖದ್ದಾರಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡನಿಂತು ಒಬ್ಬರಿಗಾಗಿ ವಾಗಿ ಶತ್ರುಸೇನೆಯನ್ನು ತಡೆಯುತ್ತ, ತನ್ನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣವನ್ನೇ ಅರ್ಪಿಸಿದನು.

ಮೊಗಲರಿಗೂ ಶತ್ರುದಿನದಲ್ಲಿ ತಿವಾಜಿ ಅದರ ಪೂರ್ವಾಗಮಾಗೆಯೇ ವ್ಯವಹರಿಸಿದನು. ಅವನಿಗೆ ಹಿಂದೂ ಮತದ ಮೊರೆ ಅತ್ಯಂತ ಅಭಿಮಾನವಿದ್ದರೂ ಇತರ ಮತಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಗೌರವಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಒಮ್ಮೆ ಅವನಿಗೆ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾರಾಠ್ ಗ್ರಂಥದ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಒಬ್ಬ ಮುಸ್ಲಿಮನಿಗೆ ಒಂದುಮೂಲವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟನು.

ಕೆಲಸವಾದ ಪಾಟಿಗಾದ ಮೂರನೇ ಅಪ್ಪದ
ಹಿವಾಳಿಯ ಸೀಸಾಪತಿಯಾದ ಅದಾದೇ ಸೋನ್
ದೇವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸೂತಕವಾದನು. ಆಗ
ಅವನು ಹಿವಾಳಿಯನ್ನು ಪ್ರಸನ್ನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು
ಸುಂದರಿಯಾದ ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಹಿವಾಳಿಗೆ
ಒತ್ತಿ ಮದುವೆ ಮಾಡಿದನು. ಆದರೆ
ಹಿವಾಳಿ ಅವಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ "ನನ್ನ
ತಾಯಿ ಇತ್ತು ಸುಂದರಿಯಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ನಾನು
ಇನ್ನಿಷ್ಟು ಸುಂದರವಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದೆ" ಎಂದು, ತಂದೆ
ಮಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವ ಹಾಗೆ, ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ
ಕಾಸಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವಳನ್ನು ತಂದೆ
ತಾಯಿಗಳ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ನಂತರ ಕಾಸಿಕೆಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ಹಿವಾಳಿ
ದೇವನ ಹಿವಾಳಿಗೆ ಒತ್ತಿ ಇತ್ತು ಒಂದು ಸುಂದರ
ಅವನು ಹಿವಾಳಿಯ ಕಾಪಾಡುವ ಹಿವಾಳಿಯನ್ನು
ನಾಳೆ ಆ ಸುಂದರ ಕಾಪಾಡುಗಳಿಗೆ ಗುಣಪಡಿಸಿದನು.
ಕೊಡಲೇ ತನ್ನ ಸೈನಿಕರು ಆ ಸುಂದರಿಯಲ್ಲಿ
ಪೋಷಿಸಿಕೊಂಡರು. ಆಗ ಹಿವಾಳಿಯನ್ನು
ಪೋಷಿಸುವವನನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದೆದ್ದು ತಂದೆ
ಒಬ್ಬ ಹೋಗುವವನನ್ನು ನೋಡಿದ ಸೈನಿಕರು,
ಅವನ ಬೆನ್ನು ಹಿಡಿದು ಓಡಿದರು. ಸುಂದರ
ಮೂಗಿನ ಮೇಲೆ ಹಿವಾಳಿ ಪಾಯುವಾ ಮನೆಗೆ
ಕೊಳೆಗೆ ಕೊಂಡು.

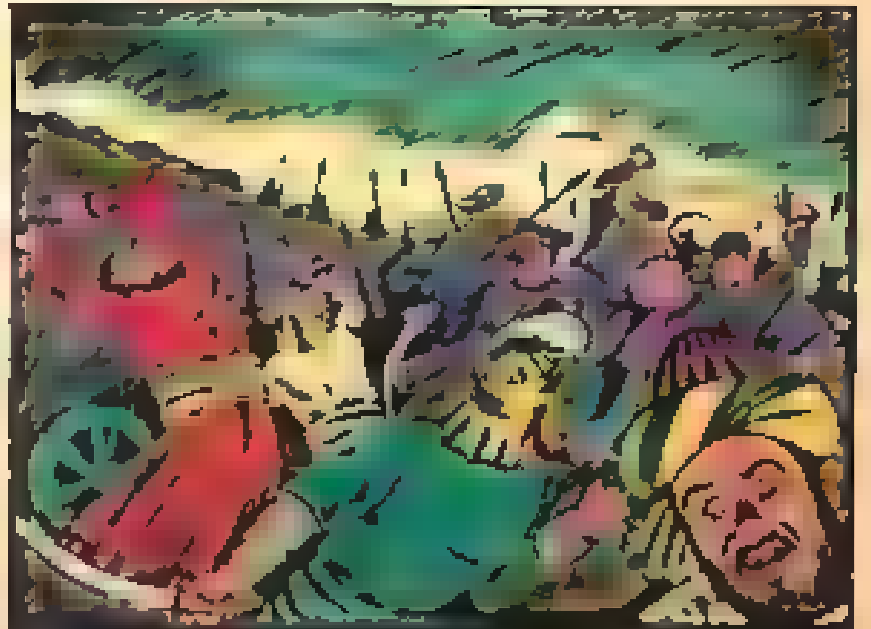
ಸುಂದರಿಯಾದ ಮೂಗಿನ ಮೇಲೆ
ಹೋಗು ಕಳೆಯುವುದಾದ ಹಿವಾಳಿಗೆ ಬಹಳ
ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕ್ಷಯ
ಗಲನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕಾದವರು ಹಿವಾಳಿ ಮೂಗು
ದನ್ನು ಅರಿತಿದ್ದ ರಾಮದಾಸರು, ಅವನಿಗೆ ದೂರ
ನಾಗಿರಲು ಮನೆಯೊಳಗಿಂದ. ಒಂದು ದಿನ
ಭಕ್ತಿಯಾಗಿ ತನ್ನ ಮನೆಯ ಮೂಲದ ನಿಂತ ರಾಮ
ದಾಸರನ್ನು ನೋಡಿದ ಹಿವಾಳಿ, ತನ್ನ ರಾಜ್ಯ
ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಅ ಸಾಧನಗಳಿಗೆ ಸಮಾಪತಿ ಬರೆಯ
ಲ್ಪಟ್ಟ ವಿಷಯವಾದುದನ್ನು ಅವರ ಭಕ್ತಿ
ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದನು.

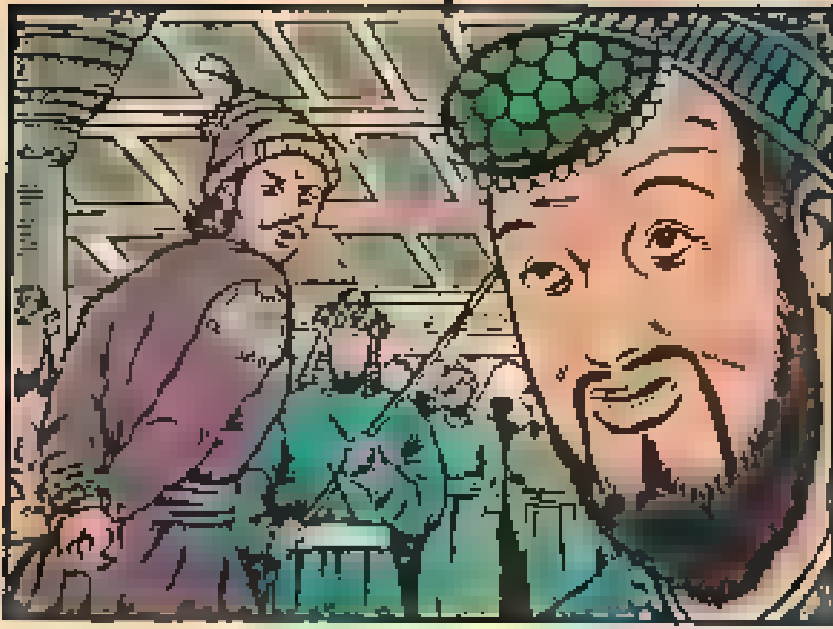
ಧರ್ಮಗುಪ್ತನಾದ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕಾಪ್ತನು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡಿರುವಂತೆ ರಾಜ್ಯ ರಾಜರು ಶಿವಾಚಿಗೆ ಆದೇಶ ಮಾಡಿದರು. ಆ ಮಹಾತ್ಮರಾದ ಕಾಪ್ತನಿದ್ದರಂತೆ ಶಿವಾಚಿ ಸುಖವಾಗಿದ್ದನು. ಹಿಂದೂ ದೇವಾಲಯಗಳ ನವೋದ್ಧಾರವಾಗಿ ಮಹತ್ವವೆತ್ತದೆ. ಮೂರ್ತಿಯ ನವೋದ್ಧಾರವಾಗಿ ಶಿವಾಚಿ ರಾಜರು ಮಾಡಿ ರಾಜ ಆದಾಗ ಮಹತ್ವವೆತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಶಿರಂಗಾಚಲದ ಮಹತ್ವ ರುರಾಧಿವಾಸ ಮಾಡಿ ಮಹತ್ವ ಇದ್ದಿರಲು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು.

ಸಾಕಾರ ದೀಪನೂ, ಮಹಾ ಪಾಯಶನೂ ಆದ ಶಿವಾಚಿ ತನ್ನ ಮಹತ್ವವನ್ನಾರಿಸಿ ಮಯ್ಯನಲ್ಲಿ (ಗುಪ್ತನೇ ವರ್ಷ) ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದನು. ಅವನ ಮರಣವು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಿಗೆ ಮಹತ್ವವೆತ್ತದೆ ಶಿರಂಗಾಚಲದ ಹಿಂದೆಗಡೆ ಅನುಭವಿ ಕುತ್ಸಿರುವವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ವಿಷಾದವನ್ನು ಕಾಂಕ್ಷಿಸುವುದು.

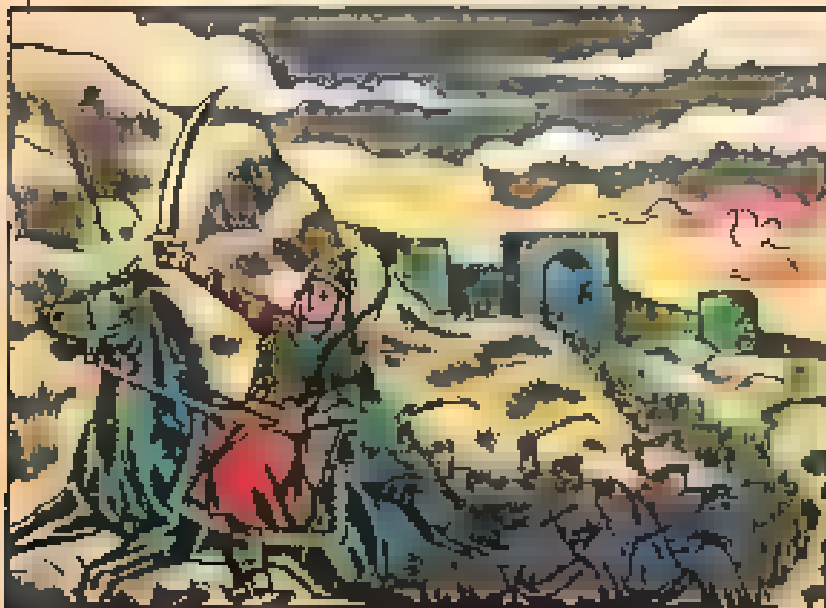
ಶಿವಾಚಿಯು ಕುತ್ಸಿಯಾದ ಆದೇಶ ಕೊಡುವ ಕೆಲಸವಾಗಿ ರಾಜ್ಯವಾದು. ಅನಂತರವಾದ ಧೈರ್ಯ ಸಾಕಾರವೆಂದು ಕೆಲಸವಾಗಿ ಒಂದು ವರ್ಷ ಮೂಲದ ಕಾಪ್ತನಿಂದ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದನು. ಆದಾಗ ನೆಲೆಯುವ ಯಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮೊಗಲ್ ಸೇನೆಯಾಗಿ ಸ್ವಯಂ ಶಿರಂಗಾಚಲವೇ ನಾಯಕತ್ವ ಮಾಡಿ ಒಂದಾಗಲೂ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಕೆಲಸವಾಗಿಯೇ ನಾಯಕತ್ವದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ಥಾನ ಒಗ್ಗಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮೋರಾದಿರುವುದರಿಂದ ರಾಜ್ಯವಾಗಿದೆ ಮಹಾದನು.

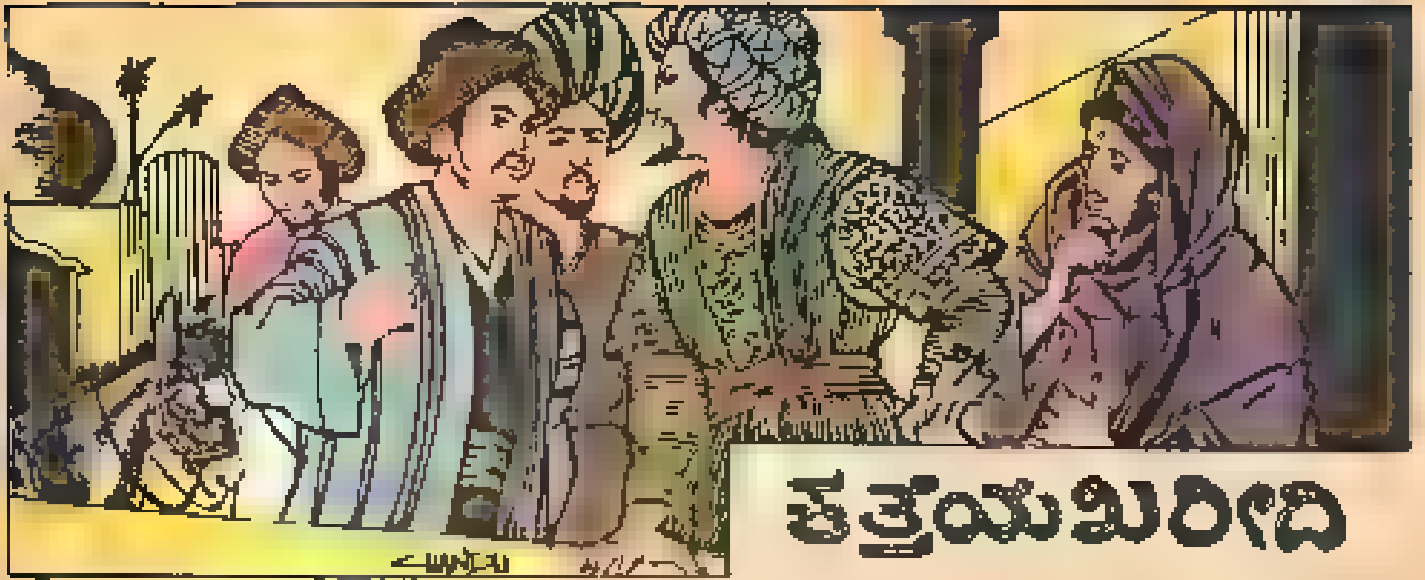

ಒಂದು ದಿನ ಶಂಭೂಜಿ: ನಿಮ್ಮಯ್ಯನವರು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ, ಮೊಗಲ್ ಸೇನೆಗಳು ಅವರನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ವರ್ತಮಾನ. ಶಂಭೂಜಿ ಒಂದುವಾರದೂ ಮು, ಔರಂಗಜೇಬನ ದುಷ್ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು, ಔರಂಗಜೇಬನು ಶಂಭೂಜಿಯನ್ನು ದಾರುಣವಾದ ಚಿತ್ರಕೂಟಗೊಳಿಸಿ ಕೊಲ್ಲುವನು.

ಶಂಭೂಜಿಯ ಹಕ್ಕರಿಂದ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಕ್ರೋಧವೂ, ಹುಡುಗ ಕೆರಳಿಕೊಂಡಿತು. ಗೆರಿಲ್ಲಾ ಯುದ್ಧ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅವಲಂಭಿಸಿ, ಸಂಧಿ ಮೊದಲಲ್ಲಿದ್ದಾ ಮೊಗಲ್ ಸೇನೆಗಳನ್ನು ಹತ ಮಾಡಲು ಶೋಧಿಸಿದರು. ಔರಂಗಜೇಬನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊನೆಮಟ್ಟ ಸುಲಿ ಶತ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೂ, ಅವನ ಒಲವೇ ದಿನದಿಂದ ದಿನಕ್ಕೆ ಇಳಿಯುತ್ತಾ ಹೋಯಿತು.

ಶಿವಾಜಿಯ ಎರಡನೇ ಕುಮಾರ ರಾಜಾರಾಮ್ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ನಿರಾಶ್ರಿತರನ್ನು ಮೊದಲು ಬಿಡಿ ಕೊಡಲು, ಆಮೇಲೆ ಸಹಾಯ ಕೊಟ್ಟಿ ಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ೧೭೦೦ ನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಅವನು ಸಾಧನವೆಲ್ಲಾ ಹೋರಾಟ ಸಾಗಿಸಿದನು, ರಾಜಾರಾಮ್‌ನ ಅನಂತರ ಅವನ ಪುತ್ರ ತಾರಾ ಬಾಯಿ ನಾ ಯಕಿಯಾಗಿ ಸಮರ್ಥನೆಯಿಂದ ಸೇನಾಸಕ್ತ ನಡೆದುಕೊಂಡ. ಔರಂಗಜೇಬನು ಶಾಂತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋಯಿತು.

ಕತ್ತೆಯುಖರೀದಿ

ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಕೈರೋ ನಗರದಲ್ಲಿ ಒಡ್ಡೀ ಶೇವಾದೇವಿ ನಡೆಸುವ ಧನವಂತನೊಬ್ಬನಿದ್ದನು. ಅವನು ಭಸವಿದ್ದಷ್ಟೇ ಹುಟ್ಟು ಧವದ ಆಶೆಯೂ ಉಳ್ಳವನು. ತನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಸಾಲ ಕೇಳಲು ಬರುವವರ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಸಂಚೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಡ್ಡಿ ಮೂಲು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವನು. ಹೀಗೆ ಹಣ ಪಡೆಯುವ ಸಹಾಯ ಬೇಕಾದುದರಿಂದ, ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಅವನ ಮುಂದೆ ಬಾಗುವರು.

ಅವರಿಂದ ತನಗಿರುವಷ್ಟು ಒಡ್ಡಿವಂತಿಕೆ ಬೇರೆ ಯಾರಿಗೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಅಹಂಕಾರವೂ ಬಂದಿತ್ತು. ಮಾತಾಡುವಾಗ ಅದೊಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಮ್ಮೆ ಎಂದುಕೊಂಡು, "ನನ್ನನ್ನು ಮೋಸವಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಯಾರಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ" ಅನ್ನುವನು.

ಒಂದು ಸಾರಿ ನಗರದೊಳಗಿನ ಸಾಲ್ವರು ಯುವಕರು ಆ ಒಡ್ಡೀ ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದು, ಅವನ ಹೆಮ್ಮೆ ಪೂರ್ತಿ ಒಣಗಿ ಹೋಗುವ ಪಾಗೆ ಒಡ್ಡಿ ಕಲಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಒಂದು ಕತ್ತೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡು ಒಡ್ಡೀ ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ,

"ಅಯ್ಯಾ, ನನ್ನ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ಏದು ದಿನಾರಗಳಿಗೆ ಚಲ್ಲನೆ ಬೇಕಿತ್ತು. ಕೊಡುವಿರಾ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಭೇಷಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಆದಕ್ಕೆ ರುಸುಮು ಸ್ವಲ್ಪ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ" ಎಂದು ಒಡ್ಡೀ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಚಿಲ್ಲರೆ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಎಣಿಸಿ ಒಂದೊಂದು ದಿನಾರವಾಗಿ ಪೇರಿಸಿಡತೊಡಗಿದನು.

ಆಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಉಳಿದ ಮೂವರು ಯುವಕರೂ ಬಂದು, ಫಕ್ಕನೆ ನಿಂತು, ಕತ್ತೆಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಿದರು. ಆಮೇಲೆ ಅವರಲ್ಲೊಬ್ಬನು ರಹಸ್ಯ ಹೇಳುವವನಂತೆ, ಮೆಲುದುರಿಯಿಂದ, "ಆ, ಇದೇ, ಇದೇ ಆ ಕತ್ತೆ! ಸಂದೇಹವೇ ಇಲ್ಲ" ಎಂದನು.

"ನಿಜಕ್ಕೂ ಇದೇ ಏನು?" ಎಂದನು ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ.

"ಏನೋ, ನನಗೆ ನಂಬುಗೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವು" ಎಂದನು ಮೂರನೆಯವನು.

"ನೀನು ಸುಮ್ಮನಿರು. ಇದೇ ನಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಕತ್ತೆ. ಎಷ್ಟು ಬೆಲೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೋ? ಕೇಳಿ ನೋಡು." ಎಂದರು ಇಬ್ಬರೂ ಮೂರನೆಯವನೊಂದಿಗೆ.

ಆ ಮೂವರೂ ಕತ್ತೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಒಂದುವಳು ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ, "ಎನಯ್ಯಾ, ನಿನ್ನ ಈ ಕತ್ತೆಯನ್ನು ನಾವು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇವೆ. ಏಕೆ ಬೆಲೆ ಹೇಳುತ್ತೀ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

"ಮಾರುವುದೇ? ಈ ಕತ್ತೆಯನ್ನೇ? ನಾನಿದನ್ನು ಮಾರುವೆನೆಂದು ನಿಮಗೆ ಯಾರು ಹೇಳಿದರು?" ಎಂದನು ಕತ್ತೆಯ ಯಜಮಾನನ ಆಶ್ಚರ್ಯ ನಟಿಸುತ್ತ.

"ನಿಗು ತಪ್ಪದೆ ಈ ಕತ್ತೆಯನ್ನು ನಮಗೆ ಮಾರಲೇ ಬೇಕು. ಇವ್ವರವರಿಗೆ ಮಾರುವ ಆರೋಚನೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೇನುಯಿತು? ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಿಗೇ ಹಣ, ನೂರು ದೀನಾರಾ ತೆಗೆದುಕೋ, ಕೊಟ್ಟುಬಿಡು ಕತ್ತೆಯನ್ನು" ಎಂದು ಮೂವರೂ ಒತ್ತಾಯವಡಿದರು.

ಈ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದ ಬಡ್ಡಿ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಾಕಿರಬೇಕೆಂದಿರಬಹುದು. ಸಮೀಪದಿಂದ ಬಡ್ಡಿ ಬಲಿವೂ, ಪ್ರಾಯವೂ ಇದ್ದ ಕತ್ತೆಯವರೂ, ಕತ್ತೆಯ ಬೆಲೆ ಹತ್ತು ದೀನಾರಗಳನ್ನು ವಿನಿಯಮ.

ಕತ್ತೆಗೆ ಮೂವರು ಯಜಮಾನರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೊಪ ದಿಂದ, "ಸುಮ್ಮನೆ ಹತ್ತು ಕುಯಬೇಡಯ್ಯಾ. ಸಾವಿರ ದೀನಾರಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಸುಖವೇ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

ಕತ್ತೆಯ ಯಜಮಾನನಂತೆ ನಡೆಸುವ ಅವರ ಮಿತ್ರನು ಕೊಪದ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಆ ಮೂವರನ್ನು ಮೋಡಿದನು.

ಬಡ್ಡಿ ವ್ಯಾಪಾರಿ ತನ್ನ ಕೆಲವಿಗಳನ್ನು ತಾನೇ ನಂಬಿ ರಾಗದೆ ಹೋದನು. ಅವನು ಅತುರತೆಯಿಂದ ಆ ಯಜಮಾನನಿಗೆ, "ಎಂದೂ ಈ ಕತ್ತೆಯನ್ನು ಕತ್ತೆಯ ಅಗತ್ಯವಿದ್ದರೆ ಒಂದಲ್ಲ, ಎರಡು ಕತ್ತೆಗಳನ್ನು ನಾನು ಮಾರುತ್ತೇನೆ. ಒಂದೊಂದಕ್ಕೆ ಸಾವಿರ ದೀನಾರಗಳು. ಏನೆನ್ನುವಿರಿ? ತುಸಲೇ ನನ್ನ ಕತ್ತೆಗಳನ್ನು?" ಎಂದನು.

ಯಜಮಾನರು ಬಡ್ಡಿ ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ಮಾತಿಗೆ ನೋಡಿ, ಕತ್ತೆಯ ಯಜಮಾನನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಹೌದಯ್ಯಾ, ಎರಡು ಸಾವಿರ ದೀನಾರಗಳು! ನಿನ್ನ ಈ ಕತ್ತೆಗೆ ಇದು ಕೂಡಾ ನ್ಯಾಯವಾದ ಬೆಲೆ ಅಲ್ಲವೆನ್ನುವೆಯಾ?" ಎಂದರು ಅಂಗೀಕರಿಸುವ ಹಾಗೆ.

"ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನೀವು ಈ ಕತ್ತೆಯನ್ನು ಕೊಂಡು ಕೊಳ್ಳುವಿರಾದರೆ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ದೀನಾರ ಕೊಡಿರಿ ಇದು ಪುರಾಣಾಭಿಮಾನದ ವ್ಯಾಪಾರವೇಯೋ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯದ್ದೇನಲ್ಲ" ಎಂದನು ಕತ್ತೆಯ ಯಜಮಾನನು.

"ಅದ್ಭುತವೆ! ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಇಲ್ಲವಲ್ಲಾ, ನಿನ್ನದು ವಿಮೋಕ್ಷ ಮಾರಿಯು ಬೆಲೆಯಾಯಿತು, ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡು ಬೇಡ. ಏನು ಸಾವಿರ ತೆಗೆದುಕೋ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡು" ಎಂದರು ಮೂವರು ಯಜಮಾನರು.

"ಒಂದೇ ಮಾತು. ಹತ್ತು ಸಾವಿರಕ್ಕೆ ಬಿಡ್ಡಾಸು ಕಡಿಮೆಯಾದರೂ ಕೊಡಲಾರೆ" ಎಂದನು ಕತ್ತೆಯ ಯಜಮಾನನು.

ತನಗೆ ಮೂರುವಂತೆ ಕೇಳಿದನು. ಯುವಕನು ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿದನು. ವ್ಯಾಪಾರಿ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ದೀನಾರಗಳನ್ನು ತಂದು ಅವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ಕತ್ತೆಯನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡನು.

ಅವನು ಮೂವರು ಯುವಕರ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, "ನಿಮಗೆ ಈ ಕತ್ತೆ ಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಇವತ್ತು ಸಾವಿರ ದೀನಾರಗಳನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಅದು ನಿಮಗೆ ಇವ್ವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕತ್ತೆಯನ್ನು ನಾನೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು.

ಮೂವರು ಯುವಕರೂ ಕತ್ತೆಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಿ, "ಇದು ನಾವು ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿನವರೆಗೆ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದ ಕತ್ತೆಯೇ ಏನು? ಅನು ಮಾನವಾಗಿದೆಯಲ್ಲಾ! ನೀವೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿರಿ! ಅಲ್ಲದೆ ಇವತ್ತು ಸಾವಿರ ನಾವೆಲ್ಲಿಂದ ತರುವುದು?" ಎನ್ನುತ್ತ ಅವರು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋಗಿ ತೊಡಗಿದರು.

ಬಡ್ಡೀ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಕೋಪದಿಂದ, "ಏಲ್ಲಿರಿ! ನಾನು ಅವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಹತ್ತು ಸಾವಿರದೊಂದಿಗೆ ಇನ್ನೂರು ದೀನಾರಾ ರೂಸುಮೂ ಸೇರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು ಈ ಕತ್ತೆಯನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಿರಿ!" ಎಂದನು.

"ಇವತ್ತು ಸಾವಿರವೆಂದು ಈಗ ಹತ್ತನ್ನುವಿರಾ? ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟೆಲ್ಲ, ನೀವೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋ ಅಡ?"

ಎಂದರು ಯುವರು ಮೂವರೂ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯವಾಗಿ ಅವರ ವಾದಿಗೆ ಬೇಗಬೇಗನೆ ಹೋಗುತ್ತಾ.

ಬಡ್ಡೀ ವ್ಯಾಪಾರಿ ದೊಡ್ಡ ಕಂಠದಿಂದ "ಅಯ್ಯಾ! ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರೆಲ್ಲಾ ಬನ್ನಿರೋ! ನಲ್ಲಿರೋ!" ಎಂದು ಕೂಗಿದನು.

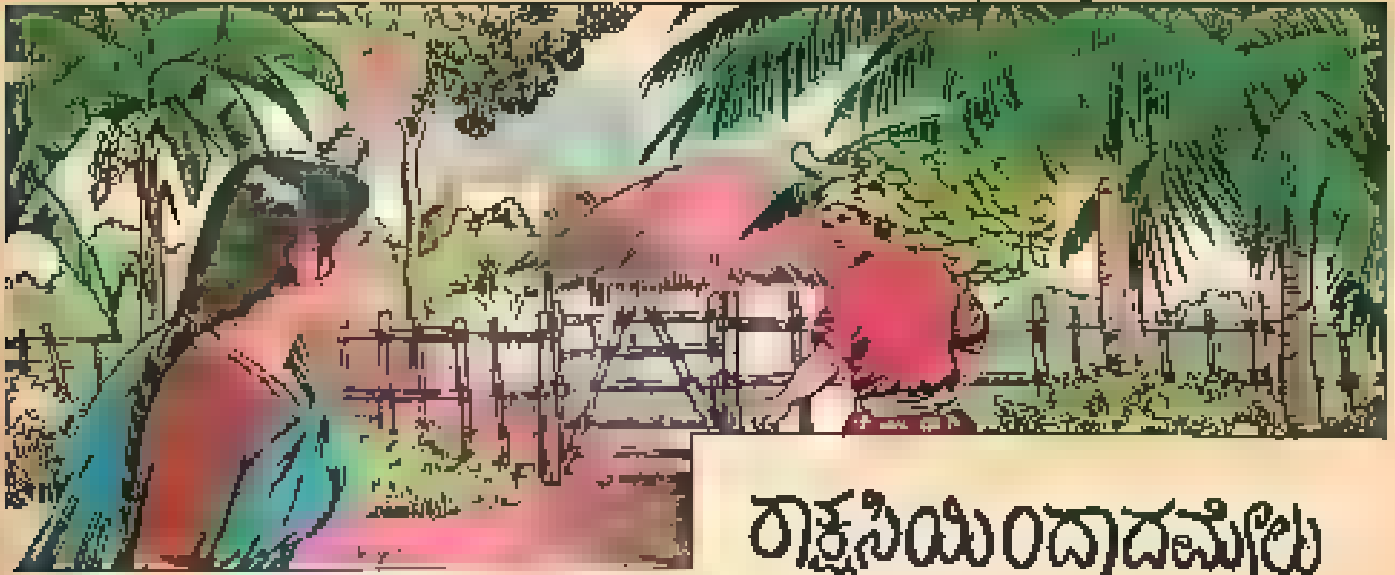
ಮೇಲೆಯ ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವ ಹತ್ತು ಮಂದಿ ಅವನ ಸುತ್ತಲೂ ಸೇರಿ, ಸಂಗತಿ ವಿವರಿಸಿ ಕೇಳಿದರು.

ಬಡ್ಡೀ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಅವರಿಗೆ ಮೂವರು ಯುವಕರನ್ನು ತೋರಿಸಿ, "ಅವರು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೇಳಿದ ಈ ಕತ್ತೆಯನ್ನು ಕತ್ತು ಸಾವಿರ ದೀನಾರಾ ಕೊಟ್ಟು ಕೊಂಡುಕೊಂಡೆ. ಈಗ ಅವರು ಇದನ್ನು ನಾನೇ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಇಂಥಾ ಅನ್ಯಾಯ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಉಂಟೇ?" ಎಂದನು.

"ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ದೀನಾರಾ ಕೊಟ್ಟು ಕತ್ತೆಯನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವುದೇ? ಎಲ್ಲಾದರೂ ಉಂಟೇ? ನೀವು ಅಪ್ಪು ಹುಚ್ಚರೋ!" ಎಂದು ಜಗರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಹೇಳಲು, ಎಲ್ಲರೂ ನಕ್ಕರು.

ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಪಾಪ, ಬಡ್ಡೀ ವ್ಯಾಪಾರಿಗೆ ಅದ ನಷ್ಟ ಎಷ್ಟೆಂದರೆ, ಒಬ್ಬತ್ತು ಸಾವಿರದ ಒಂಪೈನೂರ ತೊಂಬತ್ತೆಂದು ದೀನಾರಗಳು. ಅವನು ಕೊಂಡು ಕೊಂಡ ಆ ಕತ್ತೆಯ ಬೆಲೆ ಐದು ದೀನಾರಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚೇನೂ ಇರದು!

ರತ್ನನಿಯಿಂದಾದಮೆಲಿ

ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನಾಣೂರಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸೇಂಬ ಯುವಕನೊಬ್ಬನಿದ್ದನು. ಅವನು ಬಹಳ ಸಾಧು ಗುಣದವನಾಗಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಬುದ್ಧಿವಂತನು ಹೌದೋ ಅಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಾಗುವಂತೆ ಅವನ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವನದು ಉದಾಸೀನ ದಿಂದ ಮರಗಟ್ಟಿ ಹೋದಂತಹ ಮೈಕಟ್ಟು. ಅವನಿಗೆ ಯೋಚನೆ ಅಸ್ತಿತ್ವವಾಗಲೇ ಇಲ್ಲದೆ, ಕಂಡ ಬಿಟ್ಟುಹೋದ ಹುಟ್ಟು ಭಾವನೆಯ ಮನೆಯೂ ಮನೆಯ ಸುತ್ತಲಿನ ಬಾಗಿಲ ಬಾಗಿಲೂ ಮಾತ್ರವೇ ಇದ್ದುವು. ತಾಯಿಯೊಬ್ಬಳು ಅವನಿಗೆ ಹೇಗೋ ಬೇಯಿಸಿ ಹಾಕಿ ಬೆಳೆಸಿದ್ದಳು. ಮರದಕ್ಷಿಣೆಯೇ ನೆಲೆಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡ ಕೂಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ಬಡವನೊಬ್ಬನು ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡಿದ್ದನು. ಆ ಹುಡುಗಿಯ ಹೆಸರು ಮೈಥಿಲಿ. ಅವಳು ಕೆಲಸಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡುವ ಚುರುಕು ಹುಡುಗಿ.

ಮೈಥಿಲಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಗಂಡನ ಕೋಮೂರ್ತನವನ್ನು ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಳು. ಅದನ್ನು ಓದಿಸಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಿಗೆ ತೊಡಗಿದಳು. ಆದರೆ ವೀರಣ್ಣನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಬದಲಾವ

ನೆಯೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅವಳು ಪಟ್ಟು ಬಿಡದೆ, ಮನೆಯ ಸುತ್ತಲಿರುವ ಬಾಗಿಲ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಬಾಳೆಗಳನ್ನೂ ತೆಂಗಿನ ಸಸಿಗಳನ್ನೂ ನೆಟ್ಟಳು. ಉಳಿದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ತರಕಾರಿಗಳನ್ನೂ ಬೆಳೆಸತೊಡಗಿದಳು. ಅವಳ ಶ್ರಮಫಲಿಸ ತೊಡಗಿತು.

ಬಾಳೆಗಿಡೆ ಬೆಳೆದು ಗೊನೆಬಿಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಮೇಲೆ, ಅವಳುಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಬೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರಿ ಬರುವ ಕೆಲಸ ವೀರಣ್ಣನ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು. ಅವನು ಆ ಕೆಲಸ ಮಾಡದೆ ಉಪಾಯವಿಲ್ಲದಾಯಿತು.

ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆಯೇ ಹೆಂಡತಿಯ ತೃಪ್ತಿಗಾಗಿ ವೀರಣ್ಣನು ಬಾಳೆಕಾಯಿ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕಾಗಿ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು. ಅವನು ಬಾಳೆಗೊನೆಯನ್ನು ಹೇಗಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಟ ಕೂಡಲೇ ಮೈಥಿಲಿ ಹಿಂದಿನಿಂದ "ಎಚ್ಚರದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ. ಬಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಡಿನ ಯಾವ ಮರದ ಒಡವಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಮಲಗಿ ನಿದ್ರೆಗಿಡ್ಡೆ ಮಾಡಬಿಡಬೇಡಿ. ಬೇಗಬೇಗ ನಡೆದು ಕತ್ತಲೆಯಾಗುವ ಮೊದಲೇ ಭದ್ರವಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದುಬಿಡಿ. ಹಗಲದ ವಿಷಯ ಜಾಗ್ರತೆ!" ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಬೇರೆ ಕೊಟ್ಟಳು.

ಎರಡನೆಯ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಬಾಳಿದವರನ್ನು ಬಾರ್ಲಾಮೆನಿಸಿಂನ ಲೆಗವೇ ನೂರಿ ಮ ಗೊತ್ತು ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುವಾಗ ಒಂದ ಹಗಲಲ್ಲಿ ಶಾವರ ಕೆಡಿಸಿ ಮಾಡಿ ಮಿಠಾಯ ಹಿಂದನು. ಈಗಲ ಹಗಲ ವನ್ನು ಎಳೆದು ಹತ್ತಿದ ಕೊನೆದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ, ಅವನಿಗೆ ಮೈನಿರಿಯ ಹಗಲಿನ ಒಂದು ಅವಳು ಈ ಮನವೆ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಿಂದ ಒಂದ ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ಮುಖ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಗಾಳಿ ಒಂದು ಕನ್ನಡಿ ಕೊಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಎರಡನೆಯಗೆ ತೋರಿತು.

ಅವನು ಎರಡು ದಿನವಾಯಿತು ಬೇರೆಯ ಒಂದು ಕನ್ನಡಿಯನ್ನು ಕೊಡುಕೊಂಡು, ಮನೆಗೆ ಹೊರಟನು. ಅವನ ಕೂಡನ್ನು ಸೇರಲು ಎರಡು ದಿನಗಳಿದ್ದವು ಒಂದು ಸುತ್ತು ದಾರಿಯಾಗಿತ್ತು ಸ್ವಲ್ಪ ಮೂರು ದಿನ ಇನ್ನೊಂದು ಹತ್ತಿರದ ಒಳದಾರಿಯು-ತ ಹುದು ಈ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋದರೆ ಒಂದು

ಕಾಲುವೆ ತುಂಬಿ ಅಡಮು ದಂಡೆಗೆ ಹೋಗಿ ಕಾಡಿ ನೋಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳು. ಲೆಗ ಮನೆ ಸೇರ ಬೇಕೆಂಬ ಅಪರದದಲ್ಲಿ ಎರಡನೆಯ ಹತ್ತಿರದ ದಾರಿ ಯನ್ನೇ ಹಿಂದಿರು, ಕಾಲುವೆಯಲ್ಲಿ ಈಗಲ ಅಡೆಗೆ ಹೋದನು.

ಅವನು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ತಿರುಗಿದರೂ ಸೂರ್ಯನ ಧಿಲು ಹೋರಾಗಿಯೇ ಕಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ದಾರಿಯ ಒರೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಹುಗಸಿ ಮರದ ನೆಲನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಎರಡನೆಯಗೆ ಧೃತಿ ಕುಡುಕಿನೆಗೆ ಒಂದು ದಿಟ್ಟಿತು. ಅವನು ಆ ಹುಗಸಿ ಮರದ ಬುಡಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಕನ್ನಡಿಯನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಳಿಸಿದನು ಮರದ ನಿಧಿಗೆ ಹಾರಿದನು.

ಆ ಮರದ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬಳು ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸಿ ಬಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆ ಸುಮಾರದಲ್ಲಿ ಅವಳೂ ನಿಧಿ ಒಂದಿತು, ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಬಾಲು ಕೆಳಗೆ ಮುಳುಗಿದ್ದ ಎರಡನೆಯ ಮೇಲೂ ಅವನು ಕೊಂಡು ಕೊಂಡಿದ್ದ ಹೃದಯ ಮೇಲೂ ಧೃತಿ ಕಟ್ಟಿದಾಗ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದ ದಿವಿನ ದಿಂಬದ ಪ್ರಕಾರ ಮರದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಒಬ್ಬರಾಕ್ಷಸಿ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ದಿಟ್ಟ, ಅದು ಮೂರು ತಲೆಗಳಿದ್ದ ದಿಂಬದ ಅವಳಿಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಯಿತು. ಸುತ್ತು ಮುತ್ತು ಮೇಲೆ ಕೆಳಗೆ ನೋಡಿದಳು.

ಒಬ್ಬರಾಕ್ಷಸಿ ಕೊಡದಿದ್ದ ಕೆಳಗೆ ತೆರಳು ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಮುಳುಗುವ ಎರಡನೆಯ ನೋಡಿ. "ಯಾವನೋ ಇವನು! ನನ್ನ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಒಂದು ಸೇರಬೇಕಾದರೆ ನಿನ್ನ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಒಂದು ಕೊಂಡು, "ದಿಂಬ" ಎಂದು ಕಥಾಟಲಕ್ಕೆ ಕೆಳಗೆ ಧುಮುಕಿದಳು.

ಎರಡನೆಯ ಮೊಟ್ಟದಿದ್ದವು ಕುಳಿತು. ತನ್ನ ಇಂದಿನಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಜಿಹ್ವೆಗಳಿಂದ, ಭಯಂಕರ ವಾದ ಕೋರಿ ಹತ್ತಿರದ, ಗುಂಡಾಗುವ ಒಬ್ಬ

ರಾಕ್ಷಸಿಮನ್ಮ ಸೋಡಿ ದೊಡ್ಡ ಭಯದಿಂದ ಕ್ಷುದ್ರಿತ
ಯನ್ನು ಮುಖಕ್ಕೆ ಅದ್ವಿಷ್ಟುಕೊಂಡನು. ಆಗ
ಕ್ಷುದ್ರಿತನು ಬಿಟ್ಟು ಅವನ ಮುಖವ ಕಂಡಾಗನು,

ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸಿಗೆ ಕ್ಷುದ್ರಿತನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮುಖವು
ಕಂಡ ಕೂಡಲೆ, ಮರದ ತೀಗಿರುವುದು ಇನ್ನೊಂದು
ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸಿಯೇ ಎಂದು ತೋರಿತು. ಅವಳು
ಅಶ್ವಮಾದಿಂದ ಚಾರ್ವಾಕ ಕಟ್ಟಿ, "ಅರಸೆ, ಅದ್ಭುತ!
ಅಶ್ವದ್ಭುತ! ಮನುಷ್ಯನ ಕೂರ! ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸಿಯು
ತಲೆ! ನೀನು ನನ್ನಂಥ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸಿಯೇ ಅದರೂ
ಇಷ್ಟು ಮೊದ್ಲೆ ಮಿತಿ, ಮಿತಿ, ಮೀರಿದ ಕಲಿತಿಯೇ?"
ಎಂದು ವೀರಗ್ಧನನ್ನು ಕೇಳಿದಳು.

ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿ ವೀರಗ್ಧನ ಭಯವು ಹಾರಿ
ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಅಶ್ವಮಾವು ಕುಳಿತು. ಅವ
ರೊಂದಿಗೆ ಅವನ ಒದ್ದಿಗೆ ಚೇತುಕೆ ಬಂದಿತು.
ಮುಖಕ್ಕೆ ಅದ್ವಿಷ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಕ್ಷುದ್ರಿತನನ್ನು ಒದ್ದಿಗೆ
ಸುರಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಆಗ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸಿ ಇನ್ನೂ ಅದ್ವಿಷ್ಟುಕೊಂಡು.
"ಅರಸೆ! ಈಗ ನನ್ನ ಮುಖ ಅಶ್ವ ಮನುಷ್ಯನ
ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆ! ಈ ಕ್ಷುದ್ರಿತನು ನೀನು
ಮನುಷ್ಯರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾಲ ಕಳೆಯುವುದು.
ಪಾಶುಕ ಗುಡು ಮನುಷ್ಯನಾದಿ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸಿ
ಎಂದು ನನ್ನನ್ನು ಹೊರೂ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವೆ. ನೀನು
ನನಗೂ ಈ ವಿಧ್ಯೆ ಕಲಿಸುವಿಯೋ? ನನಗೂ
ಮನುಷ್ಯರ ಸಹವೆ ತಿರುಗಿಕೊಂಡು ಬಹಳ ಅಶ
ಯಾಗಿದೆ" ಎಂದಳು.

ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೆ ವೀರಗ್ಧನ ಒದ್ದಿಗೆ
ಬಂದು ಅಲೋಚನೆ ಬಂತು. ಇಷ್ಟು ಕಾಲ ಕ್ಷುದ್ರಿತ
ಎಲ್ಲರೂ ಐದ ಸೋಮಾರಿ ಎಂದು ಹೀಯಾಳಿಸಿ
ಕೊಂಡಿದ್ದರು. ತಾನು ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸಿಗೆ ಮನುಷ್ಯರೊಪ
ಕೊಗಾಗಾಗದೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಅವಳ ಕೂರ ಸ್ವಭಾವ
ನನ್ನು ಮಾರ್ಪಡಿಸಿ ಮನುಷ್ಯರ ಮಧ್ಯಕ್ಕೆ ಕರೆದು

ಕೊಂಡು ಹೋದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ನನ್ನನ್ನು ಅದ್ಭುತ
ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿದನೆಂದು ಕೀರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ.

ವೀರಗ್ಧನು ಹೀಗೆ ಅಲೋಚಿಸಿ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸಿ
ಯೊಂದಿಗೆ "ನಿನ್ನನ್ನು ತಪ್ಪದೆ ನನ್ನ ಹಾಗೆ
ಮಾರ್ಪಡಿಸುವಿರುತ್ತೀನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ನೀನು
ವಿನಿತ್ಯರ ಇನ್ನೂ ಬೇರನ್ನಾ ಕೇಳಿದ ಬೆಳಕು ಕೂರ
ಸ್ವಭಾವ ಬಿಟ್ಟು ಸಾಧನವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿ ಬೆಳಕು.
ಆಗ ನನ್ನ ಹಾಗೆ ನೀನು ಮನುಷ್ಯ ರೊಪ ಬಂದು
ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅವನವೆಲ್ಲರ ಕಾರ್ಯ ಕೇಳುತ್ತದೆ.
ಅಗುಹುದಾದರೆ ಹೇಳು" ಎಂದನು.

"ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆ ಆಗಲಿ. ನೀನು ಹೇಳಿದ
ಹಾಗೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸಿ
ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಹೇಳಿದಳು.

ವೀರಗ್ಧನು ಅದಕ್ಕೆ ಮನುಷ್ಯರ ನಡೆಮಿನ್ನರೊಪ
ಪರಸ್ಕರ ಬಾಂಧವ್ಯ, ಮುಯೋದೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ
ರೀತಿ ಮೊದಲಾದವನ್ನು ಕೊಂಡು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು

ಹೇಳಿದನು. ಹೊತ್ತು ಮುಳುಗಿ ಕೆತ್ತಲೆಯಾಗುವಾಗ,
“ನಾಳೆ ಕೆತ್ತಲೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತೇನೆ
ನಿನ್ನನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಮನುಷ್ಯ ಮಾಡಲು ಆರು ತಿಂಗಳು
ಹಿಡಿಯಬಹುದು” ಎಂದನು.

ಅಲ್ಲಿಂದ ಅವನು ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಸೇರುವಾಗ
ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆತ್ತಲಾಯಿತು. ಅದುದರಿಂದ ಕೋಪದಲ್ಲಿ
ಗುಡಿಸಿ ದಾರಿ ಇದಿರು ನೋಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಮೈಥಿಲಿ
“ಈಗಾದರೂ ಬಂದಿರಲ್ಲ! ಒಬ್ಬಳು ಹೆಂಡತಿ
ಇರುವಳೆಂಬ ನೆನಪೇ ಬಿಡುವೇನು? ನಾನೆಷ್ಟು ಗಾಬರಿ
ಯಾದೆನೆಂದು ನಿಮಗೇನಾದರೂ ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ?”
ಎಂದಳು.

ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನು ಸಮಾಚಾರ ಹೇಳಿದರೆ ಅವಳು
ಹೆದರಿ ಕೈ ಕಾಲುಗಡುವಳೆದುಕೊಂಡು ವೀರಣ್ಣನು
ಅದನ್ನು ಹೇಳದೆ, “ಸುತ್ತ ಬಳಸಿ ಅಷ್ಟು ದೂರ
ದಿಂದ ಬರಬೇಡವೇ?” ಎಂದು ಹೇಳಿ, ತಾನು ತಂದ
ಕನ್ನಡಿಯನ್ನು ಅದಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ
ಅವಳ ಮುಖ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಇವ್ವಗಲವಾಯಿತು.

ಮರುದಿನ ಕೆತ್ತಲಾದ ಮೇಳೆಯಲ್ಲಿ ವೀರಣ್ಣನು.
ಈಗಲೇ ಬರುತ್ತೇನೆಂದು ಮೈಥಿಲಿಗೆ ಹೇಳಿ ಮನೆ
ಯಿಂದ ಹೊರಟನು. ಜಡನೋವೂರಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವ
ದನ್ನು ಮೆಚ್ಚುವ ತನ್ನ ಗಂಡ ಈ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ
ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವನೋ ಎಂದು ಮೈಥಿಲಿಗೆ ಅಶ್ಚರ್ಯ
ವಾಯಿತು.

ಅ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ವೀರಣ್ಣನು ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸಿಗೆ
ಮನುಷ್ಯರ ಆಚಾರ, ಅಲಂಕಾರಗಳನ್ನು ಕುರಿತು
ಹೇಳಿದನು. ಅವನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸಿ
ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಹೊಂಗಿರು ಗುಟ್ಟಿಕ್ಕೊಂಡು ಕೇಳು
ತ್ತಿದ್ದಳು. ರಾತ್ರಿ ಬಹಳ ಹೊತ್ತಾಗಿ ಮನಗೆ
ಹಿಂದಿರುಗಿದ ಕೂಡಲೇ ಮೈಥಿಲಿ “ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತು
ಎಲ್ಲಿಂದಿರಿ? ಎನು ಅಂತಹ ಕುಸ ಮಾಡಿದಿರಿ?”
ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

ವೀರಣ್ಣನು ಉಸ್ಮನ್ನುತ್ತಾ, “ಜಡತನದಿಂದ ದಡ್ಡು
ಗಟ್ಟಿದ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಚುರುಕುಬರಲೆಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ
ನಡೆವಾಡಿ ಬಂದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮಲಗಿದನು.

ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ಹಗಲೆರ ಅಗ್ನಿ ಕುಂಬಾ ಇದೆ ಯೆಂದಯ್ಯ ? ಒಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಕುಂಬಾ ಹಗ್ಗ ಹೂಗಿದ್ದಿದ್ದು ತಂದುಕೊಡುತ್ತಾನೆ ಅವರ ವಿಷಯದ ಬಾಳ ಕೂಡಾ ನನಗೆ ಹೇಳು" ಎಂದಿತು.

ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ವೀರಣ್ಣನಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಅವರ ಮರುವಿನ ರಾತ್ರಿ, ತನ್ನ ಗಂಟು ಹೀಗೆ ದಿನಾ ಎತ್ತಿಗೆ ಹೊದಿಸುವುದು ತೀರ್ಮಾನವಾಯಿತು. ಕೆಲವು ಸಂದೇಹಗಳಿಗಾಗಿ ಮೈಥಿ ಹುಗ್ಗಿಸಿ ಅವರ ಪೂರಕವನ್ನು ತಯಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಅವನ ಒಂದೆಡೆಗೆ ಹೋದಳು. ವೀರಣ್ಣನು ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನು ಒಳಗೆ ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದರನ್ನು ನೋಡಿ, ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಒಂದು ಪೊದವಿನ ಹಿಂದೆ ಅಡಗಿ ಕುಳಿತಳು.

ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸ ವೀರಗೃಹದೊಂದಿಗೆ "ನೀನು ನನ್ನ ವನಾಧಿಕಾರಿ ಇಂತೆ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟು ನಾನು ನೆಲೆವುದನ್ನು ಹಾಗೆ ವಿಧಿಸಿ ತಡವುತ್ತೇ

ಹೊದಾಗಿ ಬೃಹ್ಮ ಮನುಷ್ಯ ಹಾಡುತ್ತಾ, ಅಗ್ನಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ, ಬೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಇವತ್ತು ನೋಡಿದು ಹಾಡು ಕಲಿಸು" ಎಂದಿತು.

ವೀರಣ್ಣನು ತನಗೆ ಬರುವ ಒಂದು ಹಾಡನ್ನು ಗುಟ್ಟುಮಾಗಿ ಹಾಡ ತೊಡಗಿದಳು. ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸ ಅವಳನ್ನು ಅನುಕರಿಸಿ ಹಾಡಲು ತೊಡಗಿದಳು.

ಇಷ್ಟು ತೀವ್ರ ಮೇಲೆ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನು ವಿಶಾಲವಾದ ರೂಪವು ಹೊದಿ ತಂದದ ಮೈಥಿಯು ಭಯವಾದ ಹೋಯಿತು. ಅವಳು ಹುಗ್ಗಿಸಿ ಪೂರಕವನ್ನು ನೆಗುಕಿಕೊಂಡು ಪೊದವಿನ ಹುರೆಯಿಂದ ಎದ್ದು ಬರುತ್ತಾ, "ಇಷ್ಟು ದಿನ ನೀವು ಮಾಡುವ ಭಗ್ನ ಕಾರ್ಯ ಇದೇ ಏನು ? ನಂಬುವಾಗಿಯೂ ನಿಮ್ಮ ಉದಾಹರಣೆ ಹೋಯಿತೆಂದುಕೊಂಡೆ. ಮೊದಲು ನಿಮ್ಮ ರಾತ್ರಿಯ ಶಿಷ್ಟಳಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಕರಿಸಬೇಕು. ಹಾಳು ಸ್ವರವೋ ಹಾಳೆಯೋಲೆಯ ಬರ್ಬರ ಶ್ವವೋ ! ಇವಳ ಸುರೂಪಕ್ಕೆ ಹಾಡು ಬಿರೆ ? ಎನ್ನಕ್ಕೆ ಹುಗ್ಗಿಸಿ ಪೂರಕಿಯಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸ ಯನ್ನು ಹೊಡೆದು ತೊಡಗಿದಳು.

ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸ ಇಷ್ಟು ಕೂತಮಾಗಿ ಕೊಂಡಿತ್ತ ಕಿರುಚಿತ್ತ "ಕಾಪಾಡೋ ! ಇಂವುದೋ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸ ಬಂತಲ್ಲೋ !" ಎಂದು ಅಲ್ಲಿಂದ ಓಡಿ ಹೋಗತೊಡಗಿದಳು.

ವೀರಣ್ಣನೂ ಆ ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಡೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಭಯವಾಯಿತು. ಅವನೂ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನು ಹಿಂದೆಯೇ ಅಗ್ನಿಗೆ ಓದಿದ್ದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಓದಿದ ಮೇಲೆ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸ ಅಯ್ಯಾಸವಡುತ್ತ, ಕುಳಿತು ವೀರಣ್ಣನನ್ನು ನೋಡಿ "ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ದೇ ಬಂದೇ ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

"ನನಗೆ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಕುರಿತು ಎಷ್ಟೋ ವಿಷಯ ಬೋದಿಸಬೇಕು ? ಹಾಗೆ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೇಳುವುದು ಅಂತರೇ ಬಂದೆ ಎನ್ನೋ ಭಾವಿದೆ

ಅಂದೆಯ ಧಾ ? ಅದ್ಭುತ ಬೇಗನೆ ತುಂಬಿತು.
ಬೇಗ ಕಲಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ " ಎಂದನು.

ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸ ಎದ್ದುನಿಂತು, " ನೀನು ಈವರೆಗೆ
ಹೇಳಿದ್ದಾ ಆ ವರಪ್ರಾಪ್ತರಾಕ್ಷಸಿಯ ಪಟ್ಟಿನಿಂದ
ಎರಡು ಹೋಗಿವೆ. ಒಂದು ಇನ್ನೊಂದು ಇನ್ನೂ
ಪ್ರಾಪ್ತರಾಕ್ಷಸಿಯರೂ ಇರುವರೆಂದು ನಿನಗೆ ಹೇಳಲೇ
ಇಲ್ಲ. ಬೇಡಬೇಡ. ಮನುಷ್ಯರೇ ಬಾರದಂಥ
ಮೃಗ ಕಪ್ಪು ಕಾಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ.
ಇಷ್ಟವಿದ್ದರೆ ನೀನೂ ಈ ಮನುಷ್ಯ ರೂಪ ಲಿಟ್ಟು
ಪನ್ನೋಂದಿಗೆ ಬಾ " ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹಿಂದಿರುಗಿ
ನೋಡದೆ ಬೇಗವಾಗಿ ಹೊರಟುಹೋದಳು.

ತನ್ನ ಉದಾಯವೆಲ್ಲ ತರಕೇಳಾಗಿ ಹೋದುದನ್ನು
ನೋಡಿ ಎರಡನಿಗೆ ಒಂದಿ, ಸತ್ತ ಹಾಗಾಯಿತು
ಬೇಗಾಗುವವರೂ ಅಷ್ಟೇ ಇರುವುದೋ, ಬೇರವೋ
ಎಂದು ಅವನು ಕಲೋಚಿಸಿಕೊಂಡಿರುವಾಗ, ಸ್ವಾ
ಮೋದ, ಕಟ್ಟಿಗೆ ಹೊರೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಮುಂದು
ಭದ್ರವಾಗಿ ರ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಎರಡು ಹೊರಗೆ ನೋಡಿ,
"ಯಾರು ಉದಾಸಿನನಾದ ಎರಡನಾ ? ಇಷ್ಟು
ಹೊತ್ತಿಗೆ ಇಲ್ಲಿನು ಮಾಡುವ ? ನಾನು ನಡೆದುಲು
ಕಪ್ಪದಾಗಿ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಮೌನವಾಗಿ, ನೋಡಿ
ನಾಯಿತು ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.
ಎರಡನು ನಡೆದ ಸೂಚಿಸುವೆನು ಅವನೊಂದಿಗೆ

ಹೇಳಿ, " ನೀವು ಹೇಳಿ ಭದ್ರವಾ ಇವರಲ್ಲಿ ನಾನು
ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪೇನು ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

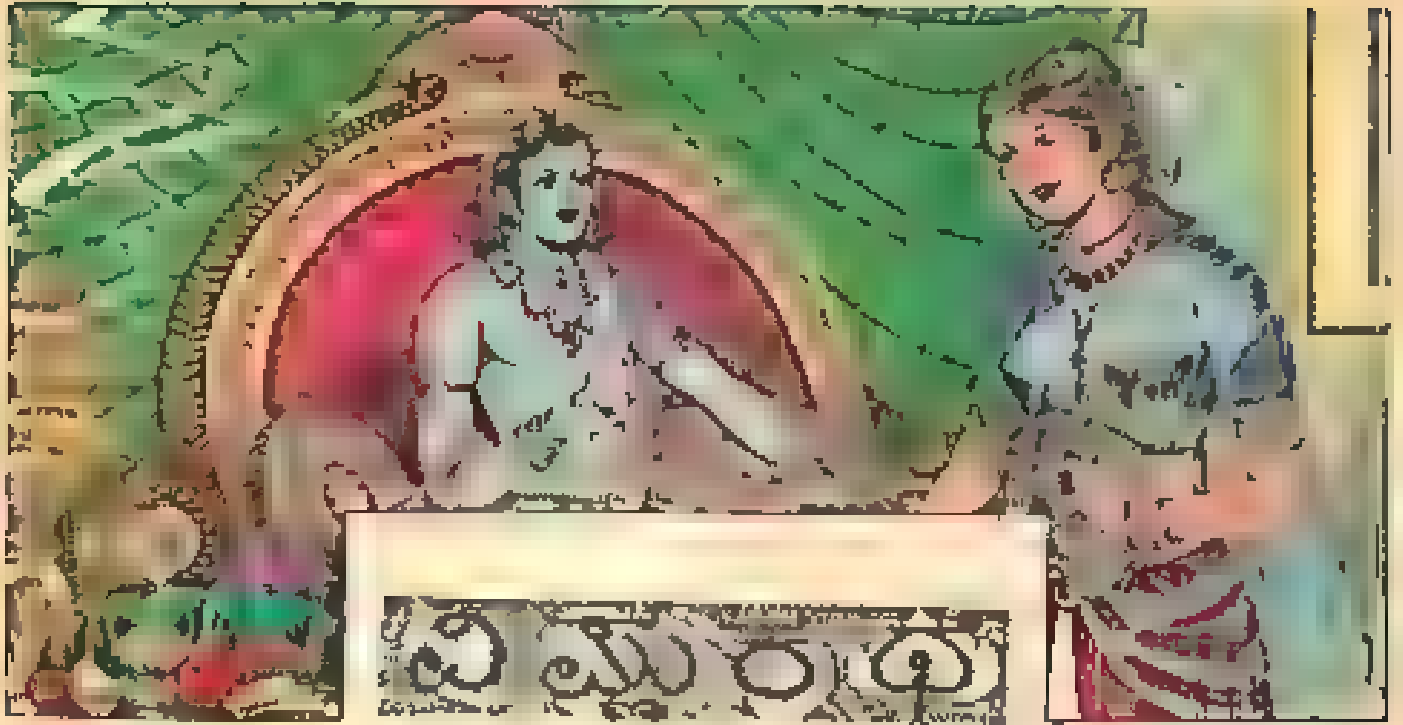
" ನೀ ಮೊನ್ನೆ ಮನವರಗೂ ಉದಾಸಿನನಾದ ಒಂದು
ಬದುಕಿದ್ದು ನಿನ್ನ ಹಸ್ತ, ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲಿಯೋ
ಇದ್ದ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸಿಯನ್ನು ಮನುಷ್ಯರ ನಡುವೆ
ತರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದು ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪು. ಅದರೂ
ನಿನ್ನನ್ನು ಹಿಡಿದ ಉದಾಸಿನನಾದ ರಕ್ಷಸ ಲಿಟ್ಟು
ಹೋಗಿರುವೆ ?" ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಅಂಥಾ ಹಾ
ದಾಳಿಗೆ ಹೋಗದೆ, ಮೈ ಒಗ್ಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ
ಹೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೆ ಬಿಡುಗಡೆ" ಎಂದನು.

ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಎರಡನಿಗೆ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಒಬ್ಬಳೇ
ತೋರುತ್ತಾಳೆಂದಾಗಿ ಎಷ್ಟೇ ಕಪ್ಪವಡುವಳೆಂದು
ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಹಾಗಾಯಿತು.

ಕೂಡಲೆ ಅವನು ಭದ್ರವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ಹೊರೆ
ಮನ್ನು ಎತ್ತಿ ತನ್ನ ತಲೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, " ನೀವು
ಹೇಳಿದ್ದು ನಿಜ ಭದ್ರವಾ ಇನ್ನು ಈ ವಿರಾಟನು
ಎಷ್ಟು ಕುರುಕನ ಕೆಲಸವಾಗುವಾನೆಂದು ನೋಡಿ
ನೋಡುವಿರಿ. ಇದು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮ
ರಾಕ್ಷಸ ನನಗೆ ಮಾಡಿದ ಮೇಲು" ಎಂದನು.

ಪುಟ್ಟ ಮುಂದೆ ನಡೆಯಲು ಮೈಥಿಲೆಯೂ
ಅವರನ್ನು ಕೂಡಿದಳು. ಗರ್ಭವಾಗಿ ಒಲಿದು ಒಂದಿ
ಬಂದದ್ದು ತಿಳಿದು ಅವಳಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು.

ಪೆರಕುರಾಮನು ಕೊಟ್ಟ ಕೋದಂತವನ್ನು ಶ್ರೀರಾಮನು ಓದಿದತ್ತಿ, ಹೆವಮೊರಿದಾಗ ಪರುಕು ರಾಮನು ತಲೆದೂಗುತ್ತ, "ರಘುರಾಮೋ! ಇಂದಿ ನಿಂದ ನಾನು ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಮೊಲನ ಹುಡುಗನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪ್ರಶಾಂತವಾಗಿ ಕವಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಾ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಕೊಟ್ಟ ಕೋದಂತವು ಇನ್ನು ಹೊಸದೇ ನೀನು ಕೋದಂತರಾಮನೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗುವಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಹೊರಟುಹೋದನು.

ರಾಮನು ಸೀತಾ ಸಮೀಪವಾಗಿ ಅಮೋಘ್ಯಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ನೂತನ ವಧೂವರರ ಅಗಮನ ದಿಂದ ಅಂಜೋಛಾ, ನಗರವು ಪರ್ವದಿನಗಳಂತೆ ಸುಂದರ ವೈಭವಗಳಿಂದ ಮೆರೆಯುವ ನಗರವಾಯಿತು.

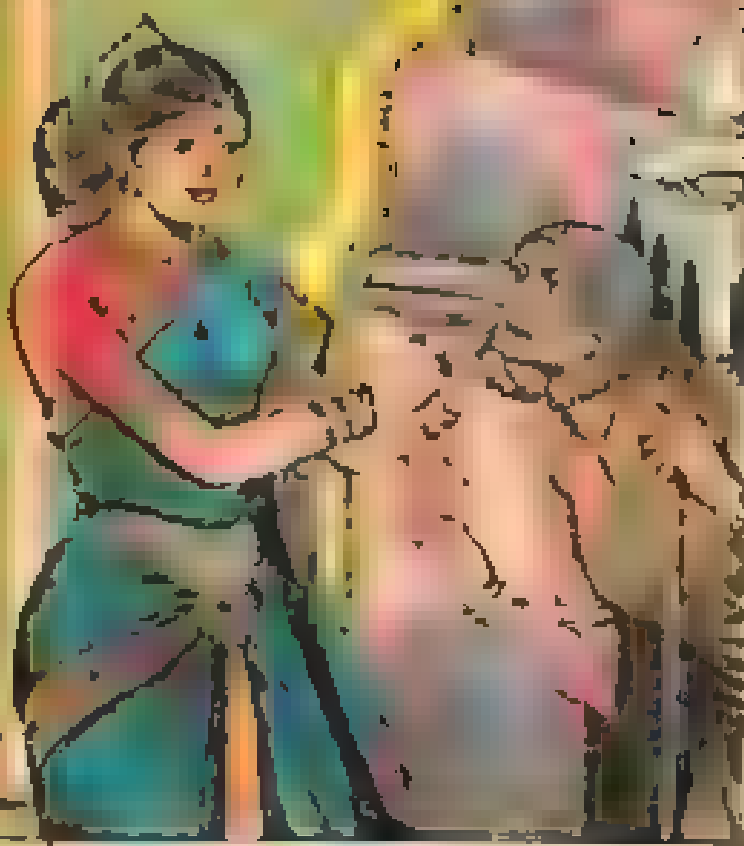
ಸೀತಾರಾಮರು ತಮ್ಮೊಳಗಿನ ಪರಸ್ಪರಾನುರಾಗ ದಿಂದ ಒಂದೇ ಒಂದು ಪರಿಪೂರ್ಣ ಸ್ವರೂಪರಾಗಿ ಸುಖ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಹಾಗೆರಲು ಒಂದು ದಿನ ರಾಮನು "ಸೀತಾ, ಈ ರಾಜಪ್ರಾಸಾದವೆಂಬ ಆವರಣದಿಂದ ಸುತ್ತಲ್ಪಟ್ಟ

ಪ್ರದೇಶಕ್ಕಿಂತಲೂ, ನಾವು ಸುಂವರವನಗಳಲ್ಲಿ ಇಚ್ಛಾಸುಸಾರವಾಗಿ ವಿಹರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆನಂದವಾಗಿರುತ್ತದ್ದಲ್ಲವೇ? ಆಗ ನೀನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ವಸಾಹ್ತಿಯಾಗಿ ಕುಳಿಗೊಸುವಿ " ಎಂದು ಹೇಳಿ ತೊಡಗಿದಾಗ, ಸೀತೆಯ ಗಲ್ಲಗಳು ರಂಗೀರಿ ಹೊಳೆದುವು.

ಅದರಿಗೆ ದಿನಗಳು ಮೆಳುರವಾಗಿ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದುವು. ಆದರೆ ಸದಾ ವಿಚ್ಛೇದದಲ್ಲಿರುವ ಕಾಲವು ಅವನ್ನು ನೋಡಿ ಸುಮ್ಮನಿರಲಿಲ್ಲ. ದಶರಥನಿಗೆ ದುರ್ಗಮಿತ್ರ ಗಳು ತೋರತೊಡಗಿದುವು. ಆಗಾಗ ಉಲ್ಕಾಪಾತ ಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದುವು. ದಶರಥನಿಗೆ ಮುನಿದಂಪತಿಗಳು ಕೊಟ್ಟ ಶಾಪವು ನೆನೆಪಾಗ ತೊಡಗಿತು. ಸುಮ್ಮನೆ ಪ್ರಾಣಾಘಯ ಗಾಡತೊಡಗಿತು. ಇನ್ನು ರಾಮನಿಗೆ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡುವುದೇ ಒಳ್ಳೆಯದೊಂದುಕೊಂಡು ಮೊದಲನೆಯ ಮುನಿಶಾಪವನ್ನೊಡಿಸಿತು.

ಆಗ ಸತ್ಕಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಿಶಾಲಕುಂದರೆ, ಪ್ರಶ್ನಕು ಚಿದಾನಂದ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿ ಕಮಲಾಕನದ ಮೇಲೆ

ಕುಳಿತರಲು. ಸದ್ಭಕ್ತಿ ನೀಗಿಯ ಮೇಲೆ ರಾಗಮಾರಿ
ಯನ್ನಾ ಆರಾಧಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಅಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ
ನಾರಾಯಣ ಇತರ ದೇವತೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತನ್ನ ಹಿಂದಿಟ್ಟು
ಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು, "ಓ ಪುನಮುಖಾ!
ರಾಮನಿಗೆ ಪೂಜಾರ್ಥವೇನುತ. ಅವನು ಏನಾದ
ದೇರಿ ಕೇಳತ ಬಿಟ್ಟರೆ ರಾಕ್ಷಸ ವಿಚಾರವೆಲ್ಲವು
ಹೇಗಾದೀತು? ಈ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಕಳೆದುಕೊ
ಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನೋಡು! ನೋಡು" ಎಂದನು.
ಬ್ರಹ್ಮನು ಸದ್ಭಕ್ತಿಯ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿದನು.
ಸದ್ಭಕ್ತಿ ಮಂದಹಾಸದಿಂದ "ಮನುಷ್ಯಕಾರವರು
ನಡೆಯದೆ ಹೋಗದು. ನಾರಾಯಣ! ನೀನು ತ್ರಿಕಾಲ
ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರುವೆ? ಆಗೋ ಅಲ್ಲಿ ನೋಡು!
ನಿನ್ನ ಅರಸನೊಬ್ಬನುಕೂಡ ಮುಖವೇ ಕೈಕೊಳ್ಳುವ
ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವನನ್ನು ನೋಡು.
ರಾಕ್ಷಸ ಸಂಹಾರದ ಬಾರಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಲಿದೆ!
ನಿಮ್ಮಲ್ಲರ ಬೆಂಕಿ ನೀಗಲಿದೆ" ಎಂದಳು.

ದೇವತೆಗಳೂ, ನಾರಾಯಣ ಕೆಳಗೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು
ನೋಡಿದವರು ಗೊತ್ತು ಮೇಲೆಹೊದಿದ್ದ ದಾಸಿ ಮಂಥರ
ಮೇಲೆ ಗೊದಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿಳಳು.

ಅದನ್ನು ಕಂಡು ನಾರಾಯಣ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ,
"ಅಮ್ಮಾ, ಹಾಗೆ"ವಿ' ದೇವತೆಗಳನ್ನಾಧಾರವಾಗಿ
ಅವಳ ಪಾಯಿಯಿಂದ ಎಂತಹ ಮಾತುಗಳನ್ನು
ತೊಂದರಿಸುವೆನೋ? ಎಲ್ಲಾ ನಿನ್ನ ದಾಸಿ" ಎಂದು
ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು. ಅವಳ
ಹಿಂದೆಯೇ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಹೊರಟುಹೋದರು.

"ಎಂಬ ಮಂಥರ ಕೈಕೊಂಡುಕೊಂಡಿಗೆ ತಾಯ್ತಂದೆ?
ಹಿಂದಿದ್ದ ಅವಳ ಅಂತರಂಗದ ದಾಸಿ ಅವಳು ಆಗ
ತಾನೇ ನಿಧನವಾದ್ದು ಕೈಕೊಂಡುಕೊಂಡ ಕೊಡುಗಾರ
ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತಳು.

"ನಿನಿರು ಮಂಥರಾ, ಹಾಗೆ ದಿಗಿಲು ಬಡಿದು
ಕೊಡುತ್ತಿರುತ್ತಿದ್ದಾ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು
ಕೈಕೊಂಡು.

"ನಿನ್ನ ಹೇಳಲಿ ಅಮ್ಮಾ? ನಾಳೆ ರಾಮನಿಗೆ
ಪೂಜಾರ್ಥವೇನುತ?" ಎಂದಳು ಮಂಥರ.

ಹಿಂದೆಯೇ ಕೈಕೊಂಡು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಮುಕ್ತರ
ಪೂಜೆಯನ್ನು ಕೇಳು ಮಂಥರೆಯ ಕಿವಿರಾಗಿ ಹೋಗಿ,
"ಎಷ್ಟು ಬೆಳೆದು ವಾಣಿ ಹೇಳಿದೆ! ನಿನ್ನ ಹಾಲಿಗೆ
ಬಿಡುಗಡೆಗಾರ" ಎಂದಳು ಅಕ್ಕಾಸಂದದಿಂದ.

ಮಂಥರ ಪುನಮುಖವು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು, "ಅಮ್ಮಾ!
ಕೈಕೊಂಡು! ಎತ್ತಿತ್ತಾಯ್ತು ಅವನುಕೊಂಡು ನೀನು!
ಪಾಪ! ಒಬ್ಬ ವದ್ತ ಮೂಗಿಯ ಬಂದಿ, ಇದ್ದಾ" ಎಂದಳು.

"ಎತೆ? ನೀನು ಹೇಳುವಿ ಮಂಥರೇ?" ಎಂದು
ಕೇಳಿದಳು ಕೈಕೊಂಡು.

"ನಾವನು ರಾಜನಾದರೆ ಆ ಕೊಳೆಯ ಮುಂದೆ
ಪಾಪವೂ ನೀನೂ ಒಂದೇ ಬಗೆಯ ದುಖಗಳು!
ಬೆನ್ನಾಗಿ ಆರೋಪವೇ ಮೂಡು. ಕೂಡುವುದು ದೇವ

ಯಲ್ಲ. ಕೋಪ ಗೃಹಕ್ಕೆ ಹೋಗು, ನಿನ್ನ ಹಕ್ಕಿನ ಎರಡು ಪರಗವನ್ನು ಈಗ ಕೇಳೋ ಭರವಸನ್ನು ಏಕೆ ಹೆಚ್ಚಿರುವಿ? ರಾಮನ ಯ್ನಿಗೆ ಭತ್ತಬಾಮರ ಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯಲಿಕ್ಕೇನಾ?" ಎಂದು ಮಂಥರೆ ಕಾಯಿಸಿದುವೆ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದಳು.

ಅಮೋಲೇನು? ತನ್ನ ಎರಡು ಪರಗಗಳು ಈಗ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೈಕೊಂಡು ದಶರಥನನ್ನು ಕೇಳಿದಳು. "ಅದೇನು ಬೇಕೋ ಕೇಳೋ" ಎಂದನು ದಶರಥ.

"ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ರಾಮನು ವನವಾಸ ಮಾಡ ಬೇಕು. ಭರತನಿಗೆ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕವಾಗಬೇಕು" ಎಂಬ ಪರಗಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದಳು ಕೈಕ.

ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ದಶರಥನು ದುಃಖಾ ವೇಗದಿಂದ ಮೂರ್ಛೆ ಹೋಗಿ ಶಯ್ಯೆಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟನು.

ರಾಮನಿಗೆ ಕರಹೋಯಿತು.

"ಏತಕ್ಕಿವಾಕ್ಯ ಪರಿಪಾಲನೆಯೇ ತನ್ನ ವ್ಯಥಮ" ಕರ್ತವ್ಯ ದಶರಥನು ಆಡಿದ ಮಾತು ತಪ್ಪಿದವನೆಂಬ ಹೆಸರು ಒರುವಂತೆ ಆಗಬಾರದು. ರಘುವಂಶದಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಹೆಸರು ಯಾರಿಗೂ ಇಲ್ಲ" ಎಂದುಕೊಂಡನು ರಾಮ. ತಂದೆಯ ವಜ್ರತನ್ನು ಉಳಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ರಾಮನು ನಾರಬುಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ವನವಾಸಕ್ಕೆ ಹೋರಡಲು ಸಿದ್ಧವಾದನು.

ಇದನ್ನು ತಿಳಿದು ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ವಹಾಸವರ್ವದಂತ ಭುಸುಗುಡುಕ್ಕಾ ಬಂದನು. ಕೈಕೇಯಿಯನ್ನೂ, ದಶರಥನನ್ನೂ ತುಂಬುತುಂಬು ವಜ್ರದಿ ಬಿಸುಡುವೆ ನೆಂದು ಕತ್ತಿ ಹಿರಿದನು. ಆಗ ರಾಮನು ತಮ್ಮ ನನ್ನು ಶಾಂತ ಪಡಿಸಿದನು.

ರಾಮನೊಂದಿಗೆ ಸೀತೆಯೂ, ಲಕ್ಷ್ಮಣನೂ ವನಕ್ಕೆ ಹೋರಟರು.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಯೋಧ್ಯಾ ನಗರದ ಜನರು ರಾಮನ ದಾರಿಗೆ ಅಡ್ಡವಾಗಿ ಮೆಲಗಿದರು. ರಾಮನು

ಆವರಿಗೆ ತಕ್ಕ ಹಿತವಚನಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸಿ, ಗಂಗಾನದಿಯನ್ನು ದಾಟಿ, ಅರಣ್ಯ ಮಾರ್ಗ ವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಭರದ್ವಾಹಾಶ್ರಮವನ್ನು ಸೇರಿದನು.

ಅಲ್ಲಿಂದ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಅಲಿದ ಹಾಲನ್ನು ತಲೆಗೆ ಅಂಟಿಸಿ ಮುನಿಗಳ ಹಾಗೆ ಜಡೆಮುಡಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡರು.

ಹಾಗಿರುವಾಗ ಇಲ್ಲಿ ದಶರಥನು ಮೂರ್ಛೆ ಯಿಂದಿದ್ದು ರಾಮನು ವನವಾಸಕ್ಕೆ ಹೋದ ಸಂಗತಿ ಯನ್ನು ತಿಳಿದು, "ರಾಮಾ ರಾಮಾ" ಎನ್ನುತ್ತಾ ಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟನು.

ಆಗ ಭರತ ಶತ್ರುಘ್ನರು ತಾತನ ಊರಿನಲ್ಲಿರುವರು ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಂದ ಭರತ ಶತ್ರುಘ್ನರು, ತಂದೆಗೆ ಉತ್ತರ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಭರತನು ಗುದ್ದಿ ಗ್ರಾಮ ದಲ್ಲೇ ಇದ್ದುಬಿಟ್ಟನು.

ತಾಯಿಯ ಮುಖ ನೋಡಲಿಕ್ಕೇ ಭರತನಿಗೆ ಅಸಹ್ಯವಾಯಿತು. ಶತ್ರುಘ್ನನು ಮಂಥರೆ ದಾಖಲು

ಗೂಡು ಮರದ ಪತ್ರಾಳಿ ಹೂವುಗಳು ನೋಡಿದವನು
ಆದರೆ ಅವಳು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ

ರಾಮನು ಕೆರೆಮೇಲೆಯ ಒರಟು ಹಿರಣ್ಯನ
ದಕ್ಕೆ ಭರತನು ಸವರಿವಾರದೊಂದಿಗೆ ಕೈತ ಭಕ್ತ
ಗಳನ್ನು ಓಡಿಸಿಕೊಂಡು ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು

ಹಾಗೆ ಬಂದ ಭರತನೊಂದಿಗೆ ರಾಮನು "ನಮ್ಮ
ತಂದೆಯ ಮೂತನ್ನು ಉಳಿಸಬೇಕಾದುದು
ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ನೀನು ನನ್ನ
ತಮ್ಮನು ನಾನು ಪೇಳಿದ ಹಾಗೆ ನೀನು ಕೇಳು.
ನೀನು ಪಶ್ಚಾತ್ತಿತ್ತನಾಗಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪಾಲಿಸಿ
ಕೊಂಡಿರು" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಭರತನು ರಾಮನ ಮೂತನ್ನು ವಿರಾರಲಾಗದೆ,
"ನಾನು ರಾಜ್ಯವಾಲನೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ.
ತ್ತಿವೆ. ನಿನ್ನ ರಾಂಭಾಮನಿಗೆ ನಿನ್ನ ಪಾದಕೇಳನ್ನು
ಒಮ್ಮೆ ಸಂತಾಪದ ಮೇಲೆ ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ"
ಎಂದು ಬೇಡಿ ರಾಮನ ಪಾದಕೇಳನ್ನು ತಡೆದು

ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ
ಓದಿರುಗಿ, ರಾಮನ ಅಜ್ಜಿಯ ಕೈಗೆ ತಡೆದು
ಕೊಂಡಿದ್ದನು ಭರತ.

ರಾಮನು ಸೀತಾಲಕ್ಷ್ಮಣ ಸಮೇತನಾಗಿ ಆರಣ್ಯ
ದೊಳಗೆ ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ಹೋದನು

ಖಿರ, ದೂತಣ, ತ್ರಿಶಿರೇಂಬವರು ರಾಮನ
ಪ್ರತಿಭಟನೆಗೆ ವಿರೋಧ ಪರಾಶರನಿಗೆ ವಶಪಡಿಸಿದರು.
ಭೂಮಿ ಸುಸ್ಥಾನ ಅರಣ್ಯವೊಂದಿತ್ತು. ಅವರು
ರಾಕ್ಷಸರು ಗುಹೆಯೊಂದಿಗೆ ಬರುತ್ತಾ ಹೋದಾಗ,
ಅರಣ್ಯದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಕೂಡಾ ನೋಡಿದರು.

ಹಸಿರು ತಿರುಗುವ ಕೊರ ಮೃಗಗಳ ಹಾಗೆ
ರಾಕ್ಷಸರು ಸೀತಾರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲಿಕ್ಕೆ
ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಬಂಡೆಗಳನ್ನೂ, ಕತ್ತಿಗಳನ್ನೂ,
ಶೂಲಗಳನ್ನೂ ಓಡಿಸಿಕೊಂಡು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣ
ಸೀತೆಯರ ಸುತ್ತಲೂ ಮುತ್ತಿಕೊಂಡರು.

ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಭಯಭಂಗಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ
ಆ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಚಲ್ಲಾಚಿದರಾಗಿ ಓಡಿಸಿದರು.
ಓಡಿದರೂ ತಿರುಗಿ ಬಂದು ಬಿಡ್ಡರು. ರಾಮನು
ಖಿರದೂತಣರನ್ನು ಕೊಂದನು. ಅನೇಕ ಮಂದಿ
ರಾಕ್ಷಸರು ಸತ್ತರು. ಒಂದು ಉಳಿದವರು ಓಡಿ
ಹೋದರು.

ರಾಮನು ವಾಸಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಸ್ಥಳವನ್ನು
ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಹೋಗುವಾಗ ತಾಳೆಯ ಮರವನ್ನು
ಮುರಿಸುವ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿರುವ, ಭಯಂಕರಾಕಾರ
ನಾದ ವಿರಾಧನೊಬ್ಬನನ್ನು, ಸೀತೆಯನ್ನು ಆಯ್ಕೆ
ಯಲ್ಲೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಓಡಿ ಹೋಗತೊಡಗಿದನು.
ರಾಮನು ಒಂದು ಮಹಾ ಅಸ್ತ್ರವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ
ಆ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ಕೊಂದನು.

ಹತೋಪರಾದ ರಾಕ್ಷಸರು ಶೂರ್ಪನಖೆಯ
ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಖಿರದೂತಣರು ಸತ್ತಿಹೋದ
ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಹೇಳಿದರು.

ಶೂರ್ಪನಖೆ ರಾವಣಾಸುರನ ತಂಗಿ. ವಿರ. ದೂಷಣರು ಶೂರ್ಪನಖೆ ತಮ್ಮಂದಿರ ತಂದೆ ಯವರಾಗಬೇಕು.

ದಂಡಕಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ತುಳಿ ತುಂಗುವ ರಾಕ್ಷಸರಿ ಗೆಲ್ಲಾ ಶೂರ್ಪನಖೆಯೇ ನಾಯಕಿ. ಅವಳು ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನು ಸಿಂಹ ಚವಾಡಿಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಹೊರಟಳು.

ಬೀಳುಗಳೇ ಮರದ ಕಾಂಡಗಳಾಗಿ ಹೋದ ವಿರು ಅರಿದ ಮರಗಳೊಡನೆ ಜ್ಯೋತ್ಸ ಪಂಚವಟ ಎಂದು ಹೆಸರಾಗಿತ್ತು. ರಾಮನು ಸೀತಾಲಕ್ಷ್ಮಣ ರೊಂದಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿದನು. ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಗೋದಾವರಿ ನದಿ ಹರಿಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಅಲ್ಲಿ ರಾಮನು ಪರ್ಣಶಾಲೆ ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಂಡು ಸೀತೆಯೊಂದಿಗೆ ವಸವಿತಾರ ಮಾಡುತ್ತ, ವನವಾಸದಲ್ಲಿ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಅಣ್ಣ ಅತ್ತಿಗೆಯ ರನ್ನು ಸೇವಿಸುತ್ತ ಪರ್ಣಶಾಲೆಯನ್ನು ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ರಾತ್ರೀ ಜಗಲೂ ಕಾವಲು ಕಾಡುತ್ತೊಂದಿದ್ದನು.

ಶೂರ್ಪನಖೆ ಅಟ್ಟಹಾಸದಿಂದ ಅವರ ಮೇಲೆ ಬೀಳಲು ಬರುತ್ತ, ರಾಮನನ್ನು ನೋಡಿ ತನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವಂತೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡಳು. ಬೇಡಿಕೆ ನಿರರ್ಥಕವಾಗಲು ಕಾಡಿ ಬೆದರಿಸಿ ನೋಡಿದಳು. ಸೀತೆಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವನೆಂದು ಹಾರಿದಳು. ಆಗ ರಾಮನಿಚ್ಛೆಯಂತೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಶೂರ್ಪನಖೆಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲದೆ, ಕಿವಿಯನ್ನೂ ಮೂಗನ್ನೂ ಕೊಯಿಲು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹಿಡಿಸಿಬಿಟ್ಟನು.

ಶೂರ್ಪನಖೆ ಲಂಕೆಗೆ ಹೋಗಿ ರಾವಣಾಸುರ ನೊಂದಿಗೆ ದಂಡಕಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ತುಳಿ ನಡೆದ ವರಾಭವ ವನ್ನು ಮೊರೆಯಿಟ್ಟಳು. ಸೀತೆಯ ಅಂದವಿಡುಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿ ಅವನ ಅಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೆರಳಿಸಿದಳು. ಅವಳ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದ ರಾವಣನು ರಾಮನಿಗೆ ಪ್ರತಿಕಾರ ಮಾಡಲು ಸೀತೆಯನ್ನು ಅನುಮಾನ

ಕರುಣೆಕೆಂದು ಮಾರಿಬನನ್ನು ಒಂದಾರವ ಬಿಡೆ ಯಾಗಿ ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟನು.

ಸೀತೆ ಮೂಯ ಮೃಗವನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ಅಶಬ್ಧಗಳು. ಸೀತೆಯ ಅಶಯಂತ ಅವನ್ನು ಹಿಡಿದು ತರಲು ರಾಮನು ಹೊರಟನು. ಅದು ಸಿಕ್ಕದೆ ಹಿಡಲು ರಾಮನು ಅವರ ಮೇಲೆ ಬಾಣ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿದನು. ಆಗ ಮೂಯದ ಬಿಂಕೆ ಮಾರಿಬನಾಗಿ "ಹಾ ಸೀತೆ! ಹಾ ಲಕ್ಷ್ಮಣಾ!" ಎಂದು ರಾಮನ ಕಂಠಸ್ವರದಂತೆಯೇ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅರ್ತನಾದ ಮಾಡಿ ಸತ್ತು ಹೋದನು.

ಅದು ರಾಕ್ಷಸ ಮೂಯ ಎಂದೂ ರಾಮನಿಗೆ ಹೂವ ಕೊಡೂ ಇಲ್ಲವೆಂದೂ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ ಸೀತೆ ಕೇಳಿಲ್ಲ. ಸಿಂಹಚವಾಡಿಯಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನು ಜಮೀನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಪರ್ಣಶಾಲೆಯ ಮುಂದೆ ಮೂರು ಗೆರೆಗಳನ್ನು ಎಳೆದು, ಅದನ್ನು ರಾಟಿಬೀಡವೆಂದು ಸೀತೆಗೆ ಹೇಳಿ ಹೋದನು.

ಒಬ್ಬಳೇ ಇರುವ ಸ್ಥಿತಿಯ ಮುಂದೆ ವೃದ್ಧ ತಾತನು ವೇಷದಲ್ಲಿ ರಾವಣನು ಬಂದು ಭಿಕ್ಷೆ ಕೇಳಿದನು. ಸ್ಥಿತಿಯು ಭಿಕ್ಷೆ ಹಾಕಲು ಮೂರನೆಯ ಗುಟ್ಟಿನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ, ರಾವಣನು ಅವಳನ್ನು ಎಳೆದು ನಿಜರೂಪ ಧರಿಸಿ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋದನು.

ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಹೊರಟರು. ಆಗ ರಾಮನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಮೂಗವರ ಹಾಗೆಯೇ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೆನೆ ನೆನೆದು ಎತ್ತಿಕೊಂಡನು.

ಅವರು ಹಾಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರಲು, ರೆಕ್ಕೆಗಳು ಕಡಿಯಲುತ್ತಿದ್ದ ಏಡು ಬಾಕಿಯ ಭಕ್ಷಿ ರಾಮನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಒಯ್ಯುವ ರಾವಣನನ್ನು ಅಡ್ಡಗಟ್ಟಿದೆನು. ಹೋರಾಡುವಾಗ ರಾವಣನು ನನ್ನ ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಕಡಿದು, ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋದನು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟನು.

ದಶರಥನ ಅವ್ಯ ಮಿತ್ರನಾದ ಜಟಾಯುವಿಗೆ ರಾಮನು ದುರಹ ಸಂಸಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟನು. ಆಗ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನು ಕುಂದುಂಥ ಹಕ್ಕಿಗಳು ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಂಡಿದ್ದರಿಂದ ಬಾಕಿ ಹಿಡಿದು ಎಳೆದುಕೊಂಡವು.

ಕುಂದನದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಆಕಾರ. ಪರ್ವತ ದುರಹ ಹೊಟ್ಟೆ ಅವರಲ್ಲೇ ಕೊರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಿರುವ ದೊಡ್ಡ ಬಾಕಿ. ಬೆಂಕಿಯ ಕಿಂಡದಂತಹ ಒಂದೇ ಒಂದು ಕಣ್ಣು ಯೋಜನವನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ಬಾಕಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಎರಡು ಕೈಗಳು. ತಲೆ ಎಂಬುದು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಕಾಲುಗಳೂ ಇವಿಲ್ಲ.

ಇಂತಹ ವಿಚಿತ್ರ ರೂಪದ ಕುಂದುಂಥ ಕೈಗಳನ್ನು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಕಂಡಿದ್ದು ಹಾಕಿದರು. ಕುಂದುಂಥ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ ಗಂಧರ್ವನೆಂದು ಆಗ ತಿಳಿದಿತು. ಅವನು ಶಾಪ ವಿಮೋಚನೆ ಹೊಂದಿ, ಗಂಧರ್ವ ನಾಗಿ, "ರಾಮಾ, ನಿನ್ನಿಗೆ ವಾಸರೊಂದಿಗೆ ಸ್ನೇಹ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ನಿನ್ನಿಗೆ ಕುಂಬಾ ಉಪಕಾರ ವಾಗುತ್ತದೆ" ಎಂದು ರಾಮನಿಗೆ ಹೇಳಿ ತನ್ನ ರೊಕ್ಕಕ್ಕೆ ಹೋದನು.

ಪುಷ್ಯಮುಖ ಪರ್ವತದ ಮೇಲೆ ವಾಸರ ವಿರ ರೊಂದಿಗೆ ಇುತ್ತಿದ್ದ ಸುಗ್ರೀವನು ದೂರದಿಂದ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನು ನೋಡಿ, ಹನುಮಂತನನ್ನು ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಮೂರು ಕೋಟಿ ದೇವತೆಗಳು ವಾಸರರಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಹನುಮಂತನು ಹಿವಿನ ಅಂಶ ದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದವನು. ವಾಯುವೇವನ ಆಡುಗ್ರಹ ದಿಂದ, ಅನುನಾದವಿಯ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ದವನು ಹನುಮಂತ ಅಂದನೇವು. ವಾಯುವತ್ರ, ಮಾರುತಿ ಮುಂತಾದವು ಅವನ ಹೆಸರುಗಳು.

ಚಕ್ರಂದಿನ್ದ ಅಂಜನೆಯನು ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿ ದೇವತೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ತನ್ನೆಂದು ಭ್ರಮಿಸಿ ಕಡಿದು

ಕ್ಕಿಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೆ ಹಾರಿ ಹೋಗುವಾಗ, ಇದ್ದನು
ವಹಾರಿಯುಧದಿಂದ ತೊಡೆದನು, ಮಾದಿತಿ ನೆಲಕ್ಕೆ
ಬಿದ್ದು ಮೂರ್ಛಿತನಾದನು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ
ವಾಯುದೇವನಿಗೆ ಕೋಪ ಬಂದು ಸ್ತಂಭ ಸಂತಪ್ತ.
ಆಗ ದೇವತೆಗಳು ಹನುಮಂತನಿಗೆ ಚರಂಜೀವಿ
ಯಾಗಿರುವಂತೆ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ, ಅನೇಕ ವರಗಳನ್ನೂ
ಕೊಟ್ಟು ವಾಯುವನ್ನು ಸಂತೋಷಪಡಿಸಿದರು.

ಬ್ರಹ್ಮನು ಅಂಬನೇಯನ ಕಿವಿಗಳಿಗೆ ವಿಚಿತ್ರ
ಪ್ರಭಾವವಿರುವ ಕುಂಡಲಗಳನ್ನು ತಗಲಿಸಿ ಅವು
ಯಾವನ ಕೆನ್ನಿಗೆ ಕಂಠ ಮೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವನೋ
ಅವನಿಗೆ ವಿಷ್ಣುವೆಂದು ಗುರುತಿಸಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿ
ಸೇವಿಸುವಂತೆ ಹನುಮಂತನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು.

ಹನುಮಂತನು ಸುಗ್ರೀವನಿಂದ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ
ಒಳಗೆ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟು, ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ
ಬಂದನು. ರಾಮನು ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
ನೊಂದಿಗೆ, "ಲಕ್ಷ್ಮಣಾ, ಸುಂದರನಾಗಿ ಕಾಣುವ
ಇವನ ಕರ್ಗಾಕುಂಡಲಗಳು ಇವನ ಮುಖಕ್ಕೆ ಅದೆಷ್ಟು
ಚೆನ್ನಾಗಿ ಒಪ್ಪುತ್ತವೋ ನೋಡಿದೆಯಾ ?" ಎಂದು
ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು.

ಆಗ ಹನುಮಂತನು ರಾಮನು ವಿಷ್ಣುವಿನ
ಅವತಾರನೆಂದು ಗುರುತಿಸಿ, ರಾಮನ ವಿಶ್ವಾಸದ
ಬಲವಾಗಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದನು. ರಾಮನ ಬಾಯಿ

ಯಿಂದ ಸುಂದರನೆನ್ನಿಸಿಕೊಂಡ ಹನುಮಂತನಿಗೆ
'ಸುಂದರ' ಎಂಬ ಹೆಸರೂ ಬಂದಿತು.

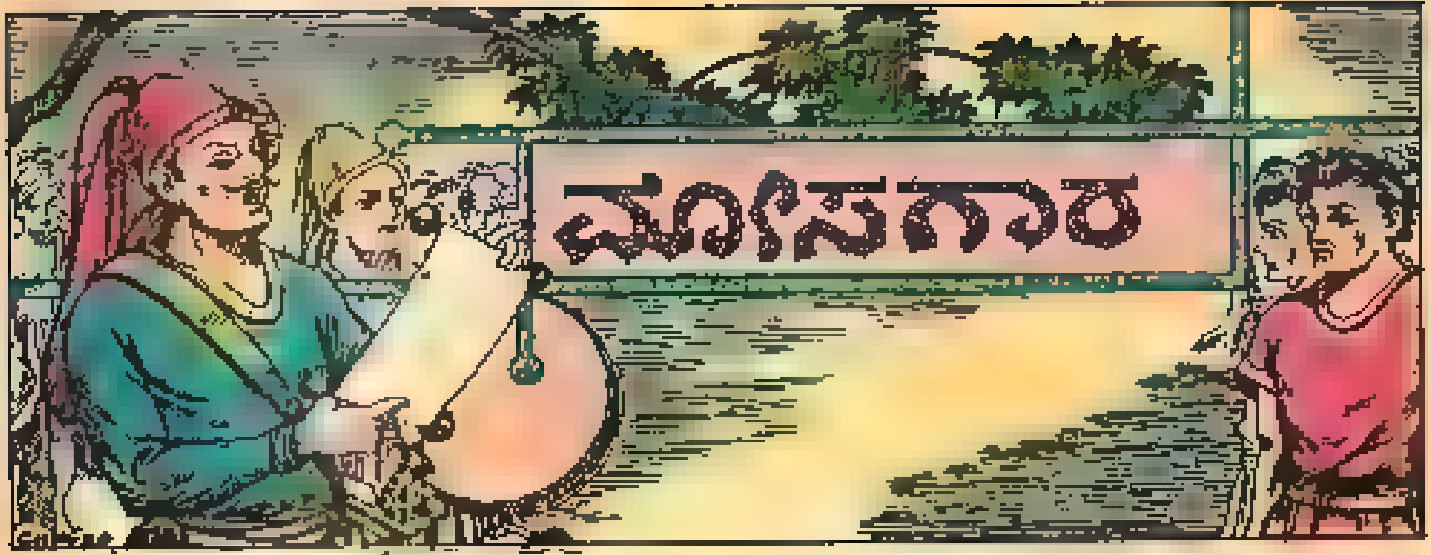
ಹನುಮಂತನೊಂದಿಗೆ ಸುಗ್ರೀವನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದ
ರಾಮನು, ಸುಗ್ರೀವನೊಂದಿಗೆ ಮಾತುಕತೆಯಾಡಿ
ದನು ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಅಗ್ನಿಪಾತ್ಕಿಯಾಗಿ ಮಿಸಿರಾದರು.

ಸುಗ್ರೀವನ ಅಣ್ಣನಾದ ವಾಲಿ ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಗೆ ರಾಜ
ನಾಗಿದ್ದನು, ಅವನು ತಮ್ಮನ ಮೇಲೆ ದ್ರೋಹಿ
ಎಂಬ ವ್ಯಥಾ ಕವಾದವನು ಹಾಕಿ ಕೊಂದನು ನೋಡು
ತ್ತಿದ್ದನು. ಸುಗ್ರೀವನು ಅವನಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು
ಮಹ್ಯಮೂಲ ಪರ್ವತವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದನು.
ಸುಗ್ರೀವನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕೂಡಾ ವಾಲಿ ನಿರ್ಬಂಧ
ದಲ್ಲಿರಿಸಿದ್ದನು.

ಆಪತ್ತಿನಲ್ಲಿರುವ ದಿಂತ್ರನನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದು
ತನ್ನ ಧರ್ಮವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ರಾಮನು, ವಾಲಿ ಸ್ವ
ಸೂಯಿಸಿ ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ರಾಜನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ
ನೆಂದು ಭಾಷೆ ಕೊಟ್ಟನು.

ವಾಲಿಯ ಇದಿರಲ್ಲಿರುವವರ ಅರ್ಧ ಬಲವು ವಾಲಿ
ಯನ್ನು ಸೇರುವುದೆಂಬ, ವರವು ಅವನಿಗಿತ್ತು.
ಅಂತಲೇ ರಾಮನು ವಾಲಿಯ ಇದಿರಿಗೆ ನಿಲ್ಲದೆ,
ಮರೆಯಾಗಿತ್ತು, ವಾಲಿಸುಗ್ರೀವರು ದ್ವಂದ್ವಯುದ್ಧ
ಮಾಡುವಾಗ, ಬಾಣ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿದನು.
ಅದರಿಂದ ವಾಲಿಯ ಅಂತ್ಯವಾಯಿತು.

ಹಿರಿವಾಣಿಯಿಂದ ರೇಶದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ರಾಜನಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಒಬ್ಬಳು ಕುಮಾರಿಯ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಮಕ್ಕಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಹುಡುಗಿ ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರಿ ಯಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಯುವಕರು ಬಂದು ಅವಳನ್ನು ತಮಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡುವಂತೆ ರಾಜನನ್ನು ಒತ್ತಾಯಿಸತೊಡಗಿದರು.

ರಾಜನು ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಉದ್ದಂಡ ನಾಗಿದ್ದನು. ಅವನನ್ನು ಮೋಸಪಡಿಸಲು ಯಾರಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗದು. ಆದುದರಿಂದ ಅವನು ಕುಮಾರಿಯ ಮದುವೆ ವಿಷಯವಾಗಿ ಒಂದು ಪಂದ್ಯವಿಡಿಸಿದನು. ಅದೇನೆಂದರೆ, “ನನ್ನನ್ನು ಯಾವನು ಮೋಸಪಡಿಸು ವನೋ ಅವನಿಗೆ ಮಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ಅದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಅರ್ಧ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕೂಡಾ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಮುಂದೆ ಉಳಿದರ್ಧ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೂ ಆಕೆಯನ್ನೇ ಮಾರುವಾಗುತ್ತಾನೆ” ಎಂದು ರಾಜ್ಯದೊಳಗಿದ್ದಾ ದಂಕುರ ಹಾಕಿದನು. ಅದ ರೊಂದಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಧಿಯೂ ಇದ್ದಿತು. ಸೋತ ವರು ಮೈಕುಂಬ ಕೊರಡೇ ಧಡಿ ತಿನ್ನಬೇಕು! ಸುಂದರಿಯಾದ ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಮದುವೆ

ಯಾಗಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆಯಿಂದ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಯುವಕರು ಬಂದು, ರಾಜನನ್ನು ಮೋಸಪಡಿಸ ಲಾಗದೆ ಸೋತು, ಕೊರಡೆ ಪೆಟ್ಟು ತಿಂದರು.

ಆ ನಗರದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಧನಿಕನಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಮೂವರು ಮಗಂದಿರು. ಅವರಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡವರಿಬ್ಬರೂ ಬಹಳ ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗಿದ್ದರು.

ಮೂರನೆಯವನು ಮಾತ್ರ, ಬಹಳ ಮಂದ ಬುದ್ಧಿಯ ಮೂಢ. ಅವನು ಎಂದಿಗೂ ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೂ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲದವನಾಗಿ ಎಲ್ಲ ರಿಂದಲೂ ನಿರಾಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು, ಉಗುರು ಚಪ್ಪಟತ್ತಾ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿರುವನು.

ಧನಿಕನ ಹಿರಿಯ ಮಗನು ಒಂದು ದಿನ ತಂದೆ ಯೊಂದಿಗೆ, “ಅಪ್ಪಾ, ನಮ್ಮ ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ನಾನೂ ಹೋಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸು ತ್ತೇನೆ” ಎಂದನು.

“ಹೋಗಿ ಬಾ. ಇಷ್ಟರವರೆಗೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದವರು ನಿನಗಿಂತ ಬುದ್ಧಿವಂತರೇನು?” ಎಂದನು ತಂದೆ.

ದೊಡ್ಡವನು ಹೊರಟು ರಾಜನ ಅರಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ, ಮಹಾರಾಜನ ದರ್ಶನವನ್ನು ಕೇಳಿದನು.

ಭಟರು ಅವನನ್ನು ರಾಜನಿರುವ ಕೋಣೆಗೆ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಅವನು ರಾಜನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ, ಕುಲಕಯ ಮೂಲಕ ಹೊರಗೆ ನೋಡಿ, "ಅಹ! ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಮೂರು ಕಪ್ಪು ಬಣು ಕೋಣೆಗಳು ಎಷ್ಟು ಸುಂದರವಾಗಿವೆ!" ಎಂದನು.

"ನಾನು ನಿನ್ನಿರುವ ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿಮತಿ ಬೆರಗಾದ ಹಾಗೆ ಇದೆ. ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಪ್ಪು ಬಣು ಕೋಣೆ ಸಾಲದೇನು? ಲೋ! ಇವನನ್ನು ಎಳೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಭದಿ ಕೊಟ್ಟು ಕಳಿಸಿಬಿಡಿ" ಎಂದನು ರಾಜ. ಭಟರು ಅವನ ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ಬುರುಂಡೆಗಳಿರುವ ಹಾಗೆ ಕೊರತೆಯಿಂದ ಹೊರತು ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಆಮೇಲೆ, ಎರಡನೇ ಮಗನಿಗೆ ಕೂಡಾ ಅದೇ ಬುದ್ಧಿ ಪುಟ್ಟಿತು.

ಅವನು ಕೂಡಾ ಕಂದೆಯ ಅನುಮತಿ ಪಡೆದು ರಾಜನ ಬೆರಗಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಅವನನ್ನು ಕೂಡಾ ರಾಜನ ಕೋಣೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಲಾಯಿತು.

ಅವನು ಕುಲಕಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ನೋಡಿ, "ಅವನು ನಡು? ಆ ಮರದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿರುವ ಕಾಗೆಯ ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ಮೂರು ಬೆಳ್ಳಿನ ಗಿರೇಗಳಿವೆಯಲ್ಲಾ!" ಎಂದನು.

"ಕಾಗೆಯ ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ಗಿರೇಗಳಿರುವುದು ಸುಳ್ಳಾಗಿ ನಿನ್ನ ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ಬುರುಂಡೆಗಳಿವೆಯು ನಿಮ್ಮಿವಾಗಿತ್ತದೆ. ಲೋ, ಇವನನ್ನು ಎಳೆ ಬಿಡಿಯು ಬನ್ನಿ ಭದಿಯೇರಿ ಕಳುಹಿಸಿಬಿಡಿ" ಎಂದನು ರಾಜನು ಅವನನ್ನು ಭಸಿರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟನು.

ಎರಡನೆಯವನು ಕೂಡಾ ಪರಾಭವದ ಪೆಟ್ಟು ತಿಂದು ಕುಂದಿರುಗಿದ ಮೇಲೆ, ಮೂರನೆಯ ಮಂದ ಮತಿ ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ತಾನು ಕಂದಾ ಹೋಗಿ ರಾಜನನ್ನು ಮೋಸಪಡಿಸಿ ರಾಜಕ ಮನೆಯನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಗುವುದೋ ನೋಡುತ್ತಾನೆ ಎಂದನು.

"ತುಂಬಾ ಬುದ್ಧಿವಾತರಾದ ನಿನ್ನ ಅಗ್ಗಾಂದಿರಿಂದ ಅಗದ ಕೆಲಸ ಎನ್ನಿಂದ ಅಗುತ್ತವೇನು? ನೀನೊಬ್ಬ ಅಸಲೇ ಮಂದಮತಿ!" ಎಂದನು ತಂದೆ.

ಅದರ ಅವನು ಹೋಗುವನೆಂದು ಹಟ ಹಿಡಿದನು. "ಸರಿ, ಹೋಗು. ಆದ್ದು ಉವೇದಿತ್ತರೆ ಕೊರಡು ಪೆಟ್ಟು ತಿಂದು ಬೆನ್ನಿನ ದಪ್ಪ ಇಳಿಸಿ ಕೊಂಡು ಬಾ" ಎಂದನು ತಂದೆ.

ಮೂರನೆಯವನು ಗೋಡೆಯ ಕೊಳ್ಳೆದೃಷ್ಟಿರ ಕುಲಾವಿಯನ್ನತ್ತಿ ಪರಕಿ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ರಾಜನ ಅರಮನೆಗೆ ಹೊರಟನು.

ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಮತಕಗಳನ್ನು ಪೂತ್ತು ಕೊಂಡವಳೊಬ್ಬಳು ಸಿಕ್ಕಿದಳು.

"ಏನಮ್ಮ! ಇವುಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಒಯ್ಯುವಿ?" ಎಂದು ಮಂದಮತಿ ಕೇಳಿದನು.

"ಮೂರಲಿಕ್ಕೆ ಅಂಗಡಿ ಬೀದಿಗೆ ಒಯ್ಯುವೆನವ್ವಾ" ಎಂದಳು ಮಡಕೆಯವಳು.

ಮಂದಮತಿ ಅವಳ ಬೆಲೆ ಕೇಳಿದನು. ಮಹಿ
ಗಳ ಬೆಲೆ ಮೂರು ರೂಪಾಯಿ ಎಂದಳು ಆ
ಹೆಂಗಸು.

"ಎಂದು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನಾನು
ಪೇರಿದ ಪಾಗಿ ಮಾಡುವಿಯೋ ?" ಎಂದು ಮಂದ
ಮತಿ ಕೇಳಲು, ಅವಳು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಳು. ಇಬ್ಬರೂ
ಮಹಾರಾಜನ ಆರಮಣಸು ಹತ್ತಿರ ಹೋದರು.
ಮಂದಮತಿಯವಳು ಎಂಬ ಮೂಲಕ ಕೇಳಿತ್ತು ಮಂದ
ಮತಿ ಅವಳಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟನು.

ಇಬ್ಬರೂ ರಾಜನ ಮನೆಯ ಹತ್ತಿರ ನಿಂತರು.
ಮಂದಮತಿ ಗಪ್ಪೆಯಾಗಿ ಎಮ್ಮೆ ಸಾರಿ ಬೇಕೆಂದು
ನಿನ್ನೆಗೆ ? ನಾನೆನ್ನನ್ನು ಮಾಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಇದು
ನನ್ನೇ ಬೇಕು. ಸುಮ್ಮನೆ ಇಬ್ಬರೂ ಬಿಡುವೆವೆ ?"
ಎಂದು ಪದೇ ಪದೇ ಕೂಗಾಡತೊಡಗಿದನು.
ಅವರೂ ಬಿಡದೆ ಏನನ್ನೋ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಅವನ ಕೂಗಾಟ ಕೇಳಿ ರಾಜನು ಹೊರಗೆ ಬಂದು,
ಮಂದಮತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, "ಎಂದು ಗಲಾಟೆ ?
ಎಲೆ ಎಲೆ ಕೂಗುತ್ತೀ ?" ಮಾರಲೆಕ್ಕೆ ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ
ವಿನಿದೆ ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಈ ಕುಲಾವಿ, ಮಹಾಪ್ರಭೂ. ಇದನ್ನು ತಲೆ
ಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಮೋಸಪಡಿಸ
ಬಹುದು. ಅದು ಇವಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆ
ಮಾಡು ಮಾಡು ಅಂತ ಒಂದೇ ಪುಟ ಇವಳು, ನನ್ನ
ಮಾನ್ಯ ನನ್ನ ಇನ್ನ ತಾನೇ ?" ಎಂದು ಮಂದಮತಿ.

"ಅದೇಲ್ಲಾ ಇರಲಿ. ಈಗ ನನ್ನ ಎದುರು ಮೋಸ
ಪಡಿಸಿ ತೋರಿಸು" ಎಂದನು ರಾಜ.

ಮಂದಮತಿ ಕುಲಾವಿಯನ್ನು ತನ್ನ ತಲೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು
ಕೊಂಡು ಮಹತಿಯವಳನ್ನು ನೋಡಿ, "ನಿನ್ನ ಈ
ಮಹಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಡೆದುಹಾಕು" ಎಂದನು.

ಕೊಡಲೇ ಆ ಹೆಂಗಸು ತನ್ನ ತಲೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟ
ಬಿಲ್ವ ದೊಡ್ಡ ಮಹಿಗಳನ್ನು ಒಂದೊಂದೇ ತೆಗೆದು

ಕುಮ್ಮನೆ ಸೆಂಕ್ರೆ ಹೊಡೆದು ಒಡೆದು ಹಾಕಿದರು.
ರಾಜನು ಬೆರಗಾಗಿ ನೋಡಿದನು. ಅಂತಹ
ಮಹಿಮೆಯ ಕುಲಾವಿ ಬೇರೆಯವರ ಹತ್ತಿರ
ಇರುವುದು ಹಾಗೂ, ತನ್ನ ಮಗಳೂ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ
ವೆಂದು ಅವಳಿಗೆ ತೋರಿತು. ಅದುದರಿಂದ ಅದನ್ನು
ಹಾಗೆ ವಿಕ್ರಮಿಸಿದುದೆಂತೆ ರಾಜನು ಅವಳನ್ನು
ಕೇಳಿದನು. ಸತ್ತರೂ ತಾನು ಆ ಕುಲಾವಿ ಮಾಡುವ
ದಿಲ್ಲವೆಂದನು ಮಂದಮತಿ.

ರಾಜನು ಒಂದು ಚೀಲ ತುಂಬ ಮೊಹರಿಗಳನ್ನು
ತರಿಸಿ ಅವಳಿಗೆ ತೋರಿಸಿದ ಮೇಲೆ, ಅವನು ತಲೆ
ತುರಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಹೋದನು.

"ಸರಿ. ಮಹಾರಾಜರು ಅಷ್ಟು ಕೇಳುವಾಗ,
ಎಂದೋ ಒಂದು ದಿನ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರಿಗೆ
ಮಾರಲೆಬೇಕಾಗಿ ಬಂದು ತು" ಎನ್ನುತ್ತ ರಾಜನಿಗೆ
ಕುಲಾವಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಮೊಹರಿಗಳ ಚೀಲವನ್ನು
ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೋದನು.

అవను ఆ హోదించ ఒక్కొక్కరు దుస్తు గళన్న కీందుకీందు ముందిన అవుగళన్న ధరి రాజు ఒకటి జోగి. "ప్రభూ, కమ్మ కుమారియన్న ననగి కీంట్టు ముదువే మూడు ఇన్న అభ్యంతరవిల్లవమ్మ?" ఎందను.

రాజుగి ఎను జోగిబేకీందు గొత్తాగిల్లి కుంపియన్ల యావ ముడిమయూ ఇల్లదీందు ఆగి: అవగి గొత్తాగిత్తు, కరగి రాజును. "నను ననగి నోరి మోశువనాదబేకీ, కాగి మూడల్లి. నాళ బేగ్గ మంత్రియన్న ఒకాత్తార వాగి నన్న ఒకటి కరెదు తరెదు సాధ్యవంద. నిను నిజవాగియూ బుద్ధివంతనందు నయి త్తేనే" ఎందను.

"అవ్వణ!" ఎందు మందమతి జోరకు యోదను. ముందిన మంత్రి, తన్న మనెయల్లిక్కు, మనెయ సుత్తయూ నోకరెన్న కావల్లిక్కు.

మందమతి అల్లిగి ఒందర, కిదిదు కట్టతాళి బేన్నాగి మోడయబేకీందు జోళిద్దను.

అవ్వరొళగి మందమతి మూరువేవ తాళి కీందు, ఒందు గొరగి: జీలదొళగి తూరి, మంత్రియ మనెయ సమివల్లి, మూరళుత్తా ఒందను. అదన్న నోడి నోకరెదు జత్తిర ఒందు, "మయ్, యారొని నిను?" ఎందరు.

"జా! మూతాడిబేడి!" ఎందను మందమతి.

ఇకరు ఈ సమూహాచున్న మంత్రియొందిగి జోళిదరు. మంత్రి, గడిబిడియంద మూరగి ఒందు జీలవ కరగి నోడి, "యారొని నిను?" ఎందు జోళిదరు.

"జా! మూతాడిబేడి! అద్ర! ఇదు బ్లాన జీలు. ననగి అనేక వివయాళన్న కావదేకీమి త్తిద!" ఎందను మందమతి గొరగియోళిగి.

"ఎల్లి? అదు జోళువ సంగతియల్లి ఒందన్న జోళు..." ఎందను మంత్రి.

"నిన్నే ముతా రాజురమ్మ మోశువడిమిద దువ్వను, నిమ్మ మనగి జదివేళు ముది యోధరొందిగి ఒందు నిమ్మన్న కిదియూత్తా నంత" ఎందను మందమతి.

"తా గావరె నానెను మూడబేకంత?" ఎందు జోళిదను మంత్రి, గాబరియూగి.

"నివే జీలవన్న జోళిబేకు" ఎందను మందమతి.

మంత్రి, జీలవన్న బిడ్డి అదరొళగిద్దవ నన్న మూరగి ఒరివను. అమేల మంత్రి, జీలదొళగి మూక్క కళితు, "నా నేని మూడబేకు?" ఎందు జీలవన్న జోళిదను.

అవ్వరొళగి మందమతి, జీలక్కి కిదిగొట్టు జోళిదంత నుత్తి, "కిదొని! తాగెను? ఇయో

ಹೊರುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಚೀಲದ ಬಾಚು ಬಿಗಿದು ಎತ್ತಿ ತನ್ನ ಹೆಗಲಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೋಗಿ ರಾಜನ ಇದಿರಿನಲ್ಲಿ ಆ ಚೀಲವನ್ನುಟ್ಟನು.

"ಈ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದೆಯಾ? ನಾಲೆ ನೀನು ಒಂದು ಅಂತ್ಯಪುರದಲ್ಲಿರುವ ನನ್ನ ಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಗುರುತಿಸು. ಆಮೇಲೆ ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಮದುವೆ ನೆನಪರಲಿ. ನನ್ನ ಕುಮಾರಿಗೆ ಎಂಬತ್ತು ಮಂದಿ ಪರಿಚಾರಿಕೆಯರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ನೀನೇ ಗುರುತಿಸಬೇಕು. ಯಾರೂ ತೋರಿಸಲಾರರು. ನೀನು ನನ್ನ ಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾಗದೆ ಹೋದರೆ ನಿನಗೆ ಮದುವೆ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೇ ಅಲ್ಲ, ಕೂಡಲೇ ಏಟುಗಳೂ ಬೀಳುತ್ತವೆ! ತಿಳಿಯಿತೆ?" ಎಂದನು ರಾಜ.

ಹುರುದಿನ ಮಂದಮತಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಚೀಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಇಲಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅಂತ್ಯಪುರಕ್ಕೆ ಹೋದನು.

ಅವನು ಹೋದಾಗ ಎಂಬತ್ತೊಂದು ಮಂದಿ ಕನ್ಯೆಯರು ಒಂದೇ ವಿಧವಾದ ಬಟ್ಟೆಬರೆ ಆಭರಣಗಳಿಂದ ಸಾಲಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ರಾಜನೂ ಅಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತಿದ್ದನು.

"ಇವರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸು!" ಎಂದನು ರಾಜ ಮಂದಮತಿಯವಳು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ.

ಮಂದಮತಿ ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟ ಚೀಲವನ್ನು ಬಿಡು ಆ ಕನ್ಯೆಯರ ಮೇಲೆ ಎಸೆದನು. ಆಗ ಹಾರಿದ ಇಲಿಯಿಂದ ಕನ್ಯೆಯರೆಲ್ಲಾ ಕಿಟ್ಟನೆ ಕಿರಿಚಿ ಚೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿ ಓಡಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳು ಮೂರ್ಛೆ ಹೋಗಿದ್ದಳು. ಕೂಡಲೇ ಉಳಿದವರು ಇಲಿಯನ್ನು ಮರೆತು ಮೂರ್ಛೆ ಹೋದ ಕನ್ಯೆಗೆ ಉಪಚಾರ ಮಾಡತೊಡಗಿದರು.

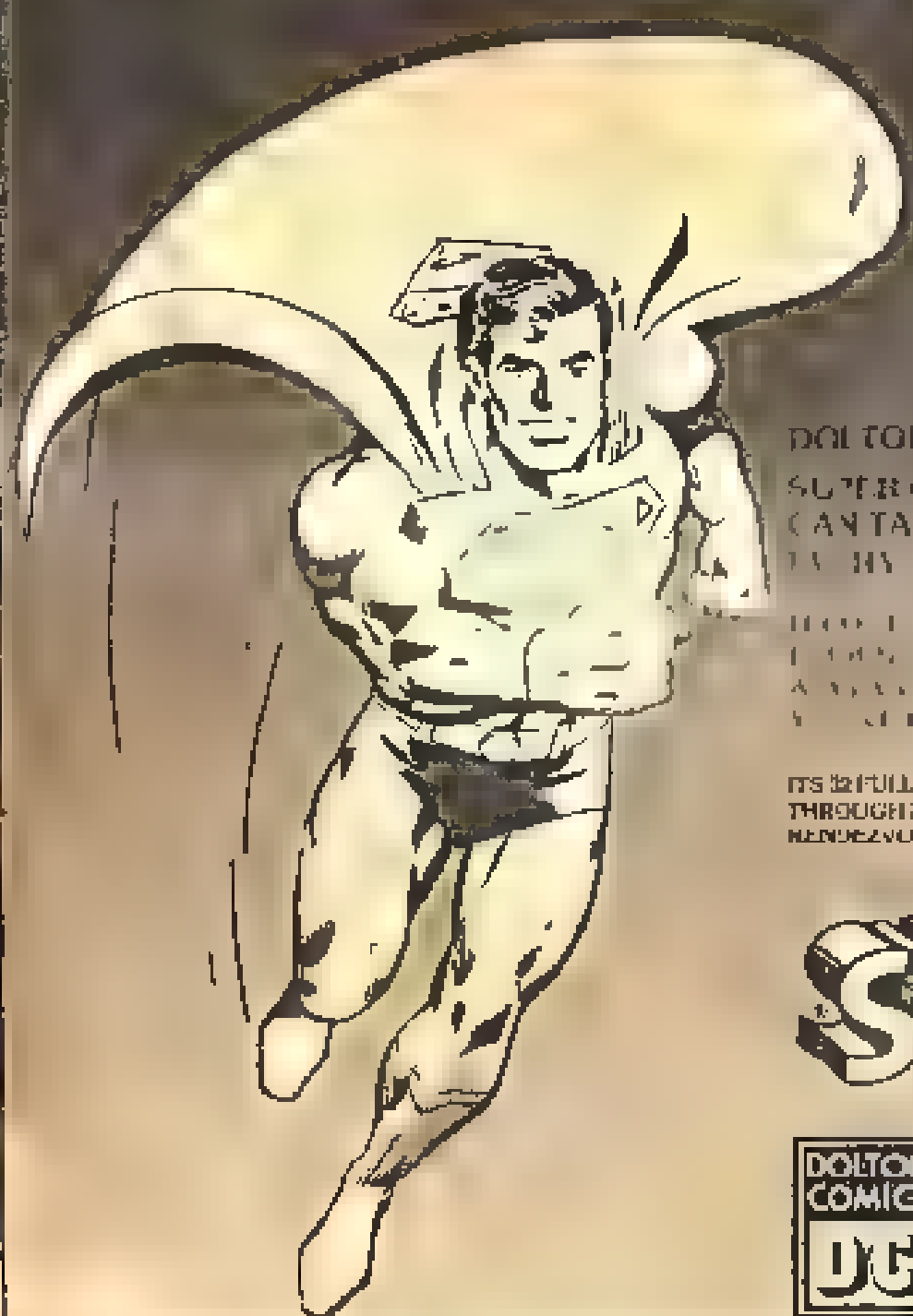
ಮಂದಮತಿ ಪರಮಾಸಂದದಿಂದ, ನಗುತ್ತಾ ರಾಜನ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿ, ಮೂರ್ಛೆ ಹೋದವಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ, "ಇವಳೇ ನಿಮ್ಮ ಕುಮಾರಿ!" ಎಂದನು.

ರಾಜನು ಮತ್ತೇನೂ ಮಾತಾಡದೆ ತಲೆದೂಗಿ ಮದುವೆಗೆ ಮುಹೂರ್ತವಿಡಿಸಿದನು. ಆಗ ಮಂದಮತಿ ರಾಜನೊಂದಿಗೆ, "ನಾನು ಮಂದಮತಿ ಎಂಬ ಪೆಸರು ಪಡೆಯಲು ಕಾರಣ, ಜಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲೇ ಒಬ್ಬ ಮಹಾತ್ಮನು ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಇದೇ ರೂಪದ ಕುಮಾರಿಯನ್ನು ನನಗೆ ತೋರಿಸಿ ನೀನು ರಾಜನ ಅಳಿಯ ನಾಗುವಿ ಎಂದಿದ್ದ, ಅಂದಿನಿಂದ ನಾನು ಯಾವ ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಹೋಗದೆ, ಮಂದಮತಿ ಅನ್ನಿಸಿಕೊಂಡೆನು. ಈಗ ಕನಸು ನಿಜವಾಯಿತು!" ಎಂದನು.

ರಾಜಕುಮಾರಿಯೊಂದಿಗೆ ಅವನ ಮದುವೆಯಾದ ಮೇಲೆ, ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಅವನೇ ಹೆಚ್ಚು ಒದ್ದಿವಂತ ನೆಂಬುದು ಅನೇಕ ಬಾರಿ ರುಜುವಾತಾಯಿತು.

LIKE TO FLY INTO
THE EXCITING
WORLD OF
ADVENTURE AND
HUMOUR?

DOLTON
SUPER COMICS
CAN TAKE YOU THERE
EVEN BY NIGHT!

READ THE ADVENTURES OF
THE WORLD'S GREATEST HEROES
A WEEKLY COMIC BOOK
SERIES FROM

ITS 2 FULL COLOR PAGES TAKE YOU
THROUGH MYSTERY AND EXCITEMENT TO A
RENEZVOUSW... (illegible)

SUPERMAN &

BATMAN

DOLTON PUBLICATIONS
MADRAS 600 026

మేల్మోచు చోర
 కంటి కట్టకుండు కంటికి, పట్టిన మేల్మోచు చోరు లెక్కర!

విల్లిమోచుకు విశాల
 అందరి
 ఈ

చేతులు కట్టిన వారిని చూసి నీవు ఏమి అనుకుంటున్నావు?

೪

- [ಒಂಗಳನು ಎದರೂ ಸಾರಿ ಪಾಲು ರುಗುಬಡೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರಪೆಂಪಿ, ಅರೆರುವ ದುವು ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಿ, ಮಹಾಮಾಯನ ಸನ್ನಾಧಿಯನ್ನು ತಲಪಿದನು. ಅನಂತರ ಮಹಾಮಾಯನ ಬೆರಳ ಉಬ್ಬರವನ್ನೂ, ವಜ್ರಗಳ ಒಡೆಯ ಕೊಡವನ್ನೂ, ಭೂಗೋಳವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೂರಕತ್ತನಾಗಿ ಹೊರಗೆ ಬಂದನು. ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ನೋ ಗಳಗಪುನುಗೊಂಡ ಮೊಟ್ಟ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ನೀರಿನ ಕಾರೆ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತುರು.]

ಆ ನೀರಿನ ಧಾರೆಮನ್ನು ನೋಡಿ ಪದ್ಮಪಾದನು ಹೆದರಿ ಹಿಂದೆ ಜಾರಿದನು. ಅಪ್ಪು ಬೊಡ್ಡ ಮೂಕ್ತಿಕನಾದ ಪದ್ಮಪಾದನು ಬೆದರಿ ಬಿಟ್ಟು ಹಿಂದೆ ಹಾರಿದುಹೋದ ನೋಡಿ ಒಂಗಳಿಗೆ ಅತ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಅವನು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಪದ್ಮಪಾದ ನನ್ನೊಮ್ಮೆ ನೋಡಿದರೂ, ನಿಂತಲ್ಲಿಂದ ಕದಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಬೊಡ್ಡ ಅದ್ಭುತವನ್ನು ನೋಡುವವನಂತೆ ನೀರಧಾರೆ ಹಾಂ ಬಿಮ್ಮುವ ಬೆದವನ್ನು ನೋಡುತ್ತ "ಅಯ್ಯಾ ಪದ್ಮಪಾದರೇ ! ನಮಗೀಗ ಏನು ಇದಿ ರಾಗಿದೆ ? ಬೇಕಾದರೆ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೇ ಧಾಸೋಹಂ

ಅನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ಮಹಾ ಮಹಾ ಶಕ್ತಿಗಳು ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಇರುವುವಷ್ಟೆ ? ಹಾಗೆಂದು ಪಾ ಗ ಕೇಳಲಿ ಈ ನೀರು ಹಾರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ನಾವು ಭಯಪಡಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವೇನಿದೆ ? ಹಾಗೇ ನಾಯಿತು ? " ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಒಂಗಳನ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಪದ್ಮಪಾದನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮೆಟ್ಟಿಗೆ ಸ್ಥಿಮಿಶಕ್ಕೆ ಒಂದವನಂತಾದನು. ಅವನು ಒಂಗಳವನ್ನು ನೋಡಿ, ಆಪ್ತಾಯತುಮಿಂದ ಅವನ ಭಂಜವನ್ನು ತಪ್ಪುತ್ತ. "ಒಂಗಳಾ, ನಿನ್ನಂಥ ಯಂತ್ರವೇ ವೀರನು ನನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವಾಗ, ನಾನು

"ಆಂಧಮಾಡು"

ಯವ್ಯವರನ್ನು ಭಜಿಸುವವರಾಗಲು. ಹೂವು ಮುಕ್ತ
ಮುಕ್ತಗಳಿಗೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಸಿಕ್ಕಿ ಕ್ರಮ
ಮಾಡುವುದು ನಿರ್ಭಯತೆಯೂ ಅವನಿಗಿ
ವಾರದು. ನಾನು ಆ ಪದವಿ ಗಳಿಸಿದೆಯೇಳು
ನೀರಿನ ಲುಗ್ಗುಮನ್ನು ಕೊಂಡಿ ಹೆದರಿವೆನೆಂದು
ತಿಳಿಯಬೇಡ. ಆದರೆ " ಎಂದು ಮುಕ್ತ ನೀರಿನ
ಲುಗ್ಗುಮು ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿದನು.

"ಸುಂದರವಿರುವಿರೇಕೆ? ಏನು ಸಂಗತಿಯೋ
ಹೇಳಿ" ಎಂದನು ಹುಗಳ.

ಪದ್ಮವಾರಾಹು ಹುಗಳಿಗೆ ಕೊಂಡು "ನಾನಿಗಿ
ಮಹಾಮಾಯಾ ಎಲ್ಲಾ ಅದ್ಭುತ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಪಡೆ
ದಿರುವೆ. ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ಈ ಭ್ಲೂಕು ಮಹಾ
ಪ್ರಾಣವಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಇಹ್ಲಾನುಕಾರವಾಗಿ
ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದ ಮಧ್ಯ ಶಕ್ತಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಮರಹೀನವಾಗಿ
ಬೇಕಿತ್ತು. ಆದರೆ ಹುಗಳಾದಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ.
ಅವು ಇನ್ನೂ ಹುಟ್ಟಿದ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ವಿಜೃಂಭಿಸು

ತ್ತಿದೆ ಇಂಥ ಕಾರಣವೇನಿತ್ತು ಕುಚುಗಿ ಅವ
ಗಾಹನೆ ಆಗಿಲ್ಲ ನೋಡಬೇಕಾಯಿತು. ಈಗ
ಅದವುರು ಒರಿಯ ನೀರು ಮುಕ್ತವೆಂದು ತಿಳಿಯ
ಬೇಡ" ಎಂದನು.

ಒಂಗಳಿಗೆ ಅವರಾಹು ಮು ಗೊತ್ತು? ತುಳೀರೂ
ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ತಲೆ ಬಾಗಿಲ್ಲ. ಪದ್ಮವಾರಾಹು
ಮುಕ್ತನೋ ಹೇಳಿಕೊಡುವಾ. ನದಿಯ ನೀರಿನ
ಮೇಲೆ ಅಂತಹ ಭಾಣುಕಾರಗಳು. ಮಹಾಜ್ವರ
ಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ಮೃತ ಭೃಂಶದ ಅರಾಜಕ
ಕೊಲಾಹಲವನ್ನೇ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವು. ಅವು
ಗಳೊಳಗೇ ಏನೋ ಕಲಹ!

ಆ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂವರೆ ಒಂಗಳಿಗೆ
ಭಯವಿಲ್ಲ. ಸರ್ವಾಂಗವೂ ಬೆವರಿ ಹಿರಿಯಿತು
"ಅಯ್ಯಾ ಪದ್ಮವಾರಾಹೆ! ಈಗ ಏನು ವಾರಿ? ಕೃಷ್ಣ
ಜೀವಿತದ ಯಾವ ಕೃಷ್ಣವಕ್ಕೆ ಕೊಡು ಇಂತಹ ವಿಗರಾ
ಕಾರಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ ಇವುಗಳ ಮೇಲೆ ನಾವು
ಸಮಾಧಾನದ ಮಹಾಶಕ್ತಿಯಿಂದ ತುಂಬು ಅಯುಧ
ಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತವೆಯೆ?"
ಎಂದನು ಏನೋ ಸುಂದರವದಿಂದ

ಪದ್ಮವಾರಾಹು ಕೃಲ್ಪ ಹೇಳು, ನೆಲ ನೋಡಿ
ಲೂಕಿ "ಕೂತು" ಎಂಬು ತಿಳಿಗೊಂಡು. ಒಂಗಳ
ಕನ್ನ ನೋಡಿ "ಇದ್ದರೇನೋ ಇವುಗಳನ್ನು
ಅಂತಹ ಭದ್ರವಾಗಿರಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ ಮಹಾಮಾಯಾನ
ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ಭಂದಿಸಿ ಅದನ್ನು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಪ್ರದೇ.
ಅವನ ಶಕ್ತಿಗಳು ಕೊಡು ಈಗ ನಮ್ಮ ವಶಕ್ಕೆ
ಬಂದಿದೆ. ಅದರದಿಂದ ಈ ದಾವ್ಯ ಒಣಗಿತೆ ಇಂ
ಗಳಿಗೆ ನಾಯಕನೇ ಇಲ್ಲದವಾಗಿದೆ ಅವುಗಳೆಲ್ಲಾ
ಒಟ್ಟು ನಾಯಕನಾಗಿ ಮೊಳುಕು ಕೊಡುವೆ. ನಾವು
ಈಗ ಒಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ.
ಆ ಭ್ಲೂಕುಗಳೇತುವಿನ ಸಂಗತಿ ಏನು ಮರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ
ವಷ್ಟೆ?" ಎಂದನು.

"ಛೇದನಕೆ ಬಂದಿ! ಅದನ್ನೂ ಶೇಷ ಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯ? ಅವನು ಬಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ವರ್ತನೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಧಿಪತಿಯವರಿಗೆ ತಿಳಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯ. ಅದನ್ನೂ ಕೇಳಿ ಅವನಿಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಬೀಳುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಮುಚ್ಚುಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಮಾತು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ಅವನಿಗೂ ಇದಕ್ಕೂ ಏನು ಸಂಬಂಧವನ್ನುವಿರಿ?" ಎಂದನು ಟಿಂಗಳೆ.

"ಹಾಗೆ ತಿಳಿದು, ಸಂಬಂಧವಿದೆ. ನಾವು ಅವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ವಸತಿಯು ಉಳಿತಾಯಕ್ಕೆ ಇದು ತಕ್ಕದು. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಛೇದನ ವ್ಯಾಪಾರ ಕಾರು ಬೆಟ್ಟಗಳಿಗೆ ಅಧಿಪತಿ ಎಂದು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ, ಈ ಬೆಟ್ಟ ರೂಪು ರೂಪ ಭಿನ್ನತೆ, ತಮ್ಮೊಳಗೆ ತಾವು ಜಗಳಾಡಿ, ಈ ಪರಗಳೆಂದು ಉದಯ ಕಿರಣವು ಬೀಳುತ್ತಾ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಮೂಲ ಬೆಟ್ಟದವು ಅವರೊಂದಿಗೆ ನಾವು ಮತ್ತೆ ಆ ಛೇದನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಈ ವ್ಯಾಪಾರ ಅಧಿಪತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡೋಣ. ಇವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಅವನೇ ಹಕ್ಕುಮು, ಅದನ್ನು ವಸತಿಯೆ ಇದ್ದು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವೆ" ಎಂದನು ಪದ್ಮಪಾದ.

"ಹೌದು. ಅದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಯೋಚನೆ. ಅದು ರೂಪಾಂತರವು. ಅದಕ್ಕೆ ಹೃದಯ ಇದೆ. ನಮ್ಮೂರು ಅದೇನೋ ಕೆಲಸವನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಬಹುದು" ಎಂದನು ಟಿಂಗಳೆ.

"ಹಾಗಾದರೆ ನಿನ್ನೂ ಕೂಡಲೇ ಹೊರಟುಬಿಡು. ಈ ಅಧಿಪತಿಯವರ ಆ ಕೋಪ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ನಿನ್ನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ ಹಾಗಿ? ಅದನ್ನೂ ಅಧಿಪತಿ, ದೂಡಿ, ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಾ. ಮುಂದಿನ ಕ್ರಮವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು ಪದ್ಮಪಾದ.

"ಒಳ್ಳೆಯದು. ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆ ಆಲೋಚನೆ. ಈಗಲೇ ಹೋಗಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು ಟಿಂಗಳೆ.

ಟಿಂಗಳನು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಹೊರಡಲು ಸಿದ್ಧನಾದನು. ಪದ್ಮಪಾದನು ತನ್ನ ನಡುವಿನಲ್ಲಿರುವ ಹಾವನೊಂದು ಮೃಗಗಳ ಹಿಡಿದು ಹಿಡಿದು, ಟಿಂಗಳನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, "ನಿನ್ನಿಗೆ ಪಾಹನವಾಗಿ ಆ ಪಶುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕರೆ" ಈ ಕೆಲಸವು ಸಮಾಪ್ತವಾದ ನಂತರ ಛೇದನಕೆ ಬಂದು ಸಮೀಪಿಸಿದ. "ನಿನ್ನೂ ಕೂಡಲೇ ಹೊರಟುಬಿಡು. ಈ ಅಧಿಪತಿಯವರ ಕೆಲಸವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮುಗಿದು ಹೋಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೂ ನೋಡು ಪಾಹನವನ್ನು!" ಎಂದು ಗದೆಯನ್ನು ಗಾಳಿಯೊಳಗೆ ತಿರುವಿದನು.

ಕೂಡಲೇ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಭೇದಿಸಿಕೊಂಡು ಅದರ ದೊಳಗಿಂದ ಭಯಂಕರ ವ್ಯಸಂಹಾರ ಗಾಂಧಿ ಮತ್ತು ಪಿಶಾಚಿ ಗಾರ್ದಾಭವು ಹೊರಗೆ ಹಾರಿತು.

ಟಿಂಗಳನು ಮಹಾ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಮಹಾ ಮೂಲಕ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಪಶುಗಳಾದ ಗಾರ್ದಾಭದ ಮೇಲೆ ಹಾರಿ ಕುಳಿತನು. ಕೂಡಲೇ

ಗಾರ್ದಭವು ಅಕಾರಮೇಲೆ ಎದ್ದು, ಬೆಟ್ಟಗಳನ್ನೂ,

ಕೊಂಡು ಹೋಯಿತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನೊಳಗೆ

ಪ್ರಾಂಶುವನ್ನು ತಲಪಿ,

ಕೇತು, ಬೊಡ್ಡ ದನಿಯಿಂದ ನರಳು ದನಿ ತೆಗೆಯುತ್ತ,

"ಓಹೋಯ್! ಮಹಾ ಪ್ರಭೂ! ದೇವೈ! "

ಗಾರ್ದಭೇಂದ್ರರೇ! ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿರೋ! ಈ

ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಿರೋ!..." ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಕೂಗ

ತೊಡಗಿದನು. ಅವನ ಕೂಗು ನಾಲ್ಕು ಸುತ್ರಲೂ

ಪ್ರತಿಧ್ವನಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಿತು.

ಪಿಂಗಳನು ಹಗುತ್ತಾ ಕೊಳದ ಬದಿಯಲ್ಲೇ

ಕತ್ತೆಯ ಮೇಲಿನಿಂದ ಇಳಿದು, "ಇನ್ನು ಬಾಯಿ

ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳೋಯ್ಯಾ ಭಲ್ಲೂಕೇತೂ! ಯಾವನೋ

ದೇವಸಿಂಧುಕೊಂಡು ನನಗೆ ಗಾರ್ದಭೇಂದ್ರನೆಯ

ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿರುವುದನ್ನು ಮರೆತೆಯಾ? ನನ್ನ

ಹೆಸರು ಪಿಂಗಳ. ಜಾಲರಿ ಪಿಂಗಳ. ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ

ಕೆಲಸವಿದ್ದುದಕ್ಕೆ ಬಂದನು" ಎಂದನು.

"ಆಹಾ! ನೀವು ಪಿಂಗಳರೇನು? ಹೌದಾದು,

ಮೇಲಕ್ಕೆ ದಾಳ ಮಾಡಲು ಪೊರಟ ಆ ನಮ್ಮ

ಮಹಾ ಮಂತ್ರವಾದಿ ನಿಮಗೆ ಗುರುವಲ್ಲವೇ?"

ಎಂದನು ಭಲ್ಲೂಕೇತು.

"ಸರಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ. ನಿನ್ನ ವೆನಪಿನ ಶತ್ರು

ಕ್ಷುಬ್ಧಕಾಡ್ಲೆ" ಎಂದನು ಪಿಂಗಳ.

ಅಯ್ಯಾ ಪಿಂಗಳ ಪ್ರಭೂ! ಆ ಮಂತ್ರಪೇತ್ತರು

ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ನನ್ನನ್ನು

ರಕ್ಷಿಸಿ ಕೊಡು. ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದರು.

ಹಾಯವಾಯಿತೇ? ಅದರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನೀವೊಬ್ಬರೇ ಹೇಗೆ ಬರಲಾಯಿತು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು ಭಲ್ಲೂಕೇತು.

"ಆ ಸಮಾಧಿಯೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದವನು ನಾನು. ಇಕೋ ನೋಡು, ಆ ಮಹಾಮೂಯನ ಮಹಾ ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಯನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಖಡ್ಗ!" ಎಂದು ಪಿಂಗಳನು ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ವಜ್ರಗಳ ಹಿಡಿಯ ಖಡ್ಗವನ್ನು ಝಳಪಿಸಿ, ಅದರ ಮೊನೆಯನ್ನು ಭಲ್ಲೂಕೇತುವಿನ ಶರೀರಕ್ಕೆ ನೇರಾಗಿ ಗುರಿಯಿಟ್ಟು ಅತ್ತಿತ್ತ ಅಡಿಸಿದನು.

ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣು ಕುಕ್ಕುವಂತಹ ಕಾಂತಿರೇಖೆಗಳು ಮಹಾ ವೇಗದಿಂದ ಆ ಶಕ್ತಿಯ ಮೊನೆಯಿಂದ ಹೊರಟು, ಭಲ್ಲೂಕೇತುವನ್ನು ಬಂಧಿಸಿದ್ದ ಕಬ್ಬಿಣದ ಸಂಕಲೆಗೆ ತಾಗಿದುವು. ಅದೇ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಆ ಕಬ್ಬಿಣದ ಸಂಕಲೆ ಒಣ ಹಗ್ಗದಂತೆ ಭಗ್ಗನೆ ಉರಿದು ಮಸಿ ಬೂದಿ ಕಣಗಳಾಗಿ ಹಾರಿಹೋಯಿತು.

ಭಲ್ಲೂಕೇತು ಸಂತೋಷಾತಿಹಯದಿಂದ ಹಾಯೆಂದು ಕೂಗಿದನು. ಆಮೇಲೆ ತನ್ನ ಮಹಾ

ಕಾಯವನ್ನು ಒಂದು ಸಾರಿ ಕೊಡರಿಕೊಂಡು ಮೈ ಮಾರಿದು ಎದ್ದು ನಿಂತು, ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮೈಮುರಿದನು. ಅನಂತರ ಅವನು ಕೃತಜ್ಞತೆ ಸೂಸುವ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಪಿಂಗಳನ ಸಮೀಪ ಬಂದು, "ಪ್ರಭೂ! ನೀವು ಬಂದು ನನ್ನನ್ನು ಬಂಧಮುಕ್ತ ಮಾಡಿ, ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದ ನಾನು ಪಡುತ್ತಿರುವ ನರಕಯಾತನೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿದಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ದಯೆ ದಿಂದ ನನಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಈ ಗೆಳಿಗೆ ಯಿಂದ ನಾನು ನಿಮಗೆ ದಾಸನು. ಏನು ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆಯಾಗಲಿ" ಎಂದನು.

"ನಾವು ಈಗಲೇ ಇಲ್ಲಿಂದ ಪೆಚ್ಚಪಾದರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಮಹಾಮೂಯನು ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಭಲ್ಲೂಕ ಪರ್ವತಗಳ ಕಣಿವೆಯಲ್ಲಿರುವ ಚಿಕ್ಕವೂ ದೊಡ್ಡವೂ ಆದ ಪಿಶಾಚಿಗಣ ಗಳೆಲ್ಲಾ ನಾಯಕನಿಲ್ಲದೆ ಬಹಳ ಗಲಾಟೆ ಎದ್ದಿದೆ. ನಾನು ನೀನು ಎಂದು ಪಿಶಾಚಿಗಳೆಲ್ಲ ಜಗಳಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಿನ್ನಂಥ ಮಹಾ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಯನ್ನು

ಮತ್ತೆ ಆ ಕ್ಷುದ್ರಜೀವಿಗಳಿಗೆ ನಾಯಕನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಬಿಡಬೇಕೆಂಬುದು ಪದ್ಮಪಾದರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಹಾಗೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಪಿಶಾಚಿಗಳು ಕೀಳುವವರಿಲ್ಲದೆ, ಊರದರನ್ನೂ ರಾಜ್ಯವನ್ನೂ ವಂಚಿಸಿ ಹಂಚಿಕೊಂಡು, ಈ ಪ್ರಾಂತ್ಯಕ್ಕಿಲ್ಲಾ ನಾನಾ ಬಗೆಯ ಕಲ್ಮಶ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಹುದು" ಎಂದನು.

ಪಿಂಗಳಿನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಭಲ್ಲೂಕೇಕು ಹೆದರಿ ಗಡಗಡ ನಡುಗುತ್ತ, ಎರಡು ಕೈಗಳನ್ನೂ ಜೋಡಿಸಿ ಪಿಂಗಳಿಗೆ ಬಾಗಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತ, "ಬೇಡವೇ ಬೇಡ ಪ್ರಭೂ! ಇನ್ನು ನನಗೆ ಈ ಭೂತಪಿಶಾಚಿಗಳಾಗಲಿ ಮೇಲೆ ನಾಯಕತ್ವ ಬೇಡವೇ ಬೇಡ. ಆ ಪವವಿಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದು ಬಹಳ ಬಾಧಾಕರವಾದುದೆಂದು ನನಗೆ ಅನುಭವವಾಗಿದೆ. ಯಾವ ಮಂತ್ರವೇತ್ತನೋ, ಮಹಾ ಧೈರ್ಯಶಾಲಿಯಾದವನೋ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ರಾಕಿ ಮಾಡಲು ಬರುವುದೂ, ನಾವು ಅಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಶಕ್ತಿ ಕುಯುಕ್ತಗಳಿದ್ದು

ಕೂಡಾ ದಾಕಯನ್ನು ತಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗದೆ ಎಲ್ಲಿಗೋ ಓಡಿಹೋಗುವುದೂ, ಅದೇ ನಮಗೆ ಜೀವಿತವಾಯಿತು, ಅಂಥಾದ್ದು ಸಾಕೋಸಾಕಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಈ ದಿನದಿಂದ ನಾನು ಮಾನವರನ್ನು ಸೇವಿಸಿ ಬದುಕಿ ಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಮಾನವರಲ್ಲಿ ನೀವು ಅತ್ಯಂತ ಸಾಹಸವಂತರೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ದಯಮಾಡಿ ನನ್ನನ್ನು ನಿಮ್ಮ ದಾಸನಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿಬಿಡಿ. ಬೇಕಾದರೆ ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ಇತರ ದಾಸರ ಮೇಲೆ, ಗುರಾಮರ ಮೇಲೆ ನನ್ನನ್ನು ನಾಯಕನಾಗಿ ನಿಯಮಿಸಿ ಬಿಡಿರಿ" ಎಂದನು.

"ಛೇಪ್! ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಗೂ ವಿನಯಕ್ಕೂ ತುಂಬಾ ಮೆಚ್ಚಿದೆನು. ಆದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಹೇಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ತೀರ್ಮಾನಿಸುವ ಸಮಸ್ಯೆಯಲ್ಲ. ಪದ್ಮಪಾದರೊಂದಿಗೆ ಮುಂದಾಗಿ ಮಾತಾಡಿ, ಅವರ ಉದ್ದೇಶವೇನೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈಗ ಹೆಚ್ಚು ಮಾತಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಹೊರಡು" ಎಂದವನೇ ಪಿಂಗಳನು ಅವನಿಗೆ ಬೆನ್ನು ಹಾಕಿ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು.

ಪಿಂಗಳನು ತನ್ನ ಪಿಶಾಚಿ ಗಾರ್ದಭ ಛಾಹನದ ಮೇಲೆ ವಿರುವುದರೊಳಗೆ ಭಲ್ಲೂಕೇಕು ಆ ಕತ್ತೆಯ ನಡುವನ್ನು ಹಿಡಿದು, "ಪ್ರಭೂ, ನಿಮ್ಮಂಥ ದೊಡ್ಡ ವನ್ಯನ ಗೌರವಶಾಲಿಗಳು ಇಂತಹ ಕ್ಷುದ್ರ ಪಿಶಾಚಿಯನ್ನು ವಾಹನವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ವಿನಯವೂ ಬೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ. ಬಹಳ ಅವಮಾನವಿದು. ನನ್ನ ಹೆಗಲಿನ ಮೇಲೆ ವಿರಹಿಸಿಕ್ಕಿರಿ. ಕ್ಷಣ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಗುರುಗಳ ಹತ್ತಿರ ಸೇರಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಪಿಶಾಚಿ ಗಾರ್ದಭವನ್ನು ಒಂಟಿ ಕೈಯಿಂದ ಎತ್ತಿ ಗಿರಿಗಿರಿ ತಿರುಗಿಸಿ ಮರಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಂದಾಗಿ ಆಕಾಶದ ಕೆಡೆಗೆ ಬೀಸಿ ಬಿಡಿದನು.

ಆ ಪಿಶಾಚಿ ಕತ್ತೆ ದಿಕ್ಕುಗಳೆಲ್ಲ ಕತ್ತು ಬೀಳುವ ಹಾಗೆ ಗಾಂಧ್ರಿಸುಕ್ತಾ ಹಾರಿ ಹೋಗುವುದನ್ನು

CHITAB

ನೋಡಿ, ಭಲ್ಲೂಕೇತು ಗಹಗಹವೆಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನಕ್ಕು. "ಪ್ರಭೋ, ಇನ್ನು ಬನ್ನಿ, ನನ್ನ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿರಿ" ಎಂದು ಮಂಡಿಯೂರಿ ಕುಳಿತನು.

ಒಂಗಳನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸಂದೇಹಪಡದೆ ಗೊಡ್ಡ ಕರಡಿಯ ಹಾಗಿರುವ ಭಲ್ಲೂಕೇತುವಿನ ಹೆಗಲ ಮೇಲೇರಿ ಕುಳಿತನು. ಭಲ್ಲೂಕೇತು ಕೊಡಲೇ ಟಗ್ಗನೆ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಹಾರಿ, ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ತರೆಯುವುದ ರೊಳಗೆ ಒಂಗಳನನ್ನು ಪದ್ಮಪಾದನಿರುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ತಂದು ಇಳಿಸಿದನು.

ಪದ್ಮಪಾದನು ಭಲ್ಲೂಕೇತುವನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೊಡಲೇ ಮಂದಹಾಸ ಬೀರತ್ತ. "ಚೆನ್ನಾಗಿರುವೆ ಯೇನೋ ಭಲ್ಲೂಕೇತು! ಅತ್ತ ನೋಡು!" ಎಂದು ನದಿಯಲ್ಲಿ ಉಕ್ಕುತ್ತಿರುವ ನೀರ ಮೇಲೆಯೂ, ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿರುವ ಗುಡ್ಡಗಳ ಕಲ್ಲುಗಳೆಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಹೋರಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಅಸುಖಾತ್ಮ ರಕ್ಕಸ ರೂಪ ಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ. "ಇವರಲ್ಲರೂ ಆಧಿಪತ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಒಬ್ಬರ ಕೊರಳನ್ನೊಬ್ಬರು ಕೊಯ್ದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನೀನು ಅವರ ಜಗಳವನ್ನು ನೆಲ್ಲಿಸಿ. ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ನಾಯಕನಾಗಿ, ರಾಜನಾಗಿ ಇರಬೇಕೆಂದು ಪಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಬಂಧಮುತ್ತು ಮಾಡಿಸಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆಸಿದ್ದೇನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನೀನೇ ಸರಿ" ಎಂದನು.

ಪದ್ಮಪಾದನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಭಲ್ಲೂಕೇತು ದಿಗಿಲುದಿಕ್ಕು ಒಂಗಳನ ಮುಖವನ್ನು ದೈನ್ಯತೆಯಿಂದ ನೋಡಿದನು. ಒಂಗಳನು ಪದ್ಮಪಾದ ನೊಂದಿಗೆ ಭಲ್ಲೂಕೇತುವಿನ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿ. "ಇವನ ಆಶೆ. ಇತೆ ನಾನು ಇವನನ್ನು ನನ್ನ ಸೇವಕನಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಅನಮತಿ ಬೇಕು" ಎಂದನು.

"ಅದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಅಭ್ಯಂತರವೇನಿಲ್ಲ ಒಂಗಳಾ. ಆದರೆ ಈ ಜಗಲಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ರಕ್ಕಸ ಗಣಗಳ ಸಂಗತಿ ಹೇಗೆ? ಅವುಗಳೆಲ್ಲ ಒಂದು ಅಂತ್ಯ ತೋರಿಸಬೇಕು" ಎಂದನು ಪದ್ಮಪಾದ.

"ಅಷ್ಟೇ ತಾನೇ? ಅವುಗಳ ಸಂಗತಿ ನನಗೆ ಬಿಡಿ! ಸಾನೀಗದೇ...." ಎಂದು ಭಲ್ಲೂಕೇತು ಏನೋ ಹೇಳಲಿರುವಾಗ, ಅಲ್ಲಿರುವ ರಕ್ಕಸ ಗಣಗಳಂತಹ ಒಡಾಟಗಳೆಲ್ಲಾ, ಒಂದೇ ಸಾರಿ ಆ ಪ್ರಾಂತವೆಲ್ಲವೂ ಮಾರ್ಮಗಳಗುವಂತೆ ಏಕಕಂಠದಿಂದ, "ಓಹೋಂ! ಭಲ್ಲೂಕೇತು! ಓಹೋಂ! ಓಹೋಂ!" ಎಂದು ಅರಚುತ್ತಾ, ಪದ್ಮಪಾದನಿರುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಓಡೋಡಿ ಬರತೊಡಗಿದವು.

ಭಲ್ಲೂಕೇತು ಏನು ಹೇಳಿದನೋ, ಏನೂ ಹೇಳದೆ ಅಷ್ಟಕ್ಕೇ ಬಾಯಿಮುಚ್ಚಿದನೋ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ.

(ಇನ್ನೂ ಇದೆ)

